tevhid

Şevval 1439

"Tağuta kulluk etmekten kaçınıp, Allah'a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı müjdele!" (39/Zümer, 17)

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ | TEMMUZ '18 | YIL: 7 | SAYI: 72 | FİYATI: 7₺ | ISSN: 2148-4635

24 Haziran SEÇİMLERİ ÜZERİNE

BAŞYAZI' 10

BAŞYAZI '10

14 Türkiye'de Din Problematiği — Feriduddin AYDIN

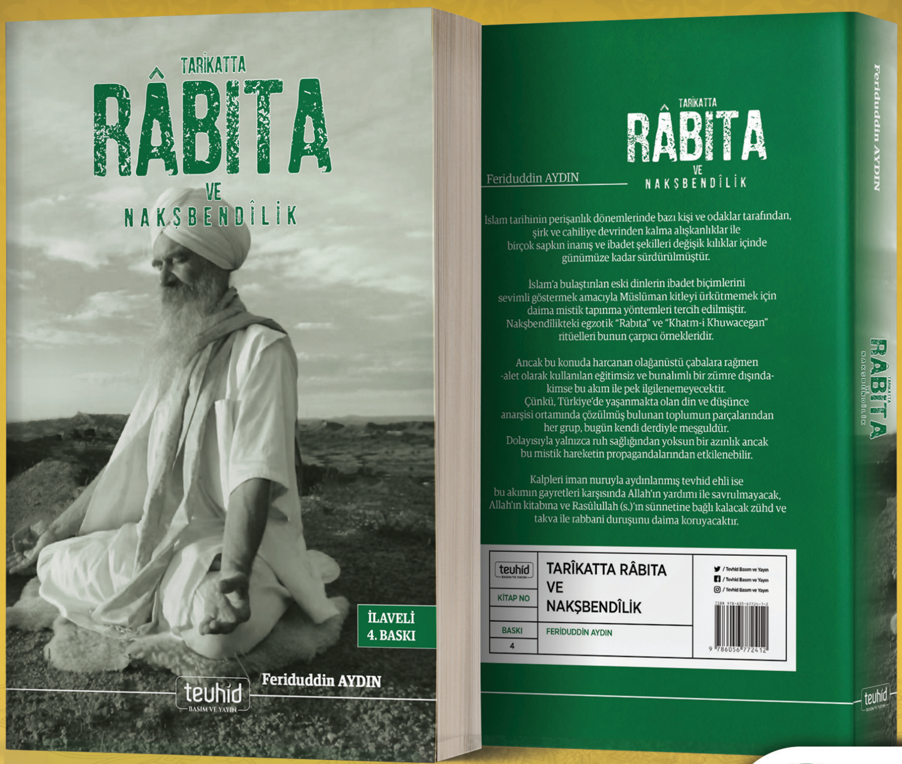
04 Saçıp Savuranlar Şeytanların Kardeşleridirler! — EBU HANZALA

21 Birkaç Günüm — Özcan YILDIRIM

FERİDUDDİN AYDIN HOCA'NIN

TARÎKATTA RÂBITA VE NAKŞBENDÎLİK

Kitabı Çıktı !

İLAVELİ 4. BASKI

Tarîkatta Râbıta Ve Nakşbendîlik
Feriduddin AYDIN
Tevhid Basım ve Yayın
310 Sayfa, Özel Boy / 16x23 cm

TARÎKATTA RÂBITA VE NAKŞBENDÎLİK

www.tevhiddergisi.net info@tevhiddergisi.net 0 (545) 762 1515

EDİTÖR

بسم الله الرحمن الرحيم

Yeni bir sayı ile karşınızdayız. Bu sayımızda geride bıraktığımız 24 Haziran erken seçimlerine dair siz kıymetli okuyucularımıza bir değerlendirme arz ederek, seçim sonuçlarına dair biz muvahhidleri ilgilendiren bazı konulara temas ediyoruz.

Bu Ramazan'da da Enes Yelgün ve Özcan Yıldırım Hocalarımız aramızdan ayrılmış, zalim eller onlarada uzanmıştı. Bir önceki yıl Ramazan'ın henüz daha başındayken kıymetli Ebu Hanzala Hocamızı -Allah onu muhafaza etsin- aramızdan ayırmaları zalimlere kâfi gelmemiş olsa gerek, *'Zulum ile abad olanın sonu berbat olur.'* diyerek hocalarımızın bize gönderdikleri yazıları istifadenize sunuyoruz.

Nasihatlerini bizden eksik etmeyen Ebu Hanzala Hocamızın *'saçıp savurma'* hususundaki yazısı tüketim çılgınlığının revaçta olduğu şu dönemde Müslümanlara bir yol haritası olacak.

Feriduddin Aydın Hocamızın Türkiye'de Din Sosyolojisine ve Türk Müslümanlığına dair kıymetli yazısını ve Kerem Çağlar Ağabeyimizin seçim sonrası değerlendirmesine ilişkin değerli notlarını ve nasihatlerini eksik etmeyen diğer yazarlarımızın da sundukları malumatlarla bu ayki sayımızı noktalıyoruz.

Rabbimiz üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sabit kıl ve kâfir topluluğa karşı bize yardım et. Sen bu zalimleri görmekte ve onlara güç yetirmektesin... Allahumme amin.

Editör

tevhid

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.net
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik İçin
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane P.K. 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Mavi Ay Ofset, Litros yolu 2. Mat. Sit.
Giriş kat 1BF2 Topkapı/İSTANBUL
0 (212) 613 47 65

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları, Tevhid Kitabevi
İstanbul : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120/A 34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15
Ankara : Kazım Karabekir Mh. 2061. Sk. No: 18 06794 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48
Diyarbakır : Kaynartepe Mh. Gürsel Cd. No: 90/A 21090 Bağlar/DİYARBAKIR 0 536 680 82 76
Konya : Sarıyakup Mh. Burhandede Cd. No: 28/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49
Van : Vali Mithatbey Mh. Koçibey Cd. Armoni İş Mer. No: 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0 538 430 75 37

İrtibat Büroları
Merkez : Kirazlı Mh. Mahmutbey Cd. No: 120 34212 Bağcılar/İSTANBUL
Avcılar : Yeşilkent Mh. Balık Yolu Cd. 3/G Sk. No: 1 Kat: 2 34325 Avcılar/İSTANBUL
Sultangazi: İsmetpaşa Mh. 90. Sk. No: 4 34270 Sultangazi/İSTANBUL
Diyarbakır: Mezopotamya Mh. 327. Sk. Seval Kent Sitesi A Blok No: 1/A Kayapınar/DİYARBAKIR
Konya : Sarıyakup Mh. Karaman Cd. No: 81/A 42020 Karatay/KONYA
Van : Bahçıvan Mh. Sıhke Cd. Karatekin Sk. Yavuz Canlı Apt. Kat: 2 65040 Tuşba/VAN
Bursa : Bağlarbaşı Mh. Nilüfer Cd. 2. Fırın Sk. No: 4 16160 Osmangazi/BURSA
Ankara : Kazım Karabekir Mh. 2061. Sk. No: 18 06794 Etimesgut/ANKARA

Şevval 1439 | Temmuz '18
Yıl: 7 | Sayı: 72 | Fiyatı: 7 TL
ISSN: 2148-4635

tevhid

AYLIK İSLAMİ EĞİTİM DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

Saçıp Savuranlar Şeytanların Kardeşleridirler! 04
Ebu HANZALA

24 Haziran Seçimleri Üzerine 10
Başyazı

Türkiye'de Din Problematiği 14
Feriduddin AYDIN

Birkaç Günüm 21
Özcan YILDIRIM

Nimetlere Karşı Nankörlük Hâlleri: Nimeti Bilmemek ve Farkında Olmamak 26
Emre ACAR

Batılın Egemenliği ve Müslüman(sı)ların İktidarı 31
Kerem ÇAĞLAR

Hayret Bir Şey! 37
Mahi

Dı Qelsbûn Û Dı Hêzdarîyê De Helwesta Milletê Îbrahîm A Neguherbar: Îstîqamet 39
Osman SADIKOĞLU

GETAT-Fitoterapi 45
Dr. Seyfullah İSLAM

Mukaddime 47
Ömer Akduman

Global Tezgâhın Promosyonu Aşılar 52
Dr. Seyfullah İSLAM

Tih Çölü'nden Çıkış Var mı? 58
Bedirhan EREN

Saçıp Savuranlar Şeytanların Kardeşleridirler!

Ebu HANZALA

Yenisi çıktıkça insanlar saçıp savuruyor, onlar savurdukça şeytan mutlu oluyor. Çünkü her saçıp savuran şeytana kardeş oluyor! İşte bu ayetler, bir yaraya parmak basıyor ve mümini saçıp savurmaktan, tüketim çılgınlığından, şeytanın evi olmaya aday AVM'lerden, yeniyi alabilmek için Allah'a ve Rasûlü'ne harp ilan etme pahasına kredi kartlarına başvurmaktan sakındırıyor.

Allah'ın adıyla...

"Yakın akrabaya, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver, malı saçıp savurma. (Çünkü) saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridirler. Şeytan ise Rabb'ine karşı çok nankördür. Rabb'inin rahmetini umduğundan dolayı onlardan yüz çevirirsen, onlara yumuşak söz söyle. Elini boynunda bağlı tutma (eli sıkılık-cimrilik etme), onu tamamen de açma (müsriflik edip saçıp savurma). Yoksa ayıplanmış ve bitkin düşmüş olarak kalakalırsın." [1]

Genel Anlam

Allah *(cc)*, işlerini kolaylıkla görsün diye insana mal vermiştir.[2] Aynı zamanda insanın kalbinde mala dair fıtri bir sevgi yaratmış[3] ve ona infağı, sadakayı, zekâtı emrederek insanı imtihana tâbi tutmuştur. Rahatlıkla söyleyebiliriz ki, insanın en çetin imtihanı malla olanıdır. Sahabi *(r.anhum)*: *"Allah Rasûlü ile birlikte zorlukla sınandık ve sabrettik. (Onun vefatından) sonra rahatlık/zenginlikle sınandık sabredemedik."* [4] demiştir.

Mal ile imtihanı kazanmak, vahyin gösterdiği şekilde orta yollu olmakla; onu kaybetmek ise, aşırılık (müsriflik) veya gevşeklik (cimrilik) göstermekle gerçekleşir.

1. 17/İsra, 26-29
2. "Allah'ın işlerinizi göresiniz diye verdiği malları, (aklı tam olgunlaşmamış) sefihlere vermeyin. O maldan onları yedirip giydirin ve onlara güzel söz söyleyin." (4/Nisa, 5)
3. "Malı da aşırı bir sevgiyle seversiniz." (89/Fecr, 20)
4. Tirmizi, 2464

"Senin malında başkalarının da hakkı var." diyor. Akraba, yolda kalmış ve yoksul bunlardan bazılarıdır. "Ne yani, ben çalışıyorum, ben kazanıyorum, ben yoruluyorum, bu mal yalnızca bana ait değil mi?" diye sormamıza dahi fırsat vermiyor. Çalışan, yorulan, kazanan... Sen olsan da malın asıl sahibi Allah'tır, onu rızık olarak sana ulaştıran O'dur.

"Elini boynunda bağlı tutma (eli sıkılık-cimrilik etme), onu tamamen de açma (müsriflik edip saçıp savurma). Yoksa ayıplanmış ve bitkin düşmüş olarak kalakalırsın." [5]

"Onlar ki harcadıklarında israf ve cimrilik etmez, bu ikisi arasında (dengeli) bir yol tutarlar." [6]

Geçmiş dönemde âlimlerimiz cimrilik hastalığı üzerinde durmuşlardı. Çünkü malın ve üretimin az, harcamanın zenginlere özel bir durum olduğu, halkın genelinin fakirlerden teşekkül ettiği bir dönemde yaşamışlardı. Toplum, fakirlik korkusuyla harcamaktan kaçınıyor, farz zekât haricinde nafile tasadduk konusunda gevşeklik gösterebiliyordu. Hâliyle o günün problemi cimrilikti.

Günümüzde ise, insanlık tarihinde ilk kez karşılaşılan bir durum yaşanıyor. Üretim ihtiyaca göre değil, sanal ihtiyaçlara göre yapılıyor. Yani geçmişte günlük hayatın olağan ihtiyaçları olur, üreticiler de bu ihtiyaca göre üretim yapardı. Örneğin, kışın soğuğundan korunmak için dış kıyafete ihtiyaç vardır. Üretici buna uygun dış kıyafet üretir, tüketici de ihtiyacını satın alırdı. Kullanılamayacak hale gelinceye kadar dış kıyafeti giyinir, sonra ihtiyaca göre yenisini alırdı.

Şimdi ise ihtiyaçları günlük yaşamın olağan akışı değil, malı üretip satan ve ondan para kazanan üretici belirliyor. Hâliyle sanal ihtiyaçlar üretiyor, reklam aracılığıyla toplumu bunun ihtiyaç olduğuna ikna ediyor, toplumun örnek aldığı tanınmış simalar üzerinden üretileni bir kimlik hâline getiriyor ve ürettiğini bu şeytani tezgahla satıyor.

5. 17/İsra, 29

6. 25/Furkan, 67

Buna bağlı olarak toplumda **tüketim çılgınlığı** yaşanıyor. Alınacak olan bir eşya, ihtiyaç olup olmadığına bakılmaksızın, sırf almış olmak için alınıyor. Toplumun tüm kesimleri bir noktada hem fikir: İnsanlar aldıkça mutsuzlaşıyor, aldıkça tükeniyorlar. Artık hiçbir şey insanları mutlu etmiyor, doyurmuyor, huzur ve sükûnet vermiyor. Zira bir aylık emeğini bir alışverişte harcayan bir insan, daha evine ulaşmadan akıllı telefonu kendisini uyarıyor: *"Bip! Yeni ürünlere bakmak ister misiniz?"* Evet, evine ulaşmadan aldıkları eskimiş oluyor, çünkü yenileri çıktı. Yenisi çıktıkça insanlar saçıp savuruyor, onlar savurdukça şeytan mutlu oluyor. Çünkü her saçıp savuran şeytana kardeş oluyor! İşte bu ayetler, bir yaraya parmak basıyor ve mümini saçıp savurmaktan, tüketim çılgınlığından, şeytanın evi olmaya aday AVM'lerden, yeniyi alabilmek için Allah'a ve Rasûlü'ne harp ilan etme pahasına kredi kartlarına başvurmaktan sakındırıyor.

Allah'ın *(cc)* yardımıyla ayete bakalım:

"Yakın akrabaya, yoksula, yolda kalmışa <u>hakkını</u> ver..." [7]

İfadeye dikkat buyurun lütfen! *"Hakkını ver!"* Allah *(cc)* saçıp savurma hastalığını tedavi etmeye *"hak"* mefhumuyla başlıyor. *"Senin malında başkalarının da hakkı var."* diyor. Akraba, yolda kalmış ve yoksul bunlardan bazılarıdır. *"Ne yani, ben çalışıyorum, ben kazanıyorum, ben yoruluyorum, bu mal yalnızca bana ait değil mi?"* diye sormamıza dahi fırsat vermiyor. Çalışan, yorulan, kazanan sen olsan da malın asıl sahibi Allah'tır, onu rızık olarak sana ulaştıran O'dur. Ve malın gerçek sahibi senin malında başkalarının da hakkı olduğunu söylüyor.

7. 17/İsra, 26

"Onların mallarında dilencilerin ve yoksul olanların hakkı vardı." [8]

"Onların mallarında belli bir hak vardır. Dilenen ve mahrum olan (fakir) için." [9]

Küresel tuğyan insanları tüketim hastalığına ve ağababaları olan İblis'in kardeşliğine davet ederken **bireyselliği** alt zemin olarak kullanıyor. Bencil, sorumsuz, yalnızca kendi ihtiyaçlarını düşünen bir insan modelini özgür/mutlu/kendini gerçekleştirmiş insan olarak işliyor.

Allah ise insanı *"hak"* mefhumuyla terbiye ediyor. *"Kazandığını masaya koy, önce hak sahiplerinin hakkını çıkar. Yakın akraba içinde ihtiyaç sahibi var mı? Çevrende yolda kalmış, çıktığı yolculuğu ya da başladığı işi bitirememiş kimse var mı? Miskin var mı? Yani ihtiyacı var ama iffeti ve hayası nedeniyle kimseden isteyemiyor. Böylelerini araştır, simalarına bak*[10] *ve ihtiyaçlarını gidermeye çalış"*, diyor.

Rabbinin öğüdüne kulak veren ve ayetin çizdiği ahlakla ahlaklanan bir insan saçıp savuramaz. Sorumluluk duygusu engel olur, elinden tutar ve başkalarının ihtiyaçlarıyla ilgilenmesini sağlar.

"Malı saçıp savurma." [11]

Ayet, bu fiili anlatmak için *"tebzir"* kelimesini tercih etmiştir. Kelimenin kökü olan بذر /*be-ze-re* aynı zamanda tohum, çekirdek, fide gibi anlamlara gelmektedir. Ayet, muhatabın gözünde ekim işlerini canlandırmak istemektedir. İnsana bahşedilen mal tohum, harcadığı yer ise tohumu saçtığı tarladır. Nasıl ki tohumun bitki olarak yeşermesi için uygun bir zemin şarttır, öyle de malını harcayanın karşılık alabilmesi için uygun yere harcaması gerekmektedir. Dünyanın en iyi tohumunu denize, kayalığa, asfalta yani tohuma elverişli olmayan yere saçarsanız tohumu israf etmiş ve hüsrana uğramış olursunuz. Malınız da böyledir. Yerli yerinde harcama yapmazsanız, malınızı telef etmiş olur, dünya ve ahiret mahrumiyeti yaşarsınız.

Ayetin odak noktasını oluşturan *"be-ze-re"* kökü, fide anlamına gelir dedik. Bilindiği gibi fide başka yerde ekilmek üzere hazırlanır. Onu kıvamına gelmeden koparırsanız hiçbir işe yaramaz, elinizde kalır. Mal da böyledir, elinize geçtiği anda harcıyorsanız, o maldan istifade edemezsiniz. Çünkü yoksulun, fakirin, akrabanın, yolda kalmışın, mahrumun hakkını gözetmeden, sorumsuzca harcamış olursunuz. Bu da malın bereketini öldürür ve saçıp savurmuş olduğunuz için şeytanı malınıza ortak etmiş[12] ve şeytana kardeş olmuş olursunuz.

Ayetin merkezinde yer alan ve saçıp savurma eylemini karşılayan *"be-ze-re"* kökü tohumu/malı doğru yere harcamayı; düşünerek hak sahiplerinin hakkını gözettikten sonra harcamaya işaret eder. Ayete birinci dereceden muhatap olan seleflerimiz de ayeti bu minvalde tefsir etmişlerdir:[13]

• Abdullah b. Mesud: "Saçıp savurma, *malı hak olmayan yere harcamaktır."* der.[14]

• Abdullah b. Abbas: *"Saçıp savurma, malının tamamını (sorumsuzca) harcayıp hiçbir şeyi olmayan kimse gibi olmaktır."* [15] der.

• Mücahid: *"Kişi malının tamamını hak yolda harcasa saçıp savurmuş olmaz. Ancak bir avuç kadar malını batıl uğruna harcasa saçıp savurmuş olur."* [16] der.

• Abdurrahman b. Zeyd b. Eslem: *"Saçıp savurma, malını Allah'a isyan olan şeye harcamaktır."* [17] der.

• Bazı ilim ehli bu ayet ve A'raf suresi 31. ayette[18] yasaklanan israfla ilgili derler ki: *"Müşrikler övünmek*

8. *51/Zariyat, 19*
9. *70/Mearic, 24-25*
10. *"(Yapacağınız infak ve sadakaya en fazla hak sahibi olanlar kendilerini İslam davasına adayan, Allah yolunda cihad etmek ve görevden göreve koşmaları nedeniyle dünyalık işlere vakti kalmamış ayrıca Allah yolunda edindikleri düşmanlar tarafından) yeryüzünde gezip dolaşmaya güç yetiremeyen, Allah yolundan alıkonulmuş fakirlerdir. Sergiledikleri iffetli tavırdan ötürü onları tanımayan, zengin zanneder. Sen onları yüzlerindeki (fakirlik alametlerinden) tanırsın. İnsanlardan ısrarlı/bıktırıcı bir şekilde istemezler. Hayır olarak yaptığınız infakları şüphesiz Allah bilmektedir." (2/Bakara, 273)*
11. *17/İsra, 26*
12. *"Onlardan gücünün yettiklerini sesinle kışkırt, atlı ve yaya (ordularınla) onlara saldır, onların malları ve evlatlarında onlara ortak ol ve onlara vaadlerde bulun. Şeytanın onlara vadettikleri aldatmadan başka bir şey değildir." (17/İsra, 64)*
13. *Bk. Zadu'l Mesir, İsra suresi 26. ayet tefsiri.*
14. *İbni Cerir*
15. *Mevsuati'l Tefsir'ul Me'sur*
16. *İbni Cerir*
17. *İbni Cerir*
18. *"Ey Ademoğulları! Her mescid yerinde ziynetlerinizi alın. (Güzelce giyinin, müşrikler gibi çıplak ibadet etmeyin.) Yiyiniz, içiniz, israf etmeyiniz. (Çünkü) Allah israf edenleri sevmez." (9/Araf, 31)*

Sorumsuzca harcama yapanlar da ya alışveriş halindedirler, ya alışveriş hayal etmektedirler ya da alışveriş fikri edinmek için reklamları takip etmektedirler.
Bu öyle bir süreklilik ki; yolda gördükleri bir vitrin, hastane sırasında hiç tanımadıkları birinde gördükleri bir kıyafet... Her şey ama her şey onlara alışverişi hatırlatmaktadır. Masiyetteki bu süreklilikleri onları şeytana kardeş kılmıştır.

ve gösteriş olsun diye mallarını harcar, kurban keserlerdi. Allah malın yerli yerinde ve Allah'a yakınlaştıracak şekilde harcanmasını emretti."[19] [20]

"Çünkü saçıp savuranlar şeytanların kardeşleridirler..."

Kur'an'da kullanılmış en ağır ifadelerden biri budur: Şeytana kardeş olmak. Araplar bir şeye mulazemet eden, sürekli onunla beraber olan, ahlak hâline gelmiş ve kişinin ayrılmaz parçası olan şeyi أخي/kardeş olarak ifade ederler. Örneğin, çok cömert kimseye أخي الكريم/cömertin kardeşi, çok cesur kimseye أخي الشجاعة /cesaretin kardeşi derler.

Şeytanların kardeşleri ifadesinden ilk olarak, saçıp savuranların şeytanla bütünleştiğini ve onun ayrılmaz bir parçası olduklarını anlarız. Yine iki kelimenin de çoğul olmasından, bunların saçıp savuranlar cemaati olduğunu, tüketim çılgınlığında birleştiğini, tüketim mabedlerini mesken tuttuğunu, geçmişte pazar-panayır mübtelası olan bu cemaatin şimdilerde indirim günleri, sezon sonları, alışveriş haftalarına mübtela, birbirini olumsuz etkileyen, merkezde şeytanın yer aldığı bir topluluk olduğunu anlarız.

Hayatlarının merkezinde ihtiyaç olup olmadığına bakmaksızın, başkalarının hakkını gözetmeden yaptıkları alışveriş-tüketim olan bu topluluk şeytanların kardeşleridirler! Çünkü:

• Allah *(cc)* bunları tanıtmak için المبذرين/saçıp savuran yani ism-u fail olan bir kelime seçmiştir. İsmu fail bir yönüyle isimdir. İsimler gibi onda sübut/devam/süreklilik vardır. Yani harcama bunların süreklilik kazanmış eylemleridir. İsm-u fail bir yönüyle de fiildir. O da fiil gibi etkendir, amel yapar. Geçmiş zaman, şimdi ve gelecek zamanda hep faal olacaklardır ve bu faaliyetleri de harcamak/tüketmek şeklinde olacaktır.

Bildiğiniz gibi masiyetle süreklilik şeytanın ahlakıdır. Sorumsuzca harcama yapanlar da ya alışveriş hâlindedirler ya alışveriş hayal etmektedirler ya da alışveriş fikri edinmek için reklamları takip etmektedirler. Bu öyle bir sürekliliktir ki yolda gördükleri bir vitrin, hastane sırasında hiç tanımadıkları birinde gördükleri bir kıyafet... Her şey ama her şey onlara alışverişi hatırlatmaktadır. Masiyetteki bu süreklilikleri onları şeytana kardeş kılmıştır.

• Onları şeytana benzer ve kardeş kılan bir diğer şey nankörlükleridir. Allah *(cc)* ayetin sonunda: *"Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür."* buyurmaktadır.

---

19. Zadu'l Mesir, Zeccac'dan naklen.

*20. **Bir hatırlatma!***

Gerek İsra suresi 26. ayet gerekse A'raf suresi 31. ayet bir insanın birden fazla evi, arabası, giysisi, çeşit çeşit yemeklerin bulunduğu bir sofra sahibi olmasını yasaklamamıştır. Zira iki ayet de Mekke'de nazil olmuştur ve indiği dönemde sahabiler fakr-u zaruret içerisindedirler. Ağaç yaprakları yemekten mideleri kabuk bağlamış, giysilerini parçalayıp iki kişi giyecek şekilde bölüşmüşlerdir. (Müslim, 2967) Böyle insanların mübahta aşırı gitmek, birden fazla eşyaya sahip olmak gibi lüksleri olmayacağından saçıp savurmayı ve israfı böyle yorumlamak makul görülmemektedir.

Ayrıca nüzul sebebi, içinde bulundukları bağlam ve hükmü ifade ederken seçilen kelimeler ayetlerin bu şekilde tefsir edilmesine müsait değildir. Bu yorum, tasavvufla beraber oluşmuş, "bir lokma bir hırka" felsefesi olarak yayılmış ve uydurma bir takım rivayetlerle desteklenerek kitaplarda yer almıştır.

İki ayetin verdiği ortak mesaj: Allah'ın helal saydığı rızıkları haram saymamak, şirk ve masiyete mal harcamamak, gösteriş ve övünme harcamalarında bulunmamak, bencil ve sorumsuzca, yalnızca kendi isteklerini merkeze alarak harcamadan sakınmak şeklinde özetlenebilir.

Yani, şeytan şükretmez, nimetin kıymetini bilmez bir nankördür. Tüketim çılgınları da şükürsüzdür. Çünkü onlar, ellerinde olana odaklanıp, var olanla yetinerek şükretmezler. Hep eksikleri vardır. Hep eksikleri olduğu için de hep şikayet halindedirler. Evet, sekiz çift ayakkabıları olabilir. Fakat son aldıkları kabanın rengine uygun dokuzuncu ayakkabıyı alamamışlardır ve olan ayakkabılar değil, olmayan ayakkabı tüm gündemlerini meşgul eder. Siz de hak verirsiniz ki böyle bir insanın şükürle, hamdle, var olanla mutlu olmakla işi yoktur.

Bazen insan yardım edecek imkânlara sahip olmayabilir. Eli dardır, kazandığı ihtiyaçlarını karşılamamıştır vs. böylesi durumlarda "yumuşak söz" ile sadaka vermeyi ihmal etmemelidir. Çünkü Rabb'imiz malı olmayana "yumuşak söz" söylemeyi emretmiş, Rasûlü güzel sözün de bir sadaka olduğunu bildirmiştir.

Allah'a *(cc)* verdiği sözlerde şeytan, insanları şükürsüz birer nankör yapacağını belirtmiş ve mevcut tüketim toplumuyla da hedefine varmıştır.

"Dedi ki: 'Beni saptırmana karşılık ben de onları (saptırmak) için senin dosdoğru yolunun üzerine oturacağım. Sonra kesinlikle onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Çoğunu şükredici bulamayacaksın.' " [21]

"Andolsun ki İblis, (onların çoğunu saptıracağına dair) zannında haklı çıktı. Müminlerden azı hariç ona uydular." [22]

• Şeytanın kardeşleridirler zira bu tüketim çılgınlığıyla şeytani müesseseleri beslerler. Allah'ın *(cc)* bir nimet ve imtihan olarak verdiği imkânları, Allah'a ve Rasûlü'ne savaş açmış kurumlara harcayarak şeytani düzenlerin devamını sağlarlar. Bugün, gece ve gündüz tuzaklar kurarak insanları Allah'ın dininden alıkoyanlar, bu iş için tüketim çılgınlarının harcamalarını sermaye olarak kullanmaktadırlar.

Bir yıl içinde birden fazla telefon değiştiren, her bir telefonu bir ailenin bir aylık masrafına denk olan, henüz birinciye borcu bitmeden sırf yenisi çıktı diye (ihtiyaç olmamasına rağmen) ikinciyi alana "şeytanın kardeşi" demeyelim de ne diyelim? Şer şebekelerine gönüllü bağış yapacak olsa ancak tükettiği kadarını verebilirdi!

• Şeytanın kardeşleridirler; çünkü şeytana bağlı/bağımlı yaşayan insanların tüm özelliklerini üzerlerinde taşırlar.

Allah hakkında kötü zan sahibidirler. Allah *(cc)* onları görmüyormuş ve hesap sormayacakmış gibi bir hayat sürmektedirler.[23]

Allah'ı anmaktan, O'nun zikri olan kitaba yönelmekten uzaktırlar ve Allah da bize ceza olsun diye onlara şeytanları bağlamış, şeytanla kardeş kılmıştır.[24]

Allah'ın *(cc)* verdiği malı fakirden yoksuldan gizler, ihtiyaç sahiplerine karşı cimrilik ederler. Fakire verecek olsalar mutlaka görünmesini isterler, Allah'a olan imanlarından değil, insanların beğenisine olan düşkünlüklerinden infak ederler.[25]

Kur'an-ı Kerim üç yerde şeytana bağlı/bağımlı yaşayanları bu sıfatlarla resmetmiştir. Tüketim çılgını bir bireyi ele aldığımızda bu sıfatları fazlasıyla taşıdığını görürüz.

۞ ۞ ۞

Ayet-i kerimede kullanılan bu ağır ifadeler, mümini terbiye etmek ve sorumsuzca harcamanın kişi götüreceği sonu göstermek içindir. Rabbimiz, biz kullarına olan merhameti nedeniyle şeytanı, hilelerini ve ona

21. *7/A'raf, 16-17*
22. *34/Sebe, 20*
23. *Bk. 41/Fussilet, 22-25*
24. *Bk. 43/Zuhruf, 36*
25. *Bk. 4/Nisa, 38*

uyduğumuz takdirde bizleri bekleyen akıbeti net, anlaşılır ve sarsıcı bir üslupla önümüze koymuştur.

Hiç şüphesiz bu ayetler, bugünün muvahhidini birinci dereceden ilgilendirmektedir. Her birimizin kabul edeceği üzere tüketim çağında ve tüketim toplumunda yaşıyoruz. Kendimizi, ailemizi, çocuklarımızı ve kardeşlerimizi bu cahilî ahlak ve anlayışa karşı korumakla yükümlüyüz. İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmet olarak toplumu da uyarmak ve doğru olanı yaşayarak insanlara göstermek ve örnek olmakla sorumluyuz.

Bunun için ilahi reçeteyi uygulamak dışında başka bir yolumuz yoktur. O ilahi reçete de şudur:

• Kazandıklarımızda öncelikle yakın akraba, yoksul, mahrum, miskin ve yolda kalmışların hakkını ayırmalıyız. Aile olarak düşünmeli, kimlere yardım etmemiz gerektiğine dair istişarede bulunmalıyız.

• İhtiyaçlarımızı önceden belirlemeli, alınacak olan şeylerin ihtiyaç olup olmadığını netleştirmeliyiz.

• Batıla, harama, Allah'ın *(cc)* razı olmadığı şeye para harcamaktan şiddetle sakınmalıyız.

"Rabbinin rahmetini umduğundan dolayı onlardan yüz çevirirsen, onlara yumuşak söz söyle..."

Bazen insan yardım edecek imkânlara sahip olmayabilir. Eli dardır, kazandığı ihtiyaçlarını karşılamamıştır. Böylesi durumlarda *"yumuşak söz"* ile sadaka vermeyi ihmal etmemelidir. Çünkü Rabb'imiz malı olmayana "yumuşak söz" söylemeyi emretmiş, Rasûlü *(sav)* güzel sözün de bir sadaka olduğunu bildirmiştir.[26]

Yumuşak/güzel söz, onlarla ilgilendiğimizi, dertleriyle hemhâl olduğumuzu, maddi olarak destek olamasak da duamız ve hayır temennimizle onların yanında olduğumuzu hissettirmektir.

Ve Rabbimizin öğüdü, itidal çağrısıyla son bulmaktadır:

"Eli sıkı olma, büsbütün eli açık da olma. Sonra kınanır ve çaresiz kalırsın." [27]

26. *Müslim, 1009*
27. *17/İsra, 29*

Harcama konusunda iki uç da yerilmiştir. Cimri; kendini boğmaya çalışan, sıkıntılı, elleri boğazında bir adam olarak resmedilmiştir. Mal biriktirir fakat biriktirdiği mal ona huzur vermez. Çünkü paylaşmaz, paylaşmadığı için malın bereketi ve manevi huzurundan mahrumdur. Müsrif ise elini iki yana açmış, hiçbir şey tutamayan, beyhude ömür tüketen bir insana benzetilmiştir. Kuşkusuz her şeyin en doğrusunu bilen Allah'tır. Ve O *(cc)* kullarını işlerin en hayırlı olanına, dünyada huzur, ahirette ebedî nimetlere davet etmektedir.

Rabbim! Bizleri malı helal yoldan kazanan, o malda hak sahiplerinin hakkını gözeten, senin sevip razı olduğun meşru yerlere harcayan kullarından kıl! Bizi cimrilikten, müsriflikten ve malda şeytanın payı olan tüm fahşa ve münkerden muhafaza buyur. Allahumme amin.

Halis Bayancuk (Ebu Hanzala)

Silivri 9 No'lu Kapalı Cezaevi, Silivri/İstanbul

24 Haziran Seçimleri Üzerine

Başyazı

Türkiye'de on altı yıldır yaşananlar İslami yapılara demokratlaşmayı, İslam coğrafyasında yaşanan bilinçli işgal ve katliamlar ise silahlanmayı teklif ediyor. Bizler, ikisi de tevhid daveti için öğütme vazifesi gören demokratlaşmaya/müşrikleşmeye ve silahlanmaya/menheci sapmaya karşı teyakkuzda olmalı, vahyi çokça tilavet edip, hakkı ve sabrı birbirimize tavsiye ederek korunmaya çalışmalıyız.

Adayların birbirlerini hırsızlık, katillik, teröristlik, uşaklık ve zilletle suçladığı demokratik ve medeni (!) bir seçimi geride bıraktık. Seçim sonuçları, seçimle ilgilenen her kesimden insanı şaşırttı. Erdoğan'ın ilk turda kazanması dışında neredeyse tüm sonuçlar için sürpriz diyebiliriz.

Seçime dair ilk sürpriz, erken seçim kararıydı. Erdoğan on altı yıldır erken seçime karşı olduğunu defaatle kamuoyuna açıklamıştı. Son seçimler için benzer söylentiler olduğunda *"Gündemimizde erken seçim yok."* diyerek kestirip atmıştı.

Bahçeli'nin erken seçim talebini dillendirmesiyle, Ak Parti ilk etapta *"Haberimiz yok."* açıklamaları yapsa da, zannımızca danışıklı olarak erken seçim kararına varılmıştı. Zira, ülke ciddi sorunlarla karşı karşıyaydı ve Erdoğan'ın erken seçim istemesi bu sorunları kabul etmek anlamına gelecekti. Tabiatı itibariyle, başarı dışında bir sonucu kabullenemeyen Erdoğan için, sorunları kabullenmek ve kendi hanesine yazdırmak pek mümkün değildi. Böylece orta bir yol bulunmuş, ülkenin karşı karşıya olduğu sorunlar değil, Bahçeli'nin talebi erken seçim gerekçesi olmuştu.

Cumhurbaşkanı Ne Elde Etti?

İlk olarak, ciddi anlamda erimeye başlayan Ak Parti oylarını bir noktada durdurdu. Ki seçime bir buçuk yıl vardı, erken seçim kararı alınmasına rağmen Ak Parti bir önceki seçime göre yedi puan kaybetmişti. Bu süreç bir buçuk yıl devam edecek olsa ve Erdoğan'ın siyasetinden rahatsız olanların oyları erimeye devam etse bu rakam çok daha fazla olacaktı.

Muhalefetin dört başı mamur bir ittifak kurmasını engellemiş oldu. Muhalif adayların oy toplamının %47 civarında olduğu düşünülürse Erdoğan açısından meselenin vehameti daha iyi anlaşılacaktır. Muhalefet, seçimlere hazırlıksız yakalandı. Şayet erken seçim olmamış olsa, muhalefet seçimlere hazırlansa ve Abdullah Gül gibi muhafazakâr kesimden oy alabilecek bir çatı aday çıkarmış olsa sonuç daha farklı olabilirdi.

Özellikle Abdullah Gül'ün adaylığı üzerinde durmak gerekiyor. Bu girişim Erdoğan'ı nasıl rahatsız ettiyse danışmanıyla birlikte Genel Kurmay Başkanı'nı Gül'e gönderdi. Genel Kurmay Başkanı'nın ***"nezaket kuralları çerçevesinde (!)"*** geçen ziyareti sonrasında Abdullah Gül adaylıktan vazgeçti. Erdoğan'ı asker göndertecek kadar korkutan şey neydi?

Ak Parti tabanında Erdoğan siyasetinden ciddi anlamda rahatsız olan bir kesim var. Ak Parti'nin milliyetçileşmesi, Avrupa Birliği'nden uzaklaşması, tek adam otoritesine evrilmesi ve bugün kurucu kadronun bir çoğunun partiden uzaklaşmış olmasından rahatsızlık sebeplerinden bazıları. Ak Partinin 3Y (yolsuzluk, yoksulluk, yasaklar) diyerek hedef koyduğu ilkeler, bugün Ak Parti kadrolarınca çiğneniyor. Yargıda var olan keyfîlik ve hukuksuzluk üzerine beton dökülmüş vicdanları dahi sızlatıyor. İhalede fesat, iltimas, yandaşcılık, rantçılık inanılmaz boyutlara ulaşmış durumda... Cumhurbaşkanı sorunları görmek ve kendi siyasetinin sebebiyet verdiği yanlışları düzeltmek yerine; metal yorgunluğu, dikey yapılaşma, dış güçler, üst akıl vb. günah keçileri arıyor.

Gelişmelerden rahatsız olanlar, alternatif olmadığı için Ak Parti'yi bırakamıyor. Şayet güvenip bildikleri yeni bir oluşum olsa veya güvendikleri bir isim millet ittifakının başına geçse muhtemelen eriyen yedi puan iki katına çıkabilirdi. Erdoğan, erken seçim kararıyla yeni oluşumun önünü kapatmış oldu. Yeni bir parti kurulacak olsa dahi kanunen seçimlere katılamayacaktı. Genel Kurmay Başkanı'nın nazik (!) ziyaretiyle de Abdullah Gül'ü saf dışı bıraktı.

Erken seçime etki eden bir diğer faktör ekonomi! Dış borç rekor seviyede, cari açık tavan yapmış, ülke kaynakları satılıyor vb. söylemler halk tarafından algılanmıyor. Ancak Dolar'ın beş liraya yaklaşması, patates ve soğanın altı lira olması halk açısından gayet anlaşılır veriler. Ekonomideki kötü gidişat bir buçuk yıl daha idare edilebilecek durumda değildi. Erdoğan ekonomik sorunların ne zaman düzeleceğini kestiremediğinden ve ufukta bir düzelme görünmediğinden erken seçim kararı aldı. Ek göstergeler, ek ikramiyeler ve zamların geçici süreliğine ertelenmesiyle vatandaş rahatlatıldı. Bir sonraki seçime kadar uzun bir dönem var. Erdoğan daha rahat davranabilecek, ekonomik sorunların ıslahı için daha esnek bir yol haritası çıkarabilecektir.

> Baskı, zulüm ve engellemeler karşısında: Allah Rasulü'nün ümmeti olarak, beslendiğimiz vahye benzemeliyiz. Akarsu misali çağlamalı, akmaya devam etmeliyiz. Aktıkça arınmalı, geçtiğimiz yerleri arıtmalı ve insanlara faydalı olacak bitkiler bitirmeliyiz.

Seçim Sonuçları ve Muvahhidler!

Mevcut tabloya dair söylenecek en öncelikli şey şudur: Bizler, Rabbimizin indireceği hayra muhtacız ve O'na karşı her daim hüsnüzan beslemekle yükümlüyüz. Başımıza gelen iyilikler de kötülükler de yüce Allah'ın dilemesi ve izin vermesiyledir. Seçimi şu veya bu partinin kazanması, kalp ibremizde oynama yapmamalıdır. Ak Parti'nin seçimi kazanmış olması hayır mıdır; yoksa şer midir bunu bilecek tek merci âlemlerin Rabbi olan Allah'tır. CHP veya başka bir parti kazanmış olsa bu düşüncemizde bir değişiklik olmayacaktı. Sonuçta Ak Parti veya CHP sistem partisidir. Rejimin bekası neyi gerektiriyorsa onu yapacaktır. Gönlünü şahıs veya partilere kaptıranlar, ahiretten önce dünyada hüsrana uğrayacak, ümit ve korkularını beşere hasretmenin kötü akıbetini tadacaklardır.

Hayrın tamamını elinde bulunduran Rabbimizden dünya ve ahirette iyilik istedikten sonra, seçim

sonuçlarına dair biz muvahhidleri ilgilendiren bazı konulara temas edebiliriz.

1. Milliyetçi Politikalara Hazır Olmalıyız

Erdoğan, uzun zamandır MHP'ye mahkûm ve mecbur bir siyaset izlemektedir. Zira yeni sistemde tek başına %51 üzeri oy almak zor, partiler arası koalisyon bir zarurettir. Erdoğan, koalisyon tercihini MHP'den yana kullanmıştır. Mevcut tabloda Ak Parti MHP'siz yok hükmündedir. FETÖ'den temizlenen bürokrasi MHP'ye emanet edildiği gibi; bu saatten sonra siyaseti de MHP domine edecektir. Ki Bahçeli'nin seçim sonuçlarını *"Halk bize denetleme görevi verdi."* olarak okuması yeni süreci anlamamız için önemli bir veridir.

Rejim milliyetçi kodlarına döndükçe tevhid akidesine olan rahatsızlığı artacaktır. Ulusu değil ümmeti, türklüğü değil İslamiyeti, vatanı değil Allah'ın ipi olan Kur'an'ı, bayrağı değil tevhid akidesini kimlik ve birleştirici unsur kabul eden her muvahhid düşman kabul edilecek, sözlü ve fiilî eziyetlere maruz kalacaktır.

Zannımızca yeni dönemde muvahhidlere baskılar artacak, davet için kullandıkları araçlar engellenecektir. Baskı, zulüm ve engellemeler karşısında Allah Rasûlü'nün *(sav)* ümmeti olarak, beslendiğimiz vahye benzemeliyiz. Akarsu misali çağlamalı, akmaya devam etmeliyiz. Aktıkça arınmalı, geçtiğimiz yerleri arıtmalı ve insanlara faydalı olacak bitkiler bitirmeliyiz.

Önümüze set çekilirse seti aşmalı, olmuyorsa alttan veya yanlardan yol bulmalı, o da olmuyorsa geri dönüp yeni yollar oluşturmalı ve akmaya devam etmeliyiz. Olumsuz şartlar davetimizi etkilememelidir. Her şart ve durumda, öncümüz olan hidayet rehberlerinin örneklerini güncellemeli meşru ve münasip araçlarla tevhide olan davetimizi sürdürmeliyiz. Çünkü davet bizim için bir lüks veya hobi değil Allah'ın *(cc)* uluhiyetine şahitliğimizin bir parçasıdır. Bizler yaşadığımız dönemin şahitleri/tanıklarıyız. Allah'ın nasıl birleneceğine, şirkten nasıl sakınılacağına, iyilik ve adaletin ne olduğuna, zulüm ve haddi aşmanın keyfiyetine dair şahitliğimizi yerine getirmekle mükellefiz. Tarihin tozlu sayfalarında dolanmakla, bu çağı atlayıp Firavun ve Nemrud'u eleştirmekle, çağın Musalarını yardımsız bırakıp İsrailoğulları'na sövmekle şahitlik vazifemizi yerine getirmiş olmayız. Olsa olsa kötü ameli kendisine süslü gösterilen ve Allah'la aldatılmış, şeytanın dostlarından oluruz. Hidayetten sonra delalete düşmekten Allah'a sığınmalıyız.

2. Seçim Sonuçları Davet Üslubumuzu ve Önceliklerini Belirlemelidir

Seçim toplum röntgeni çeken sosyal bir olgudur. Seçim sonuçlarına bakarak bölgesel eğilimleri, toplumu etkileyen eylem ve söylemleri, toplumun motivasyon kaynaklarını; dinî, milli, etnik ve mezhebî dağılımı tespit edebilir ve davetimizde kullanabiliriz. Şöyle ki:

Davet iki esas üzere kuruludur:

a. Davetin konu ve mesajı.

b. Davet üslubu.

İlk nebiden sonra Rasûl'e kadar davetin konusu sabittir, değişmez: Allah'ı *(cc)* birlemek, şirkten sakınmak ve tağutlardan ictinab etmek.

Ancak üslup muhataba göre değişmektedir. Mekki ayetler ve Medeni ayetler incelendiğinde tevhid mesajının sabit, üslubun ise değiştiği görülecektir. Çünkü muhatap değişmiştir. Ümmi, kitabı olmayan, risalete uzak Mekkelilerin yerine okuyan, kitap sahibi, risalete intisab eden Yahudiler gelmiştir. Zamanın ilerlemesi ve Hristiyanların davete muhatap olmasıyla üslubun yine değiştiğini, Yahudilere karşı çok sert olan Kur'an ayetlerinin, Hristiyanlara karşı yumuşadığını görürüz. Bu özet bilgiye binaen muvahhid davetçi, muhatabının farkında olarak davetini yapmalıdır. Tevhid mesajını bir A partili ile B partiliye aynı uslupla anlatmamalıdır. Kimi Allah'ın rahmetiyle müjdeleyip kimi Allah'ın azabıyla korkutacağını iyi bilmelidir. Hangi topluluğa atalarının nankörlüğünü hatırlatıp, hangi topluluğa atalarının ahlaki güzelliklerini hatırlatarak yanaşacağını belirlemelidir. Ta ki Kur'an'ın ve elçilerin davet metoduna bağlı kalsın ve davet imamlarının izinde yürümüş olsun.

Geçmişte davet gündemi ve üslubunu Kur'an belirliyordu. Muhatap kitleye ayetler iniyor, Nebi *(sav)* ayetleri sahabiye tebliğ ediyor ve gündem belirlenmiş oluyordu.

Davetin varlığı güzeldir; fakat tek başına yeterli değildir. Davetçilerin sesleri arasında uyum şarttır. Davete yabancı kitleler basit nüans farklarını dahi ciddi bir ihtilaf ve farklılık olarak algılayabilirler. Davet gündemi belirlenir ve Allah'a davet eden sesler arasında uyum sağlanırsa tevhid daveti çok daha etkili olacaktır.

Bugün ise davet, basiret ve hikmet sahibi davetçilere ve davet konusunda uzmanlaşmış cemaatlere ayarlı olmalıdır. Toplumu tanıyan, gündemi takip eden, muhataba uygun üslup belirleyen, sözü yerinde ve zamanında söyleyerek mesaja dikkat çekebilen kişiler davetin temsilciliğini üstlenmeli, biz muvahhidler ise davetin yayılmasına katkıda bulunmalıyız. Şayet uygulamada bir aksaklık yaşanıyorsa yapıcı öneri ve eleştirilerimizle düzeltmeler yapmalı, düşüncelerimizi kardeşlerimizle paylaşmalıyız.

Türkiye'de her geçen gün yayılan, yüce Allah'ın lütuf ve keremiyle ülke sınırlarını da aşan tevhid daveti iki temel problemden ivedilikle arınmalıdır. İlki, davetin bir gündeminin olmaması ve davet adına her kafadan bir ses çıkması. İkincisi, davetin muhataba göre öncelikleri ve üslubunun değişmemesi.

Açıklayacak olursak davetin varlığı güzeldir; fakat tek başına yeterli değildir. Davetçilerin sesleri arasında uyum şarttır. Davete yabancı kitleler, basit nüans farklarını dahi ciddi bir ihtilaf ve farklılık olarak algılayabilirler. Davet gündemi belirlenir ve Allah'a davet eden sesler arasında uyum sağlanırsa tevhid daveti çok daha etkili olacaktır.

Ayrıca on yıllık muvahhide anlatılan bir konu, İslam'ı yeni duyan birine anlatılmamalıdır. Laik-seküler bir yaşam tarzını benimseyen kimseyle muhafazakâr demokrat birine yapılan davette, üslup ve kullanılan argümanlar farklı olmalıdır.

3. Saptırıcı Tekliflere Dikkat!

Seçimi muhafazakâr demokratların kazanması on altı yıldır İslami yapıları öğütme vazifesi görüyor. İslami yapılar, siyasetin kısa ve ayartıcı, kolay ve müreffeh yolu karşısında yalpalıyor, kolay/dünyevi olanı zor/uhrevi olana tercih ediyorlar. Her seçim örtülü bir teklife dönüşüyor ve demokrasi dinini reddeden İslami yapılara göz kırpıyor. Maalesef Türkiye'de bulunan cemaatler -Allah'ın rahmet ettikleri müstesna- bu sınavı kaybediyorlar. Aslında bu durum yalnızca Türkiye'de değil, küresel bazda yaşanan bir sorun. Dünyaya hükmeden küresel tuğyan, muvahhidlere iki seçenek sunuyor. İlki demokratlaşmak ikincisi silahlanmak.

Demokratlaşan yapılar, kontrol altına alınmış ve vahyin ikliminden koparılmış oluyor. Demokratlarla aynı havayı teneffüs eden, onlarla aynı yol ve metodu benimseyen, sisteme entegre bir yapıya dönüşüyorlar.

Silahlananlar ise tevhidin sesini silah ve bomba sesleriyle boğuyorlar. Oysa yolunu kaybetmiş insanlığın silah ve bomba sesine değil, tevhidin akla ve vicdana hitap eden berrak sesine ihtiyacı vardır. Kaldı ki dünyada oluşturulmuş bir terör endüstrisi vardır. Siz o yola girdiğinizde farkında olsanız da olmasanız da o endüstrinin parçası oluyor, İslam'a ve tevhid davetine zarar veriyorsunuz.

Türkiye'de on altı yıldır yaşananlar İslami yapılara demokratlaşmayı, İslam coğrafyasında yaşanan bilinçli işgal ve katliamlar ise silahlanmayı teklif ediyor. Bizler, tevhid daveti için öğütme vazifesi gören demokratlaşmaya/müşrikleşmeye ve silahlanmaya/menheci sapmaya karşı teyakkuzda olmalı, vahyi çokça tilavet edip, hakkı ve sabrı birbirimize tavsiye ederek korunmaya çalışmalıyız.

Allah'tan *(cc)* ayaklarımızı sabit kılmasını, kalplerimize sekinet indirmesini, ilim, hikmet ve basiretle yolumuzu aydınlatmasını niyaz ediyoruz.

Türkiye'de Din Problematiği

Feriduddin AYDIN

Aşırı milliyetçi Türk düşüncesinin bir ürünü olan "Türk Müslümanlığı" ve ondan türeyen bu dinsel ve mistik akımlar Türkiye'de inanılmaz bir inanç ve düşünce karmaşasına yol açmışlardır. Buna tepki olarak "Kur'an'daki İslâm'ı koruma" kaygısıyla son yıllarda yapılanmaya çalışan "Selefilik" eğer Vahhabilik'e dönüşecek olursa Türkiye'de din kavgalarının başlaması kaçınılmaz olur.

Türkiye toplumuna ilişkin -kapsamlı ve ikna edici- bir din sosyolojisinin bugüne kadar kaleme alınmamış olması büyük bir eksiklik ve kusurdur. Bu gerçek, Türkiye'de din ve düşünce yapıları hakkında ciddi, bilimsel ve analitik çalışmaların, -ne yazık ki- henüz yapılmadığını haber vermektedir. Bu ise ülkede en yaygın dinin bile derinlemesine incelenme olanaklarını kısıtlamaktadır.

Türkiye'de din sosyolojisi, eğer bundan sonra esaslı biçimde ele alınacak olursa böyle bir çalışma, öncelikle, -bu ülkedeki en yaygın din kurumunu vaktiyle etkilemiş olan- çeşitli düşünce ve inanç akımlarından söz etmelidir. Bununla birlikte bu dinin tarihsel evrimini de belgesel ve çok yönlü olarak işlemelidir.

T.C. tarihinde, dinin en çok ön plana çıktığı günümüzde bu kurumun, son bin yıl içinde eski kuşakları nasıl etkileyip yönlendirdiğini ve günümüzde yaşanan inanç ve düşünce karmaşasına nasıl yol açtığını önemsememek, bu konudaki gerçekleri görmezden gelmek, aydın çevreler için büyük bir sorumsuzluk anlamına gelir. Tarihin sürükleyip bugün önümüze koyduğu sonuçların etkisiyle gözlenen gelişmenin salt konjonktürel olduğunu ve sadece günümüzün koşullarıyla sınırlı bulunduğunu ileri sürmek ise bu tutumun daha ürkütücü olduğunu gösterir. Dolayısıyla, Türkiye'deki yaygın dinin, bugünün koşullarından etkilendiği kadar tarihin akışı içinde karşılaştığı her baskın düşünceden de etkilenerek ve ivmeler kazanarak günümüze geldiğini söylemek yanlış olmasa gerektir.

İşte bu ilgiyle İslâm'dan hemen tamamın soyut bir anlam ve nitelik kazanarak senkretik bir dine dönüşmüş bulunan *"Müslümanlık"* kavramı üzerinde bir nebze durmak isabetli olacaktır.

Bu konuyu şimdilerde irdelemenin, neden önemli bir gereksinim olduğuna gelince bu, toplumumuzun sosyolojisinde din faktörünün ne kadar belirleyici ve yönlendirici olduğu noktasında aranmalıdır. Nitekim Türk toplumunu tarih boyunca siyasal ve sosyal alanda yönlendiren faktörlerin başında her zaman din gelmiştir.

Bilindiği üzere, Türkiye'de en yaygın dinin *"İslâm"* olduğu ileri sürülmektedir. Nitekim nüfus kayıtları ve istatistikler bunu göstermektedir. Ne var ki bu ülkede en yaygın iki dil olan Türkçe ve Kürtçede -İslâm'ı çağrıştırıyor olsa bile-, ondan başka bir dinin adı daha çok seslendirilmektedir. Bu dinin Türkçedeki adı: *"Müslümanlık"*, Kürtçedeki adı ise: *"Musulmanî"*"dir. Bu dinin mensuplarına ise Türkçede *"Müslüman"* Kürtçede *"Musulman"* denir.

Bütün bu farklı telâffuzlara ve *"Müslümanlığın"* aslında İslâm demek olduğu tezlerine karşın, Kur'an'da dinin: -çok kesin bir dille- *"İslâm"* olduğu vurgulanmaktadır. Kur'an'ın yabancı dillerdeki çevirilerinde de (eğer dinin adı çeviriye konu edilmemiş ise) yine aynen *"İslâm"* olarak geçmektedir. Ne ilginçtir ki, Diyanet İşleri Başkanlığı gibi ciddi olması gereken bir devlet kurumu tarafından yayınlanmış bir Kur'an çevirisinde bile bu ad -her ne kadar *"Müslümanlık"* olarak geçmiyorsa da- *"İslâmîyet"* şeklinde kısmen çarpıtılmış bir imlâ ile yazılmıştır. Oysa bilimsel araştırmalara bakılacak olursa *"İslâm"*, *"İslâmîyet"* ve *"Müslümanlık"* kelimeleri ayrı anlamlara gelirler. Üstelik *"İslâm"* sözcüğü çok ünlü bir özel isim olduğu için -tercüme yasalarına göre- onun çeviriye konu olması olanaksızdır!

Görüldüğü üzere, bağlısı bulunduğu dinin sadece adı üzerinde bile bu derece karmaşaya boğulmuş olan bir toplumun, acaba bu dini bin yıl önce kimlerden ve nasıl öğrendiği sorusu burada ciddi bir şekilde öne çıkmaktadır. Bu sorunun belki de en isabetli yanıtını, tutarlı araştırmalarıyla ün kazanmış bir akademisyenin ifadelerinde buluyoruz. Bu şahsiyetin bizzat Türk unsurundan olması ise -herhangi bir ön yargıyı geçersiz kılması bakımından- ayrı bir önem taşımaktadır. Yazarın, yukarıdaki soruya cevap oluşturan ifadesi aynen şöyledir: *"Türkler İslâmîyet'in birçok unsurlarını doğrudan doğruya Araplardan değil, Acemler vasıtasıyla aldılar. İslâm medeniyeti Türklere, İran kültürünün merkezi olan **Horasan** yoluyla Maveraünnehir'den geçerek geliyordu."*

Şimdi de *"Acaba İranlılar, İslâm'ı Türklere nasıl aktardılar ya da onlara hangi İslâm'ı anlattılar?"* şeklinde bir soru daha akla gelmektedir. Bu sorunun cevabını da yine aynı araştırmacının şu sözlerinden çıkarabiliriz: *"İrânîlik Hz. Hüseyin evlâdını Sâsânîler'in vâris ve takipçisi sayarak ehlibeytin hukukunu müdâfaa perdesi altında Arap milliyetine ve İslâm dinine dehşetli darbeler vurdu ve eski bir medeniyetin kolayca yok edilemeyeceğini -Zerdüşt akidelerini İslâm kisvesi altına sokmak suretiyle- açıkça gösterdi."*

Türklerde katı gelenekçiliğin ve aynı zamanda aşırı milliyetçiliğin eksenini oluşturan "atalar kültü" bu noktada büyük önem taşımaktadır. Türk paganlığına zengin malzemeler sağlayan evliyacılık ve kerametçilik akımları son bin yıl içinde İslâm'ı rafine ederek onu tam anlamıyla senkretik bir dine dönüştürmüştür. Buna günümüzde verilecek en isabetli ad ise "Türk Müslümanlığı"dır.

Temelde araştırma ürünü olan ve bilimsel niteliğe sahip bulunan bu bilgileri, -güvenilirliğine rağmen- sadece birer işaret ya da kişisel bir kanaat sayanlar olabilir. Ancak, gerek Türkiye'de en kalabalık etnik kitle olan Türkler arasında, gerekse onlardan sonraki büyük etnik grup olan Kürtler arasında ortak dinin

etrafında örülmüş inanış, ibadet ve yorum çeşitlerine bakıldığında bu dinin, özde İslâm ile ilişkisinin çok zayıf olduğunu açıkça görmek mümkündür. Tarihsel ve kültürel gerçekler irdelendiğinde üç ayrı faktörün ortak bir sonucu olarak bu olgunun ortaya çıktığı görülür. Bunlar Mistisizm, aşırı milliyetçilik ve katı gelenekçiliktir.

Bin yıl boyunca Senkretik Türk Müslümanlığı'nı besleyen bu üç kaynak, çok kere iç içe geçerek ve etkileşerek sonuç vermişlerdir. Özellikle Türklerde katı gelenekçiliğin ve aynı zamanda aşırı milliyetçiliğin eksenini oluşturan *"atalar kültü"* bu noktada büyük önem taşımaktadır. Türk paganlığına zengin malzemeler sağlayan evliyacılık ve kerametçilik akımları son bin yıl içinde İslâm'ı rafine ederek onu tam anlamıyla senkretik bir dine dönüştürmüştür. Buna günümüzde verilecek en isabetli ad ise *"Türk Müslümanlığı"*dır.

İslam'da "Allah" kavramı üzerinde, akaid disiplinlerine aykırı herhangi bir düşünceye, bütün kapılar kapalıdır. Buna karşın, tasavvufta antropomorfist ve teomorfist düşünce ve yorumlar serbesttir. Tasavvuftan beslenen Türk Müslümanlığı'nda özellikle teomorfist inanış motiflerine bu nedenle çokça rastlanabilir.

Türk Müslümanlığının uğradığı evrim süreçlerini başlatan olaylar hakkında çok sayıda kanıt vardır.

Örneğin, Miladî 1318'de doğmuş olan *"Nakşibend"* unvanlı bir Türk spiritüalistin gördüğü rüya, büyükannesi tarafından şu sözlerle yorumlanmıştır: *"Ey oğul! Sana Türk şeyhlerinden bir pay ulaşsa gerektir."*

Yani, *"Türk şeyhleri seni eğitecek ve sana yön vereceklerdir."*

Bu sözlerden bile çok rahatça anlaşılmaktadır ki: *"Türklük ideali, Nakşibend'in doğduğu ta Miladî 1318 yıllarından itibaren İslâm'ı sırf bu millete mahsus bir din kalıbına dökmek için Nakşibendî Tarîkatı'na çok önemli bir rol yüklemeye başlamıştır."* İşte bu örnekte, mistisizm ile aşırı milliyetçiliğin birlikte ürün verdiklerini görüyoruz.

Mistik akımların etkisi altında ve katı milliyetçi bir ruhla yola çıkarak *"İslâm'ı kabul ettikleri"* ilk yıllarda bile Türklerin bu inanç kurumunu bir Arap dini olarak algıladıkları anlaşılmaktadır. Bu nedenle eski dinleri olan Şamanizm'den ve Budizm'den tamamen sıyrılmış olduklarına inanmak güçtür. Hatta gerek bu iki dinden, gerekse Yahudilikten ve Hristiyanlıktan bir çok inancı İslâm ile sentezleyerek bugünkü *"Senkretik Türk Müslümanlığı"*nı yapılandırdıklarını söylemek yanlış değildir.

"Anadolu Müslümanlığı" olarak da adlandırılabilecek olan bu din, Türkler kadar, -onlarla tarihsel kader birliği içinde yaşamış olan- bu coğrafyadaki çeşitli etnik kitleler tarafından da benimsenmiştir. Bu grupların başında ise, yoğunluk bakımından Kürtler gelmektedir. Ancak Anadolu senkretik Müslümanlığı, daha çok Türk unsurunun ata dinleri ve eski kültleriyle yapılandırılmıştır. Türklere ait olan bu karma inanışlar sarmalı ise son bin yıl içinde Anadolu Müslümanlığına tam anlamıyla milliyetçi bir din niteliğini kazandırmıştır.

Anadolu Senkretik Türk Müslümanlığı'nın ruhunu ise *"ölü kültü"* oluşturmaktadır. Günümüzde *"Müslümanlık"* olarak yaşanan *"Atalar dini"*, ilhamını ve mayasını işte bu akımdan almaktadır.

Türk Müslümanlığı, yapılanma sürecinde iki belirleyici temel üzerinde kurulmuştur: Milliyetçilik ve çok tanrıcılık. Onu bu iki temel üzerine oturtan kanıtlara ise kısaca şöyle dokunabiliriz:

1. İslâm'ı Türklükle Özdeşleştirmek:

Türkler, İslâm'a geçtikleri (?) tarihten itibaren, -bu yeni din adına- hemen mistik bir milliyetçilik eğilimi içine girmişlerdir. Bu eğilim ilk önce Türk kökenli bir peygamber özlemi şeklinde kendini göstermiştir. Yaygın Türk halk edebiyatında ve geleneklerinde ana tema olarak sıklıkla işlenen *"evliyacılık"* akımı temelde bu özlemin çarpıcı bir ifadesidir. Nitekim çok geçmeden bu özlemi doyuran evliyacılığı, peygamberlik kurumunun yerine geçirmeyi başarmışlardır. Baştan beri -Türk kökenli- bir peygamber arayışıyla söylenmiş -ancak sır olarak saklanmış- ipucu niteliğindeki şu sözler ise hem bu özlemi kanıtlamakta, hem de birçok gerçeği çağrıştırmaktadır: *"Velâyet, fenâya varmış kimsenin hâlidir. Nubuvvet mertebesinden uludur. Bazı enbiyâ hazerâtı velâyete de sâhip olmuşlardır. Lâkin her velîde nubuvvet-i tarifiyye veya tebliğiyye mevcut olagelmiştir."*

Türk kanını taşıyan bir peygambere duyulan şiddetli özlem içinde söylenmiş bu sözler, (geç döneme ait olsa bile) neredeyse 900 yıl önce ölmüş olan Feriduddin-i Attar'dan esin almaktadır. İslâm akaid disiplinine göre *"oldukça tehlikeli sözler"* denebilecek bu ifadenin göze alınmış olması, -sarsılmaz bir bütünlük temeline sahip olan- İslâm'ı kökünden ret, ya da eski dinlere bağlılık anlamına gelir. Bu ise salt Türk zevkine göre yapılandırılmış "Müslümanlığın" senkretik bir din olduğunu deşifre eden ilk kanıtlardan biri sayılabilir.

2. Kur'an Yerine Mistisizmi Temel Almak:

Türkler İslâm'dan önce, çok tanrılı Çin ve Hint kültürünün etkisi altında bulunuyorlardı. *"İslâm'ı kabul"* edince, mitolojiye dayanmayan bir din ile ilk kez tanışmış oldular. Bu dinin *"vahiy"* konusu hariç, tamamen pozitif disiplinlere dayanan öğretisini sindirebilecek bir kültür birikimine o tarihlerde sahip değillerdi. Nitekim İslâm öncesinde, Türklerin okuma yazma bildiklerine ilişkin hemen hiçbir ciddi belgeye rastlanmamaktadır. Bu nedenle Kur'an'daki sistematik İslâm yerine kendilerine özgü mistik, esnek ve *"interpretive"* bir felsefe olan Tasavvuf eksenli bir din ördüler. Bunun üzerine tasavvuftaki sınırsız hoşgörü, İslâm'daki sınırlı hoşgörünün anlaşılmasını Türk muhitlerinde zorlaştırdı ve onun sosyal hayata -bir bütün olarak- girmesini büyük ölçüde önledi. Temelde İslâm ile ilişkilendirilse bile ondan bağımsız bir din niteliğini kazanmış olan *"Türk Müslümanlığı"* tarih boyunca, özellikle son iki yüz yıldır -aynen Hıristiyanlık gibi- salt bir tapınak ve mezarlık dini olarak yaşandı.

İslâm'dan tamamen bağımsız bir mistik felsefe olan ve Kur'an'da bir kez bile geçmeyen tasavvuf adına, Türkler arasında hoşgörü o kadar abartılı sözlerle seslendirilmiştir ki bu konuda harcanan olağanüstü çabalar, İslâm'daki hoşgörüyü gölgelemiş, hatta çağımızın özellikle entelektüel kesiminin zihnine bu yüzden İslâm'ı sert, acımasız ve şiddet yanlısı olarak yerleştirmiştir. Son zamanlarda, dış dünyada yaygınlaşan *"Müslümanofobya"* sorunu bu yargının sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Türk çevrelerinde İslâm'ı yüzyıllar önce devreden çıkaran tasavvuftaki

"Hanefi Mezhebi", Türkler tarafından benimsenmiş; ancak çok geçmeden bu mezhep, İslami niteliklerinden -Şeyhu'l İslâmların fetvalarıyla zayıflatılarak- milli bir kisveye büründürülmek suretiyle "Hanefizm"e dönüştürülmüştür. Böylece İlahiyatta "Maturidizm", hukukta ise "Hanefizm temellerine" oturtulan Türk Müslümanlığı, milli bir din olarak kurumlaştı.

sınırsız hoşgörüye çarpıcı bir örnek olarak Mevlâna Celâleddin-i Rumî'nin, başta Türkçe olmak üzere çeşitli dillere çevrilmiş olan şu sözlerini gösterebiliriz:

"Bâzâ! Bâzâ! Her ân çi hestî bâzâ

Ger kâfîr-u gebr-u bût-perestî bâzâ

În dergeh-i mâ, dergeh-i novmîdî nîst

Sed bâr eger tovbe-şikestî bâzâ" [1]

Son yıllarda hızlı bir ahlak çöküntüsüne neden olan bu kaosun etkisiyle ülke ve toplum büyük bir risk altına girmiştir.
Bu tehlike herhangi bir nedenle beklenmeyen bir şekilde gelişebilir. Bunun en büyük sorumlusu ise senkretik Türk Müslümanlığı olacaktır.

Zamanla kurumlaşarak, vicdanlara kazınan mistik inanış tarzı, bu suretle Türk topluluklarını aynen İslâm öncesi gibi politeist bir doğrultuda yönlendirdi. Sonuç olarak paganist bir Türk Müslümanlığı doğdu. Yesevî, Hacı Bektaş-ı Veli, Mevlâna ve Yunus Emre gibi daha birçok ünlü *"Türk mistikleri"*nin -eserleri ve söylemleriyle- temsil ettikleri din işte budur. Bu din, günümüz Türkiye'sinde yaygın olan Türk Müslümanlığı'nın birçok türünü birden sembolize etmektedir.

Sınırsız hoşgörüyü telkin eden tasavvuf, -Mevlâna'dan verilen örnekte görüldüğü üzere- *"günah"* ve suçun tekrar tekrar işlenmesinde hiçbir engel tanımamaktadır. Yeter ki suçlu kişi *"tanrısına karşı"*, tövbesini bozup işlediği her suçtan sonra pişmanlık duysun ve yeniden tövbe etsin. Üstelik, Mevlâna'nın *"panteist bir düşünceye sahip"* olduğu varsayımlarına bakılırsa -O'na göre- *"tanrı"* ya da *"ilâh"* kavramı da pek belirgin bir anlam ifade etmemektedir.

Dolayısıyla tasavvuf, aslında bundan da öte, muhatabı için çok daha geniş bir kapı aralamakta, Ona, *"Allah"* kavramı etrafında alabildiğine yorum yapmasına izin vermektedir. Müslümanlıktaki panteist ve politeist akımların kaynağı bu olsa gerektir.

İslâm'da *"Allah"* kavramı üzerinde, akaid disiplinlerine aykırı herhangi bir düşünceye, bütün kapılar kapalıdır. Buna karşın, tasavvufta antropomorfist ve teomorfist düşünce ve yorumlar serbesttir. Tasavvuftan beslenen Türk Müslümanlığı'nda özellikle teomorfist inanış motiflerine bu nedenle çokça rastlanabilir.

▪ ▪ ▪

Müslümanlığın, Türkiye toplumunda neden olduğu sosyolojik etkilere gelince, bunları; mezhepçilik, tarikatçılık ve resmî ideoloji olarak üç ana grupta özetleyebiliriz.

1. Mezhepçilik

Yunan felsefesinden alınan ilhamla, yüzyıllar önce *"İslâm akaidi"*ni diyalektik tarzda açıklamalara konu yapan Semerkantlı diyalektiysen Ebu Mansur el-Matüridi (852-944), İslâm metafiziğine getirdiği rasyonel yorumlarla, ortodoks Sunnilikte farklı bir inanç mezhebinin ortaya çıkmasına neden oldu. Matüridîlik, bu şahsiyetin çağdaşı olan Iraklı Ebu'l-Hasan el-Eş'ari (879-941)'nin kurduğu *"Eş'arî Mezhebi"* ile birlikte, Sünnî Müslümanlığa iki inanç ekolü olarak girmiş bulundu. Bunlardan, Türkistan kaynaklı *"Matüridîlik"*, Türkler tarafından Senkretik Türk Müslümanlığının felsefesi olarak benimsenmiştir.

Bunun yanı sıra, ilk İslâm hukukçuları tarafından dizayn edilen dört hukuk ekolünden, İran kökenli Ebu Hanife'nin içtihatlarından oluşan *"Hanefi Mezhebi"*, (Büyük olasılıkla, kurucusu Arap olmadığı için) Türkler tarafından benimsenmiş, ancak çok geçmeden bu mezhep, İslâmî niteliklerinden -Şeyhu'l İslâmların fetvalarıyla zayıflatılarak- milli bir kisveye büründürülmek suretiyle *"Hanefizm"*e dönüştürül-

1. *Gel! Gel! Ne olursan ol, yine gel…*
İster kâfir, ister ateşe tapan, ister putperest ol…
Bizim kapımız umutsuzluk kapısı değildir,
Yüz kere bozmuş olsan da tövbeni yine gel…

müştür. Böylece İlâhiyatta *"Matüridizm"*, hukukta ise *"Hanefizm temellerine"* oturtulan Türk Müslümanlığı, milli bir din olarak kurumlaştı.

Önemli bir çoğunluk tarafından benimsenmiş olan; ancak İslâm'dan oldukça farklı ve bu özelliği ile Alevîlikten ayrılan Milli Türk Müslümanlığını, *"sözde Alevîliğin karşıtı ya da alternatifi"* diye *"Ortodoks bir din"* olarak nitelemek doğru olmasa gerektir.

Alevîliğe gelince; bu gelenek ile İslâm arasında -bilimsel olarak- ciddi herhangi bir bağ bulmak mümkün değildir. Çünkü *"Sünni"* görünümündeki Milli Türk Müslümanlığı, -Kur'an ve Sünnet kaynaklı- çok yoğun bir İslâmî terminoloji kullanırken, Alevîlikte bu özellik göze çarpmamaktadır. Tam tersine, sadece Ali b. Ebi Talip adındaki tarihi kişiliği bir mağduriyet sembolü olarak işleyen Alevîlik, O'nu tarihsel kimliğinden soyutlayarak kendisine dinsel bir anlam yüklemiştir. Bu derece sembolik bir anlayışa din ya da mezhep adını vermek ise bilimsel kriterlere uygun değildir. Alevîliğin bir tarikat olduğunu ise Alevîler kabul etmemektedirler. Gerek görünüm, gerekse içerik bakımından hiçbir dinsel potansiyele sahip bulunmayan Alevîliğe bazı akademisyenler tarafından verilen *"Heterodoks İslâm"* adı ise, hiçbir bilimsel değeri ifade etmez! Dolayısıyla Alevîliğe ancak, *"Şaman köylü Türkmenlerin bir halk geleneği"* olarak bakmak daha doğru olur.

2. Tarikatçılık

Türkler tarafından tasavvufa dayalı olarak birçok tarikat kurulmuştur. Nakşibendi, Mevlevi, Bayrami, Gülşeni, Melâmî, Şabani ve Cerrahi Tarikatları gibi... Günümüz Türkiye'sinde de tarikat kurma geleneği sürmektedir. Buna Aczmendilik ve Nurculuk tarikatlarını örnek gösterebiliriz. Bu örgütler, birer ahlâk okulu olduklarını savunurlar. Ancak, -İslâm'ın çeşitli manevi yorumları olarak propaganda edilen- bu örgütler, -her ne kadar terminolojilerini İslâm'ın birikiminden almış iseler de- bu tez gerçek dışıdır. Bunlar temelde Türk Müslümanlığının spekülatif ve mistik birer yapıtaşlarıdırlar.

3. Resmi İdeoloji

Türkiye'de devlet ideolojisini sembolize eden ve dinsel ritüellere benzer törenlerle canlandırılan (arka planı örtülü!) resmi bir dinsel akım daha 1938'den sonra varlık göstererek zamanla köklü bir şekilde yerleşti. Bu da temelde ilhamını Türk Müslümanlığından almıştır. Nitekim Tarikatlardan daha baskın biçimde laikliği çiğneyen bu dinsel akımın Ankara'da (Kâbe'ye alternatif olarak kurulmuş) çok büyük bir tapınağı ve Türkiye'nin birçok yerinde fanatik bağlıları vardır. Haftanın başında ve sonunda bu kuruma ait ritüeller okullarda tekrarlanmaktadır.

Aşırı milliyetçi Türk düşüncesinin bir ürünü olan *"Türk Müslümanlığı"* ve ondan türeyen bu dinsel ve mistik akımlar Türkiye'de inanılmaz bir inanç ve düşünce karmaşasına yol açmışlardır. Buna tepki olarak *"Kur'an'daki İslâm'ı koruma"* kaygısıyla son yıllarda yapılanmaya çalışan *"Selefilik"* eğer -çok geçmeden- Vahhabilik'e dönüşecek olursa Türkiye'de din kavgalarının başlaması kaçınılmaz olur.

Türk Müslümanlığından kaynaklanan ve son yıllarda hızlı bir ahlâk çöküntüsüne neden olan bu kaosun etkisiyle ülke ve toplum büyük bir risk altına girmiştir. Bu tehlike herhangi bir nedenle beklenmeyen bir şekilde gelişebilir. Bunun en büyük sorumlusu ise -hiç kuşkusuz- senkretik Türk Müslümanlığı olacaktır.

Dualarımız sonu, âlemlerin Rabb'i olan Allah'a hamd etmektir...

Hikmet Parıltıları

Haris el-Muhasibi'ye soruldu: *"Tevbe ettikten sonra bir kul haram bakışa tekrar dönerse tevbesi sahih midir? Ya da bu tevbe yalancıların tevbesi midir?"*

Şöyle cevapladı:

"Bu konuda insanlar iki kısımdır:

1. İlk tevbesinde sadık olup günahında ısrar etmeyenlerdir. Tevbe ederken bir daha dönmemek üzere tevbe etmiştir. Bundan sonra kendi isteği, hazırlığı olmadan ve gerçekleşeceğinden de bihaber olduğu başka bir günaha arz olunur ve günaha düşer. Bunun birinci günahın aynısı veya farklı bir günah olması arasında fark yoktur. Bu durumda günah işleyenin üzerine şartlarına riayet ederek tevbe etmesi bir sorumluluktur. Günahı tekrar ederek ısrar ve günahı önceden düşünüp ayarlama olmaksızın tevbe ettiğinde birinci tevbesi de ikinci tevbesi de sahihtir.

2. Hoşlanmak ve tekrar işlemeyi temenni etmekle beraber ilk günahından tevbe eden ve günahın sevgisi kalbinden sökülmemiş kimse: Buna bir günah daha arz olunduğunda onu da işler. Bu kişi Rabbi ile alay eden konumundadır. Tevbesi yalancıların tevbesi olarak adlandırılır. Çünkü kalbi ile günaha girmeye niyetlenirken dili ile tevbe etmiştir." [1]

1. *Haris El-Muhasibi, Et-Tevbe s. 59.*

Sen Allah'tan musibet anında yardım, sekinet istiyorsan sana bunu verecek olan salih amellerdir. Kimisi var zindan imtihanını halvet/Allah ile yalnız kalma ve ibadet yeri olarak görür. Kimisi de var ki kapısını polis tıklattığında tüm söylemlerini bir kenara bırakır...

Birkaç Günüm

Özcan YILDIRIM
ozcanyildirim@tevhiddergisi.net

Kardeşim,

Rahmet kapılarının açıldığı, şeytanların bağlandığı mübarek Ramazan Ayı'nı hep beraber idrak ediyorduk. Teravih aralarında yaptığımız sohbetlerimizde günahın insana zararlarını ele almıştık. Ardından tevbe ile ilgili birkaç bahis anlatmış, cennet nimetleri ile beraber yüreklerimizde esintiler oluşmuştu. Ardından gözlerimizi kör edip gaflete düştüğümüz, şükretmediğimiz mal, evlat ve saliha eş nimetini ele almıştık... Üçünden de ne kadar da gafiliz değil mi? Rabbim gafletimizi gidersin. Allahumme amin.

Ramazan'ın son dört günü ise taatlerin, salih amellerin insan üzerindeki tesirlerinden bazılarını seçip anlatmaya *"bismillah"* demiştik.

Tekli gecelerden bir gece, Kadir gecesi olma ihtimali kuvvetli olan yirmi yedinci gece yine beraberdik ve bu konuyu da teravih arasında dilim döndüğünce anlatıyordum.

Onu özetle bir daha burada hatırlatmayı uygun gördüm. Zira konu ile konunun ortasında yaşadığımız hadiseler ibret alınacak cinsten...

"Salih ameller tıpkı günahlar gibi kişiye tesir eder. Kişinin söylem ve eylemlerine, vicdanına ve zahirine, hatta dış dünyasına etki eder...

Mesela ameller, bela ve musibet anında sekinet verir. Evet! Masiyet ehli, bela ve imtihan karşısında sendeleyip, bocalayıp bir girdabın içerisine

girerken; taat ehli inşirah-ı sadrın, itminanın zirvelerinde olur.

İslam tarihindeki örnek şahsiyetlerden İbni Teymiyye rahimehullah... Şam kalesi zindanına girdiğinde ortaya koyduğu tavır hepimize örnek sadedinde...

Hücresine girdiğinde ağzından ilk dökülen yüreğinde taşıdığı ayetlerden bir ayet oluyor:

"Derken aralarına kapısı olan bir sur çekilmiştir. İç tarafında rahmet, dış yönünden ise azap vardır." [1]

Onca sıkıntılı bir hücre hayatına bakıp bu nimetine dair Allah'a da şükrediyor: "Bu hücre dolusu altın infak etsem Allah'ın bu nimetinin şükrünü eda edemem."

Ardından meşhur sözlerinden birini söylüyor: "Asıl mahkum kalbi zindanda olandır. Kim hevasına esir olmuşsa o esirdir."

Ehli taat nereye giderse gitsin, hangi ortamda bulunursa bulunsun, hangi musibetle karşılaşırsa karşılaşsın Allah'ın ayetleri yüreğinde bir sekinet vesilesidir.

"Düşmanlarım bana ne yapabilir? Benim cennetim ve bahçem göğsümde/yüreğimdedir. Hapsedilmem Allah ile baş başa kalmamdır. Sürgün edilmem seyahattir. Öldürülmem ise şehadettir."

Sen Allah'tan musibet anında yardım, sekinet istiyorsan sana bunu verecek olan salih amellerdir kardeşim. Kimisi var zindan imtihanını halvet/Allah ile yalnız kalma ve ibadet yeri olarak görür. Kimisi de var ki kapısını polis tıklattığında tüm söylemlerini bir kenara bırakır...

Konuşmanın bu sıralarında mescide bir kardeşimiz ***"Operasyon var!"*** diyerek girdi. Ardından da postalları ile ibadetgâhımızı, namazgâhımızı çiğneyen devletin bekasını (!) muhafaza etmeye çalışan uzun namlulu silahlarla donanmış polisler...

Sadece Enes Hoca ve benim yakalanmamız için yaklaşık bin kişiyi GBT sorgusundan geçirdiler. Kadın, çocuk, yaşlı demeden hepsini bu resmî ve yasal (!) uygulamaya tâbi tuttular.

Komiserlerinin bana söylediği üzere aslında merhamet (!) etmişlermiş. Herkesi spor salonuna doldururlarmış, kadınların başlarını *"tanınmama"* gerekçesi ile tamamen açıp çocukları da aynı salona alırlarmış. Ama merhametli (!) polislerimiz bununla iktifa etmişler...

Aynı masada/birimde çalışan başka merhametli ve vicdanlı (!) polisimizin de içine oturmuş olacak ki bunun mecburen olduğunu söylemişti. Benimle Enes Hoca'nın sabit adresi olmadığı için, Ramazan'da en yoğun faaliyetlerimizi yaptığımız için on beş-yirmi araba, üç-dört özel harekat aracı ile beraber yüzlerce kişiyi GBT sorgusundan geçirip binadaki herkesi çıkartmışlardı. Arkadaşların istihbaratları sadece merkez binalara yönelik çalışıyor sanırım.

Aynı merhametli (!) polisimiz bunun yine Ramazan'da yapılmasının da bize (Müslümanlara) pozitif yönde getirilerinin olduğunu söylüyordu. Kendisine *"Acaba size nasıl bir negatif ile dönecek?"* demekten de geri duramadım.

Önceki Ramazan Ebu Hanzala Hoca'mız... Bu Ramazan da biz!

Neyse bizi araçlarına bindirip, prosedürlerinin bitmesini bekliyorduk. Önce Enes Hoca'nın oğlu Hubeyb geldi ve masum gözyaşlarını döktü, babasına sarıldı ve gitti. Ardından kalabalık polis araçlarının arasından gözümün nuru Nuseybe koşarak geldi. Gözyaşları sel... Yüreği dağlı... Çaresizce arabaya geldi... Hıçkırıkları yürekleri dağlıyordu... Sarıldım,

Rabbim! Şahit ol ki, ben senin hükmüne razıyım. Şüphesiz, senin Rasûl'ün hak söz getirmiş ve "Kim razı olursa ona Allah'ın rızası vardır." diye buyurmuştur.

1. 57/Hadid, 13

kokladım, öptüm. *"Ağlama kızım!"* desem de boğazım düğümlendi ve iki kelime daha öteye gitmedi cümlelerim. Kelepçeler ellerimde bağrıma bastım. Fakat o masum yüreği ile günlerce hafızamdan silemeyeceğim, hücremi dolduran gözyaşlarımın sebebi olan ve ayetleri okuduğumda dilimi kelepçeleyen o cümlesini söyledi: ***"Baba ben sensiz yapamam!.. Baba ne zaman görüşeceğiz? Baba ne zaman geleceksin? Baba... Baba... Baba..."***

Sonra teskin ettim yolladım...

Ardından bu defa annesi ve kardeşi Bera ile beraber yine geldi. Aynı cümleler bir daha yüreğime adeta saplandı... Bera Efendi'nin de derdi elindeki lolipopu... Elimdeki kelepçeye bakıyor: *"Baba bu ne?"* diyor. Ben de: *"Kelepçe!"* deyince *"Ben de kelepçe takcaam."* diyor...

Gözlerimin nurlarını teskin edip ardından sahuru da kardeşlerin getirdiği börek ile yaptıktan sonra kardeşlerimizin bize topluca veda edişi ve son bakışmalarımızla binadan ayrılmış olduk.

TEM'in meşhur 4. katındayız...

"Özcan iyi kaçtın iki yıldır." diyor komiser. Ortada kaçma falan yok. Belediye binasının karşısında daimi mekânımızdaydık hâlbuki. Biz Allah'ın dinini koruyorduk, Allah da bizi... Bu bizim Rabbimiz hakkındaki hüsnüzannımız...

Nezarete geçtik. Ertesi gün İnfaz ve İlamat Bürosuna gidip, altı yıl üç ay cezamızı elimize tutuşturup cezaevine yol alacağız.

Öğlen oldu ve hastaneden sonra Enes Hoca ile farklı mahkemelerden ceza aldığımızdan ötürü farklı savcılıklara gittik. Ayrılırken içimden *"Sanırım buluşamayacağız cezaevinde!"* dedim kendi kendime. Ayrı ekip otoları ile Çağlayan'a gittik.

Bana verilen polis ekibi dillere destan... Yolda kelepçeden gözünü ayırmayan, kelepçenin şıkırtısı ile sürekli hop oturup hop kalkan bir çaylak ile arka koltukta sıkıcı bir yolculuk da cabası... Adliye'de Ağır Ceza Mahkemeleri hangi katta, İnfaz ve İlamat Bürosu nerede... buna dair bilgileri yok. Bir o tarafa bir bu tarafa gittik. Adamlar işi bir an önce yapma derdinde; ama peşimdeki dosyalar onların bu arzularına engel oluyor. Evrağı veriyorlar ve: *"Antalya 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nin de ekstra yakalama kararı var. Mahkemeye ifade için çıkması lazım."* diyor Yakalama Bürosu memuru. Polislerin yüzünden düşen bin parça...

Polis bana dönüp: *"Özcan, dosyalarını neden takip etmiyorsun?"* diye bir tepki veriyor. *"Biraz da onlar beni takip etsin."* diyorum ben de...

Bir buçuk saat sonra SEGBİS ile Antalya'ya bağladılar. Hâkim ifademi aldı ve son zamanların trend sorularını da pas geçmedi: ***"Tağut nedir?", "Sana göre yöneticiler tağut mu?", "Ebu Hanzala'yı tanıyor musun?"***...

Savcı ara mütalaasında *"nasılsa hükümlü"* diyerek bu dosyadan tutuksuz olarak yargılanmamı istedi ve hâkim de tutuksuz yargılanmama hükmetti (!)

Burdan çıkıyoruz. Evrak eksikliğinden dolayı yeniden Emniyet'e gidiyoruz. Arkadaşların mahareti FETÖ'cü ve PKK'lilerle bir gece daha geçirmemi sağlayacak.

Yolda polis bana dönüp: *"Özcan, bir şey soracağım kusura bakma."* deyince *"sor"* dedim.

"— Müslüman bakımlı olmalı. Sizin arkadaşlarınızın sakalları düzgün değil. Bakımlı ve düzgün ve kısa olmalı. <u>Allah Rasûlü müşrikler sakalını uzatınca kesermiş, kesince de uzatırmış!</u> Sizinkilerin tipi hahamlara benziyor.

— Bu bıyık için değil miydi?

— Tabi, sen daha iyi bilirsin.

— Senin dediğini varsaysak dahi, müşriklere kim muhalefet ediyor biz mi sen mi?

— ..."

۞ ۞ ۞

Sabaha karşı bir Emekli Öğretmen Albay'ı nezarete getiriyorlar. Malum FETÖ soruşturması. Beti benzi atmış, dünyası başına yıkılmış vaziyette o da istirahatgâhındaki yerini aldı. Ömrünü devletine hizmetle geçirmiş, ahirete karşılık dünyayı satın alan bir kimsenin canlı kanlı örneği yanımızda idi. Dünün azgınları ve müstekbirlerinin durumuna bakıp bugünün azgınlarının geleceğini görmek de uzak olmasa gerek.

Ertesi gün daha tecrübeli polislerle Metris cezaevi yolunu tutuyoruz. Bizden helallik dilemeler de ayrılırken ki nutuklarından...

Metris'teyim... Bir odaya götürüyorlar. Misafir koğuşu ve tek kişilik. Ne misafirhane ama! Kapı açıldığında bana eşlik eden gardiyan: *"Her şey burada var. Koğuş temiz. Tabi senden önce kalan arkadaşın pis bırakmadı ise."* diyor. Benden bir gün önce kalan da Enes Hoca. Adam bu lafı söylerken rafa bakıyor ve ***"pis bırakmadı ise"*** cümlesini kendisi yutmak zorunda kalıyor. Çünkü leş gibi odanın en temiz yeri Enes Hoca'nın bıraktığı tabaklar ve bir tane kaşık...

Ertesi gün sevk olacağım için bu misafirhanede (!) bir gece kalacağım. Üç tabak, bir kaşıktan öteye odada hiçbir şey yok. Bardak istiyorum, lavabolardaki çeşmelerden su doldurup iftar açmak için. Nafile! Cevap: *"Alamazsın. Yapacak bir şey yok."* deyip mazgal yüzüme kapanıyor. Rabbim avuçlarımızı bize nimet olarak vermiş hamdolsun. Çeşmeden iftarımızı açıp getirdikleri birkaç çeşit yiyecekle iftarımı yaptım.

Aklıma 2004 yılında okuduğum bir kitabın ilgili bölümü gelince Allah'a bu nimetinden dolayı hamd ettim. Ömer Abdurrahman *"Kelimetu Hak"* kitabında Mısır çöllerindeki zindanları anlatıyordu. Çölde, yerin altında bir insanın ayağa kalkamayacak derecede yüksekliği olan bir zindan. Çölün sıcaklığı, yukarıdan askerlerin bevletmesi... İnanılmaz ve korkunç bir manzara idi kitapta anlatılan. ***"Kağıt üzerinde dahi insanın tüylerini diken diken eden bu mekânda da olabilirdin!"*** diyorum kendi kendime.

İki Dua

Akşam Kur'an-ı Kerim vermemeleri sebebiyle ezberimde olan sureleri tekrar edip cezanın törpüsü diye nitelendirilen *"volta"*yı atıyorum. Tek olmanın sıkıntısı içime işledikçe Ramazan günlerinde kunutta yaptığım ***"Ey tek olanların yardımcısı!"*** nidası ile dua ediyordum. Bunu sıklıkla tekrar ettim. Ta ki yan tarafa bizimle beraber gözaltına alınan bir kardeş getirildi. Dualarımda beni bedbaht etmeyen Rabbime şükrettim.

Yarın bayramın bir önceki günü olacağı için sevk edilip edilmeme endişesi içerisinde idik. Zira dört-beş gün daha bu yerde oturmak insanı sıkıntıya sokması için yeterdi artardı bile... Ne Kur'an ne okuyacak bir kitap ne de başka bir şey. Tek şey duvarlara kazınan saçma sapan örgüt sloganlarıydı...

Sabaha kadar bu endişe ile yattım. Sabah uyandığımda volta eşliğinde Yunus'un *aleyhisselam* balığın karnında hapsedilmiş hâlde iken yaptığı duayı defalarca tekrar ettim:

"Allah'ım! Senden başka ilah yoktur! Şüphesiz ki ben, zalimlerden oldum." [2]

Bir saat, iki saat... Bu dua dilimde ıslak iken kapı açıldı: *"Özcan, eşyanı topla sevk edileceksin."*

O an sanki tahliye olmuşçasına sevindim. O sevinçle ne mide ağrım ne de hüzün ve kederim kaldı. Rabb'ime ne kadar şükretsem azdır.

❁ ❁ ❁

Ring aracında giderken Adliye'de ağlarken gördüğüm bir kişi yanımda idi. Ben sormadan kendisi anlatmaya başladı ve arada da sövmelerini eksik etmiyordu. Zara'dan mont çalmış ve iade etmesine rağmen mağaza müdürü şikayetçi olunca yedi buçuk yıl hapse mahkum edilmişti.

Bir tarafta dünyası için dünya ve ahiretini heba edenler... Bir tarafta ahireti için dünyasını feda edenler...

Ve sonunda Silivri 4 No'lu L Tipi Cezaevi'ndeki günlerimizi geçireceğimiz mekânımıza vardık...

Verdiği musibeti ile gönlüme genişlik veren Allah'a hamd olsun.

Rabb'im! Şahit ol ki, ben senin hükmüne razıyım. Şüphesiz, senin Rasûl'ün hak söz getirmiş ve *"Kim razı olursa ona Allah'ın rızası vardır."* diye buyurmuştur. Bizi razı olan ve razı olunan kullarından yaz. Senin rızan ve dinin için çaba gösteren bu canımı azabından uzak tut. Canımı Müslüman olarak al ve beni şahit olanlardan yaz. Allahumme amin.

"Âlemlerin Rabb'i olan Allah'a hamdolsun." duamız ile...

Özcan Yıldırım

Silivri 4 No'lu L Tipi Kapalı Cezaevi,

Silivri/İstanbul

---

2. *21/Enbiya, 87*

Kıssadan Hisse

Kelebek

Bir gün, kırlarda gezintiye çıkan bir adam, kenara oturduğu otlardan birinin dalında, küçük bir kozanın varlığını fark etti. Koza ha açıldı ha açılacak gibiydi.

Adam, bunun bir kelebek kozası olduğunu tahmin ediyordu. Böyle bir firsat bir daha ele geçmez diye düşündü; ve bir kelebeğin dünya yüzü gördüğü ilk dakikalara şahit olmak istedi.

Dakikalar dakikaları kovaladı, saatler geçmeye başladı, ama henüz kelebeğin küçük bedeni o delikten çıkmadı. Sanki, kelebeğin dışarı çıkmak için çaba harcamaktan vazgeçmiş olabileceğini düşündü.

Sanki kelebek elinden gelen her şeyi yapmış da, artık yapabileceği bir sey kalmamış gibi geldi ona. Bu yüzden, kelebeğe yardımcı olmaya karar verdi: cebindeki küçük çakıyı çıkarıp kozadaki deliği bir cerrah titizliğiyle büyütmeye başladı.

Böylece, bir-iki dakika içinde kelebek kolayca dışarı çıkıverdi. Fakat bedeni kuru ve küçücük, kanatları buruş buruştu. Adam kelebeği izlemeye devam etti; çünkü kanatlarının her an açılıp genişleyeceğini ve narin bedenini taşıyacak kadar güçleneceğini umuyordu.

Ama bunlardan hiçbiri olmadi. Kelebek, hayatının geri kalanını, kurumuş bir beden ve buruşmuş kanatlarla yerde sürünerek geçirdi. Ne kadar denese de, asla uçamadı.

Adamın bütün iyi niyetine ve yardımseverliğine rağmen anlayamadığı şey , kozanın kısıtlayıcılığının ve buna karşılık kelebeğin daracık bir delikten dışarı çıkmak için gereken çabanın, Allah'in kelebeğin bedenindeki sıvıyı onun kanatlarına göndermek ve bu sayede kozanın kısıtlayıcılığından kurtulduğu anda onun uçmasını sağlamak için seçtiği bir yol olduğuydu.

Bu gerçeği öğrendiğinde, hayat boyu unutamayacağı bir şey de ögrenmişti: Bu hayatta ihtiyaç duyduğumuz şeylerden biri de çabalardır. Yürüdüğümüz yolda zorluklar ve musibetler ile karşılaştığımızda sabrederek çabalamalıyız.

Nimetlere Karşı Nankörlük Hâlleri: Nimeti Bilmemek ve Farkında Olmamak

Emre ACAR
emreacar@tevhiddergisi.net

İnsan içinde bulunduğu nimetleri ve güzellikleri göremediğinden yaşantısından, elinin altındaki imkânlardan memnun değildir. Gözü yükseklerde ve daha fazlasındadır. Şükürsüzlükten mutmainsiz hâle gelen kalpte de hırs oluşmuştur. Bu hırsa kapılmış olan insanlar, hep huzursuzdurlar ve etrafındaki insanlarla da geçim sağlayamazlar. İnsan, içinde bulunduğu nimetleri bilir ve fark ederse kalbi mutmain olacak ve nimetin kıymetini bilecek, Rabbine şükredecektir.

Kullarına sayısız nimet veren Allah'a hamd, Rabbinden gelen nimetlere her hâli ile şükreden Rasûlullah'a salât ve selam olsun.

Değerli Kardeşim!

Nimete karşı nankörlük hâlleri üzerine nasihatleşmeye devam ediyoruz. Rabb'im seni de beni de şükreden kullarından kılsın. Amin.

Nimete karşı insanlar iki türlüdür:

• Bir kısım insanlar vardır ki bunlar nimeti bilmezler ve nimete karşı kördürler. Görebilecek gözü, idrak edebilecek kalbi ve aklı olmasına rağmen içinde bulundukları nimetleri müşahede edemezler. Bunlar kalbi mühürlenmiş, kaskatı kesilmiş Yahudi milleti ve onların ahlakına sahip olan, onları adım adım, karış karış takip eden insanlardır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* bunlar için şöyle buyurur:

"Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetlerimi hatırlayın. Bana verdiğiniz sözleri yerine getirin ki ben de size vadettiklerimi vereyim. Yalnızca benden korkun." [1]

1. 2/Bakara, 40

"Ey İsrailoğulları! Size bahşettiğim nimetlerimi ve sizi âlemlere üstün/faziletli kıldığımı hatırlayın." [2]

• Bir kısım insan da vardır ki Rabbinden gelen nimetleri bilir, sahip olduğu her şeye nimet olarak bakar. Bunlar, kalbi diri olan, Rabbinin ayetlerini tefekkür eden ve şükürlerini, nimetleri saymakla/hatırlamakla ifa edenlerdir.

Nimetleri hatırlamak ve anmak o kadar önemli ve faydalı bir ameldir ki Allah *subhanehu ve teâlâ*, Rasûlü'ne bu ameli yapmasını emretmiştir. Duha suresinde Allah, Rasûlü'ne verdiği nimetleri şöyle zikreder:

"... O seni yetim bulup barındırmadı mı? Şaşırmış bulup da yol göstermedi mi? Seni fakir bulup zengin etmedi mi?" [3]

Rabbimiz, Rasûlü'ne bu nimetlerini hatırlattıktan sonra şöyle buyurur:

"Ve Rabbinin nimetini anlat." [4]

Değerli Kardeşim!

Bu ayet-i kerime her ne kadar Peygambere *sallallahu aleyhi ve sellem* hitap etse de aslında hitap bizedir. Lütufkâr olan Rabb'inin nimetlerini ne kadar anıyor, zikrediyorsun? Kâinatı nimetlerle donatan Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* verdiği nimetlerin ne kadar farkındasın? Etrafındaki her maddeyi, durumu, eşyayı, bir karıncayı veya üzerindeki bir kılı nimet olarak görebiliyor musun? İşte bu sorularla nimetlere karşı hâlimizi muhasebe etmeliyiz, ta ki nankör müyüz, yoksa şükür ehli miyiz? Eğer nimeti hatırlamaz ve nimeti bilmezsek bu nimeti verene karşı büyük bir saygısızlık ve nankörlüktür. Bu insanda bile böyledir. Kendisine iyilik yaptığımız kişilerin, yaptığımız bu iyiliği görmesini ve anmasını isteriz. Görmeyip, bu iyiliği hiçe sayarsa *'nankör'* diye nitelendiririz. Hoşumuza gitmeyen durumu, Rabbimize karşı sergilemek elbette doğru değildir.

Yukarıda zikrettiğimiz Duha suresinde Rasûlullah'a yapılan hatırlatmadan anlıyoruz ki; nimeti bilmek ve anmak önemlidir. Bunun önemini ise bizlere sağladığı faydasında görmekteyiz. Bu faydaları şöyle sıralayabiliriz:

1. Nimeti bilmek ve hatırlamak: Nimeti vereni sevmeye ve ona şükretmeye sevk eder.

Kur'an ve sünnetten biliyoruz ki, Rabbimize olan kulluğun özü sevgiye bağlıdır. Çünkü insan sevdiğine bağlanır, itaat eder ve yasaklarından kaçınabilir. Aksi ise kulluğu zedeler.

Kulun Rabbine olan sevgisini artıran durumlardan biri de, Allah'tan gelen nimetleri bilmesi ve farkında olmasıdır. Çünkü insan iyiliğin kölesidir. Kâinatın içinde insana sunulan bütün nimetler –küçüğü ile büyüğü ile- Allah'tandır.

İnsan iyiliğin kölesidir. Kainatın içinde insana sunulan bütün nimetler –küçüğü ile büyüğü ile- Allah'tandır. Allah insanoğluna hem hayrın içinde hem de şerrin içinde sayısız nimetler lutfetmiştir. Kul bunların hepsinin Rabbinden olduğunu bildiği zaman Rabbini sevecek, O'na şükretmeye ve kulluk borcunu yerine getirmeye çalışacaktır.

Allah *subhanehu ve teâlâ* insanoğluna hem hayrın içinde hem de şerrin içinde sayısız nimetler lütfetmiştir. Kul bunların hepsinin Rabbinden olduğunu bildiği zaman Rabb'ini sevecek, O'na şükretmeye ve kulluk borcunu yerine getirmeye çalışacaktır.

Nimeti bilmenin faydasına dair Muhammed Salih el-Müneccid şunu söyler: *"Kul nimeti bilirse bu sayede nimeti veren yüce yaratıcıya ulaşır. Bu ise onu büyük bir gafletten kurtarır. Bu manaya Kur'an'ın birçok yerinde rastlamak mümkündür. O halde insan bu nimetlerin farkına varmalı ve nimetlere şükretmelidir. Kul nimetin farkına varırsa akıl; nimet vereni araştırmaya başlayacaktır. Eğer nimet vereni bulursa O'nu çok sevecektir. Eğer O'nu severse O'ndan talep ettikleri*

2. 2/Bakara, 47
3. 93/Duha, 6-8
4. 93/Duha, 11

Her hâlimizde –musibet anında da, rahatlık anında da- nimetler içindeyiz. Yeter ki tefekküre dalalım ve bu nimetleri görmeye çalışalım. Bundan sonra üzerimize düşen şükretmektir.

konusunda ciddi davranacak ve O'na şükredecektir. Böylece ibadet hasıl olacaktır. Çünkü ibadet, nimet verene karşı şükretmenin yegâne vesilesidir. Nimeti veren de Allah-u Teâlâ'dır. Marifet, muhabbetin kapısıdır. İşte böylece ibadet hasıl olacaktır." [5]

2. Nimeti bilmek ve hatırlamak: Kalbi, içinde yaşadığı hale karşı mutmain kılacak ve daha fazlasını elde etmek için kalbinde hırs oluşmayacaktır.

Birçok insan içinde bulunduğu nimetleri ve güzellikleri göremediğinden yaşantısından, elinin altındaki imkânlardan memnun değildir. Gözü yükseklerde ve daha fazlasındadır. Şükürsüzlükten mutmainsiz hâle gelen kalpte de hırs oluşmuştur. Bu hırsa kapılmış olan insanlar, hep huzursuzdurlar ve etrafındaki insanlarla da geçim sağlayamazlar. İnsan, içinde bulunduğu nimetleri bilir ve fark ederse kalbi mutmain olacak ve nimetin kıymetini bilecek, Rabbine şükredecektir. Böylelikle hayatından memnun olacak ve huzuru elde edecektir.

Elindeki nimeti göremeyen ve kalbi mutmain olmayanlara, İsrailoğullarını örnek verebiliriz. Allah *subhanehu ve teâlâ* İsrailoğullarına kendi katından bir sofra ile bıldırcın eti ve helva ikram etmektedir. Bu Rabbleri tarafından onlara özel bir ikramdır. İnsan için bundan daha güzel bir nimet olabilir mi? Rabbinizin katından özel bir sofra ile her gün bıldırcın ve helva ikram edilmektedir. İnsan bu ikramı ne ile değiştirebilir ki? Ancak daha güzel bir nimet ve ikram olması gerekir ki değiştirsin.

Yahudi milleti bu sofrayı nimet olarak göremediklerinden bu ikram üzerine sebat etmediler. Kalplerindeki mutmainsizlik ellerindeki nimete nankörlük etmeye ve başka şeyleri istemeye sevk etmiştir. Bunun üzerine Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* azabı, onlara müstehak olmuştur.

• Rabbimiz bu durumu şu ayet-i kerimede anlatmaktadır:

"Hani siz (verilen nimetlere karşı): 'Ey Musa! Biz tek yemekle yetinemeyiz. Bizim için Rabbine dua et de yerin bitirdiği şeylerden; sebzesinden, hıyarından, sarımsağından, mercimeğinden, soğanından bize çıkarsın.' dediniz. Musa ise: 'Daha iyiyi daha kötü ile değiştirmek mi istiyorsunuz? O halde şehre inin. Zira istedikleriniz sizin için orada var.' dedi. İşte (bu hadiseden sonra) üzerlerine aşağılık ve yoksulluk damgası vuruldu. Allah'ın gazabına uğradılar. Bu musibetler (onların başına) Allah'ın ayetlerini inkara devam etmeleri haksız olarak peygamberleri öldürmeleri sebebiyle geldi. Bunların hepsi, sadece isyanları ve taşkınlıkları sebebi iledir." [6]

Değerli Kardeşim!

İnsan içinde bulunduğu nimetleri bilebilmesi ve şükredebilmesi için sürekli nimet yönünden en altta olan insanlara bakmalıdır. Rasûlü'müz de bizlere bunu emretmektedir. İnsan, elin büyük bir nimet olduğunu, eli olmayan birini gördüğü zaman anlar. Aklın, büyük bir nimet olduğunu, deliyi gördüğü zaman anlar. Bu hayatın her alanında böyledir. İnsan bu şekilde sürekli altta olanlara bakarsa işte o zaman her halinde sayısız nimetler içinde olduğunu bilecektir.

5. *Nefis Terbiyesi*

6. *2/Bakara, 61*

Burada üzülerek ve korkarak belirtmek isterim ki toplum olarak İsrailoğullarının ahlakını taşımaktayız. Nimetlere karşı kör olmuş, elimizdeki lütufların nimet olduğunun farkında değiliz. Nefislerimizin mutmainsizliği altta olanlara bakmaktan uzaklaştırmış, tulu emel peşinde yarış moduna sokmuştur bizleri. Elimizdeki var olan evin, arabanın, teknolojinin vb. birçok şeyin nimet yönünü görmeyip şekline, modeline ve özelliğine takılmışız. Ve yeni nesil evin, arabanın, teknolojinin peşine koşan toplumlar halini almış durumdayız. Neredeyse hiç kimse elindeki imkânların nimet olduğunu ve şükredilmesi gerektiğini hatırlamaz ve hatırlatmaz oldu. Bu hâl büyük bir gaflet uykusudur. Bundan ancak nimetleri tefekkür ederek kurtulabiliriz. Rabbim bizleri tefekkür ehlinden kılsın.

Evet Kardeşim!

Rabbimiz: "Allah'ın nimetini sayacak olsanız sayamazsınız." [7] buyurarak nimetinin çok olduğuna işaret ederken bizler neden bu nimetleri bilmiyor, görmüyor, fark etmiyoruz? Bizleri nimetlere karşı kör kılan nedir? Herkesin nimete karşı kör olmasının sebebi farklı farklı olsa da umumen şunları zikredebiliriz:

1. Kişinin Günahlarla Kalbini Karartması

İnsanın sayısız nimetleri görememesinin önündeki en büyük engel, kalbin günahlar ile kararmış olmasıdır. Kalp günahlarla mühürlenip, göz perdesi isyan ile kapandığı zaman nimetler görülmez. Günah iyi ile kötüyü, nimet ile nikmeti birbirinden ayırmamızı sağlayan furkanı yok eder. O kadar ki kişi günahları nedeni ile kötüyü iyi, iyiyi de kötü olarak görmeye başlar.

Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurur:

"Günahlar kalbe siyah bir nokta bırakır. Kişi her günah işlediğinde bu olur. Ta ki kalp günahlar nedeni ile tamamen kararır. Artık kul ne iyiliği iyilik ne de kötülüğü kötülük olarak bilir." [8]

Kişi nimetleri bilmek ve farkında olmak için sürekli istiğfar dilemeli, tevbe ile kalbini günahlardan arındırmalıdır. Kalp günahlardan arınması ile idrakı ve basireti açılacaktır.

2. Tefekkür Ehli Olmamak

Tefekkür basireti açan, idrakı sağlayan amellerdendir. Kul etrafındaki ve elindeki nimetleri görebilmek için kâinatı, içindekileri, elindeki imkânları sürekli tefekkür etmelidir. Ki işte bu tefekkür sonucunda sayısız nimetler içinde olduğunu görüp, şükre yönelebilsin. Bu sebeple Allah *subhanehu ve teâlâ* Kur'an'da kullarına verdiği nimetleri zikrettikten sonra: *"Bunda tefekkür etmezler mi? Düşünmezler mi?"* diye uyarıda bulunur. Burada şu ayetleri örnek olarak verebiliriz:

"Görmüyorlar mı ki, biz kudretimizin eseri olmak üzere onlar için birçok hayvan yarattık? Bu sayede onlar bunlara sahip olmuşlardır. Bu hayvanları onların emrine verdik. Onların bazısını binek olarak kullanırlar, bazısını besin olarak yerler. Bu hayvanlarda onlar için nice faydalar vardır ve içilecek sütler vardır. Hala şükretmezler mi?" [9]

İnsan ayette zikredilen nimetleri ve daha nicelerini ancak tefekkür ederek farkına varabilir.

Değerli Kardeşim!

Unutma ki her halimizde –musibet anında da, rahatlık anında da- nimetler içindeyiz. Yeter ki tefekküre dalalım ve bu nimetleri görmeye çalışalım. Bundan sonra üzerimize düşen, şükretmektir.

Rabbim bizleri nimeti bilen, fark eden kullarından eylesin. Amin.

Davamızın sonu âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

7. 14/İbrahim, 34
8. İbni Mace
9. 36/Yasin, 71-73

İktibas

İbni Kudame el-Makdisi şöyle der:

"Bizim görevimiz, tıpkı toprağı hazırlayıp otlardan temizleyen ve oraya tohum ve çekirdekleri bırakan kimse gibi rahmet esintilerinin ineceği mahalli boşaltıp hazırlamak ve rahmet esintisini beklemektir. Bütün bunlar ancak yağmurla yararlı olabilir. Kul, Allah'ın subhanehu ve teâlâ yağmur sebeplerini ne zaman yaratacağını bilemez. Ancak Allah'ın lütf-u keremine güvenirse, yağmursuz bir sene geçmez. İlahi esintiler ve cezbelerin olmadığı yıllar aylar ve günler çok azdır.

Kulun da kalbini şehvet otlarından temizlemesi, irade ve ihlas tokumlarını ekmesi, onu rahmet esintilerinin geldiği tarafa doğru arz etmesi gerekir. Tıpkı ilkbahar günlerinde bulutlar ortaya çıktığı zaman yağmur beklentisi güçlendiği gibi şerefli zamanlarda, Arefe, Cuma ve Ramazan günleri gibi himmet ve gayretin toplandığı ve kalplerin zinde olduğu demlerde de bu esintiler beklenmelidir." [1]

---

1. *İhya Ulumi'd Din Özü s. 411*

Batılın Egemenliği ve Müslüman(sı)ların İktidarı

Kerem ÇAĞLAR
keremcaglar@tevhiddergisi.net

Mümin-kâfir, müttaki-fasık vs. diğer tüm insanlar, kuru akıl ve kınanmış heva kaynaklı kanunlar koymak ve hukuk belirlemekle değil, Allah'ın gönderdiği kanunlara uymak ve vahye dayalı hukuka tâbi olup uygulamakla mükelleftir. Tevhid ve sünnet ehli müminler için hukukun kaynağı vahiydir. Allah neyi emretmiş ve neyi yasaklamışsa hukuk olarak müminleri o bağlar.

Hangi tarihe atıf yapıldığı belli olmasa da (İnsanlık tarihinin mi, Türk tarihinin mi, İslam tarihinin mi, Anadolu tarihinin mi, Laik-Demokratik Cumhuriyet tarihinin mi?) tarihin en önemli ve en kritik seçimi olarak nitelendirilen 24 Haziran seçimleri geride kaldı. *"Sel gider, kum kalır."* misali bu seçimlerden sonra da tartışmalar uzayacak, bölünmüşlükler ve kutuplaşmalar da muhtemelen derinleşerek devam edecektir.

Her seçim döneminde âdeta depremde yarılan fay hattında ortaya çıkan enerjinin sebep olduğu yıkım gibi toplum içerisindeki bölünmüşlük ve kutuplaşma daha görünür hâle gelmektedir. Bundan daha vahim olanı ise bu bölünme ve kutuplaşmaların hak ile batıl arasında değil, batıl ile batıl arasında cereyan ediyor olmasıdır. Batılın kendi aralarındaki iktidar mücadelesinde halkın büyük bir kısmının hem de *"hak"* namına kendini heder etmesi de ayrı bir trajedidir.

Tartışmalar da esasen olması gereken mecrada değil, daha çok bu tür meselelerde ön almakta mahir olan odakların takdir ettiği hususlarda devam etmektedir. Gündem belirlemekte aciz olanların başkaları tarafından oluşturulan suni gündemlere mahkum olmaları kaçınılmazdır.

İslam ümmetinin üzerine bir kabus gibi çöken itikadi sapkınlık ve menhecî sapmaların son bir buçuk asırlık en başta gelen sebebi olan demokrasinin bugüne kadar bizlere neler kaybettirdiklerinin bilançosunu çıkarmak ve

bunların tamir ve telafisi için azami gayret göstermek gerekiyorken, şu günlerde bilen bilmeyen herkes demokrasinin ne büyük bir nimet (!) olduğuna dair söz söyleyip kalem oynatarak maval okumaktan geri durmamaktadır. *"Nimet"* dedikleri demokrasi fitnesi ise; Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* İslam nimeti üzerine birleştirdiği kalpleri paramparça edip imandan sonra hakkı yok sayarak ve gruplaştırarak düşmanlaştıran şirk akidesinin ta kendisidir. Oysa Allah hüküm koyma/egemenlik yetkisini yüce zatına has kılmış ve yeryüzünde hilafeti/iktidarı mümin kullarına bahşetmiştir:

Sen demokratik seçimlerde hangi partiye/kime oy verdiysen aynı zamanda ona biat etmişsindir. Kime ve ne üzerine biat ettiğinin farkında mısın?

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُم فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٥﴾

"Allah, sizden iman edip iyi davranışlarda bulunanlara, kendilerinden öncekileri sahip ve hâkim kıldığı gibi mutlaka onları da yeryüzüne sahip ve hâkim kılacağını ve onlara, kendileri için razı olduğu dinlerini (İslam'ı) mutlaka sağlamlaştıracağını ve (geçirdikleri) korku döneminden sonra bunun yerine onlara güven sağlayacağını vadetti. Çünkü onlar bana kulluk ederler, hiçbir şeyi bana şirk koşmazlar. Artık bundan sonra kim küfrederse (hakkı inkâr ederse) işte onlar, fasıklardır." [1]

Mümin gönüllere inşirah veren ve geleceğe ümitle bakmasına vesile olup tevhid ve sünnet istikametinde daha fazla gayret gösterme azim ve iradesini güçlendiren bu ayet-i kerimeden çok önemli temel bir kaide anlaşılmaktadır: *"Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'a, yeryüzündeki yönetim ve iktidar ise muvahhidlere aittir."*

Mümin, kâfir, müttaki, fasık vs. diğer tüm insanlar, kuru akıl ve kınanmış heva kaynaklı kanunlar koymak ve hukuk belirlemekle değil, Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* gönderdiği kanunlara uymak ve vahye dayalı hukuka tâbi olup uygulamakla mükelleftir. Tevhid ve sünnet ehli müminler için hukukun kaynağı vahiydir. Allah neyi emretmiş ve neyi yasaklamışsa hukuk olarak müminleri o bağlar.

Allah *subhanehu ve teâlâ* yeryüzündeki insanlara iki yoldan birini tercih etme hak ve imkânı vermiştir:

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاء فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاء فَلْيَكْفُرْ

"Ve de ki: 'Hak, Rabbinizdendir. Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen de inkâr etsin.' " [2]

Bu yollardan birincisi, Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ve O'nun gönderdiği evrensel ve çağlarüstü tevhid ve sünnet nizamına teslim olmak; ikincisi Allah'ın hükümlerini ve egemenliğini reddedip başkalarının hüküm ve egemenliğine zillet içerisinde teslim ve tâbi olmaktır. Tevhid ve sünnet ehli mümin toplumun düsturunun (bir anlamda anayasasının) ilk üç maddesini şöyle sıralayabiliriz:

- Egemenliğin kayıtsız ve şartsız Allah'a ait olduğu hakikatını kabul edip benimsemek,
- Rasûlullah'a *sallallahu aleyhi vesellem* gönülden itaat,
- İnsanın yeryüzünde Allah'ın halifesi olduğunu kabul etmek.

Yani, *" Hakimiyet ve hüküm koyma yetkisi kayıtsız şartsız Allah'ın, yeryüzündeki iktidar müminlerindir"*

Tarihimizde Yeni Bir Milat(!): (D.S.Ö.) ve (D.S.S.)

Demokratik seçimler arefesinde muhafazakâr/mukaddesatçı partilerin taraftarlarından duymaya

1. 24/Nur, 55

2. 18/Kehf, 29

alışkın olduğumuz bıkkınlık kıvamındaki aynı teraneleri kim bilir kaçıncı kez yine ve yeniden işitmişizdir:

—*Ne yani, bırakalım da meydan (yani iktidar) kâfirlere mi kalsın?* El-Cevap:

—*Ağa, meydan sözünü ettiğin o kâfirlere kalmasın; ama sen de o kâfirlere benzememe, onlar gibi olmama ve onlara biat etmemekle emrolunduğunu unutma! Çünkü sen demokratik seçimlerde hangi partiye**/kime oy verdiysen aynı zamanda ona biat etmişsindir.*** *Kime ve ne üzerine biat ettiğinin farkında mısın?*

Evet, seçim dönemlerinde her nedense muhafazakâr/mukaddesatçı cemaat ve topluluklar nezdinde, tâbi olup destekledikleri *"İslamcı"* etiketli demokratik partiler dışındaki diğer laik-demokrat siyasi partiler ve onlara oy verecek olan seçmenlerin, yani Türkiye halkının (on sekiz yaş üstü ve seçmen sıfatını haiz) yaklaşık % 98'ini hemen anında *"kökü/ipi dışarıda, Amerikalılardan icazetli, şunun bunun adamı ve (biraz da mahcuben) kâfir"* olarak ilan ediyorlar!

Seçimden sonra ise her nasıl oluyorsa oluyor ve mebzul miktar bu *"kâfir"*ler bir anda *"Müslüman halkımız"* payesine yükseltiliveriyor. *"Sadece çıkar/menfaat"* zemininde icra edilen Batı tipi politikanın ilkesizliği, omurgasızlığı, insafsızlığı ve çirkinliği de böylece ilk günlerden itibaren (tekerrüren) kendini göstermiş oluyor.

Sırf kendi destekledikleri partiye/partilere oy vermedikleri için ve herhangi şer'i bir delile veya delillendirmeye de ihtiyaç duymadan, seçim atmosferinde iktidar beklentisinin gazlamasıyla HDP'liler, CHP'liler, İYİ Partililer, Perinçekçiler ve MHP'liler seçim öncesi ve seçim sonrası *"kâfir"* ve *"Müslüman"* kalıplarına sokulup çıkarılırken hiçbir mahzuru olmuyor!

Demokratik seçimlerden önce (D.S.Ö.) ve demokratik seçimlerden sonra (D.S.S.) diye yeni bir milat başlatıp alışkın oldukları tarz üzere kuru akla ve hevaya dayanarak insanlar ve topluluklar hakkında şer'i hüküm kurmak eğer cemaatlerinin, tarikatlarının veya hak üzere olduğunu vehmettikleri partilerinin menfaatineyse *"yıllardır aranan ve beklenen doğru"* da bundan başkası değildir onlar için.

Bu söylemi dillendirenler bunu hiçbir zaman resmî ve aleni olarak beyan etmezler, edemezler de... Çünkü itham ettikleri parti ve gruplarla aynı gemide bulunmaktadırlar. Demokrasi, demokratik değerler ve demokratik siyaset zemininde istemeyerek de olsa yol arkadaşlıkları vardır. *"Tencere dibin kara, seninki benden kara!"*

Yüzyıllar boyunca İslam'ın bayraktarlığını yapmış Osmanlı Devleti için Batılılar ve Batıcılar tarafından ölçülüp biçilerek hazırlanan tabutun son çivisi kısmi de olsa *"demokratik dayatmalar"* değilmiş gibi bugün kendilerine Osmanlı'yı referans aldıklarını iddia eden veya Osmanlıcı olarak tanınan politik kesimlerin içinde debelendikleri yaman çelişkinin izharı ve ilanı zaruridir.

Bu vaka, duygusal coşkunluklar ve gözleri kör eden aşırı sevgi gösterileriyle görmezden gelinemeyecek, örtülemeyecek ve yok sayılamayacak kadar ağır ve hayati önemdedir.

Batıcı Laiklerin Hakimiyeti ve Cumhur İktidarı

2002'den günümüze on altı yıllık AK Parti iktidarında şu anda unutulmuş olan gayrışer'i söylem ve icraatlardan bazılarını yeniden hatırlamakta fayda var. İradeye ipotek koyan duygusal aidiyetin ve kalp gözünü dahi kör edebilen ölçüsüz muhabbetin, insanları tevhidi açıkça bozan yaşanmış hakikatlar karşısında hiçbir şey olmamış gibi âdeta felce uğratmış olması aidiyet ve muhabbet müptelalarının akıbetleri açısından endişe vericidir. Tevhidi bozan söz konusu eylem ve söylemlerden bazılarını okuyucuların ilgisine sunarken şu hususlara da dikkat çekmek gerekir:

İlki, AK Parti'nin seçim sloganı olarak da kullandığı *"Yaptıklarımız, yapacaklarımızın teminatıdır."* sözü; ikincisi de, *"Hiçbir şey göründüğü gibi değildir."* hakikatıdır.

AK Parti'nin on altı yıllık serüveninin *"balık hafızalarda"* unutulmuş veya ölçüsüz muhabbet deryalarında yok farz edilen bazı söylem ve icraatlarına, AK Parti hükümetinde diyanet işlerinden sorumlu Devlet Bakanı olan İlahiyat Profesörü Mehmet Aydın'ın sözleriyle başlayalım:

1. *"Avrupa Birliği ile ilişkilerde bazı esneklikler göstermemiz lazım. Avrupa Birliği'ne gireceksek ona göre düzenlemeler yapmamız şart (...) Kur'an'da Mümtehine suresi 10. ayette diyor ki: '... Bu kadınlar, o inkârcılara helal değildir...' Avrupa Birliği'ne girecekseniz bu ayeti batılılara izah edemezsiniz. Mümin kadının Hristiyan erkekle evlenemeyeceğini söyleyen bir ayet Batı'da sıkıntı doğurur. Bunu gidermek lazım."* [3]

2. 1 Mart 2003 TBMM Tezkeresi reddedilmesine rağmen bir Başbakanlık genelgesiyle, ABD'nin savaş araç, gereçleri Türkiye üzerinden Irak'a nakledildi.

AB projelerini ve ders kitaplarındaki değişimi düşündüğümüzde "Muhammedun Rasûlullah" bölümünün yazılmaması her şeyi anlatıyor. "Muhammedun Rasûlullah" ifadesi Muhammed'in Allah'ın Rasûlü olduğunu söyleyen Müslümanlar ile İsa'yı rab ve oğul kabul eden Hristiyanlardan ayırır.

3. Dönemin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül: *"Dünya barışı için, barışı korumak için son elli senede dünyada en çok Amerikalılar kendi çocuklarını feda etmişlerdir... Büyük Ortadoğu Projesi içinde ABD ile birlikte hareket ediyoruz..."* Yirmi beş İslam ülkesinin sınırlarını değiştirip hepsini Irak (Suriye, Yemen, Libya ve Mısır) gibi yapma projesi olan ABD kaynaklı Büyük Ortadoğu Projesiyle ilgili Abdullah Gül'ün görüşü: *"Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) Türkiye'nin dış politika ilkelerine uygundur. ABD ile hareket ediyoruz. Amacımız İslam ülkelerine özgürlük ve demokrasi getirmektir."* [4]

4. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Amerikan Wall Street Journal gazetesi için yazdığı makalede Irak'a savaşmaya giden ABD'li askerlere şöyle dua etti: *"Irak'ta savaşan ABD'li kahraman bay ve bayan askerlere, en az zayiatla ülkelerine mümkün olan en kısa zamanda dönmeleri arzusuyla dua ediyoruz."* [5]

5. *"İslam dinini Müslüman olmayanlara tebliğ etmeye çalışmak en dinsizce hakarettir... Bazı Müslüman kardeşlerimiz diyor ki: "Yahu! Bir fırsat düştü, Müslümanlığı anlatalım Hristiyanlara. Allah belki hidayetini gösterir. (Diyalog çalışmalarında)..." İşin ucunda bilmem adam kazanmak, üye kazanmak varsa açıkçası bu bir din mensubuna yapılacak en dinsizce bir hakarettir... Ben Avrupa'ya gittiğimde kiliseye de giderim ve bundan büyük haz duyarım."* [6]

6. ABD Savunma Bakan yardımcısı Yahudi Paul Wolfowitz: *"Biz Irak'a müdahale (Irak'ın işgali) konusunda tereddüt ediyorduk. Tayyip Erdoğan bize cesaret vermiştir."* [7]

7. Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül: *"Irak'ın işgali sırasında ABD İncirlik Hava Üssünü kullandı ve buradan dört bin dokuz yüz doksan sorti gerçekleştirdi."* [8]

8. TBMM'de 15.07.2003 tarihinde kabul edilen 4928 No'lu *"Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"*da *"cami"* kelimesi *"ibadethane"* olarak değiştirilerek apartman kiliselerinin önündeki yasal engel kaldırıldı.

9. Başbakan Erdoğan: *"Yahudi karşıtlığı utanç verici bir akıl hastalığının tezahürüdür, katliamla sonuçlanan bir sapkınlıktır!"* dedi. [9]

3. *AK Parti hükümetinde diyanet işlerinden sorumlu Devlet Bakanlığı görevindeyken aynı zamanda İlahiyat Profesörü de olan Mehmet Aydın. 3 Nisan 2003, Samanyolu TV'de yapılan söyleşiden.*

4. *Dönemin ABD Başkanı George Bush da İslam beldelerini işgal etme girişimlerini "İslam ülkelerine demokrasi ve özgürlük götürme faaliyeti" olarak tanımlamaktaydı.*

5. *31 Mart 2003, Radikal Gazetesi. İlgili yazıdan naklen duanın İngilizce metni şudur: "We further hope and pray that the brave young men and women return home with the lowest possible casualties, and the suffering in Iraq ends as soon as possible."*

6. *II. Din Şurası Tebliğ ve Müzakereleri, cilt:2, s. 322 (Diyanetten sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Aydın).*

7. *2003 yılındaki Irak işgalinden üç ay önce yaptığı Türkiye ziyareti esnasında yaptığı açıklamadan.*

8. *Vecdi Gönül'ün "Los Angeles World Affairs Council" adlı kuruluşun düzenlediği konferansta yaptığı "Avrasya'da değişen güvenlik ortamı ve Türkiye'nin stratejik önemi" konulu konuşmasından. (Anadolu Ajansı)*

9. *22.10.2013 (www.yenisafak.com)*

10. Din Kültürü kitaplarına Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* ile İsa'nın ve Musa'nın *aleyhimusselam* resimleri kondu. [10]

11. Din Kültürü kitaplarında mezhep sayısı dörtten beşe çıkarıldı. [11]

12. AK Parti milletvekili Ömer Çelik[12], ABD Başkanı G. W. Bush tarafından *"Haçlı Seferi"* olarak isimlendirilen Irak işgaline karşı ülkelerini, canlarını, namuslarını ve dinlerini korumak amacıyla direnen Irak'lı Ehli Sünnet mücahitler için: *"Katiller sürüsü!"* dedi.[13]

13. 2005'te onaylanan 5. sınıf Din Kültürü kitaplarında Kelime-i Tevhid için sadece *"La ilahe illallah"*tır deniyor. Muhammedun Rasûlullah ifadesine yer verilmiyor.

AB projelerini ve ders kitaplarındaki değişimi düşündüğümüzde *"Muhammedun Rasûlullah"* bölümünün yazılmaması her şeyi anlatıyor. *"Muhammedun Rasûlullah"* ifadesi Muhammed'in *sallallahu aleyhi ve sellem* Allah'ın Rasûlü olduğunu söyleyen Müslümanlar ile İsa'yı rab ve oğul kabul eden Hristiyanlardan ayırır.

14. AK Partililerin hazırladığı ve TBMM'de kabul edilen yasayla zina suç olmaktan çıkarıldı.[14] AK Parti'nin meclisten geçirdiği TCK'nın 230. maddesi: *"Aralarında resmî nikah olmaksızın evlenip dinî nikah yapanlar, altı aya kadar hapisle cezalandırılırlar."* [15] [16]

15. Iğdır valisi açıkladı: *"Fuhşun suç sayılmaması ve yaygınlığı yüzünden namuslu kadınlarımız neredeyse sokağa çıkamaz hâle geldi."* [17]

16. AB mevzuatına uygun Türk Gıda Kodeksi yayınlandı. *"Çiğ Kırmızı Et ve Hazırlanmış Kırmızı Et Karışımları Tebliği"* Resmî Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girdi. Domuz ve yaban domuzu kasaplık hayvanlar arasına alındı.[18]

17. Başbakan Erdoğan: *"Etnik, coğrafi ve dinî temele dayalı ekonomik birliktelikleri, küreselleşme sürecinin reddettiği bir durum olduğu için doğru bulmadığını"* söyledi.

Etnik denilen: Orta Dünya'da dört-beş parçaya ayrılmış Kürtler, Orta Asya Türk Devletleri. Coğrafi denilen: İslam coğrafyası. Dinî denilen de: İslam'a nispet olunan ülkeler kastedilmektedir. Doğal olarak ortaya çıkan sonuç şudur: AB ile ABD bize yeter de artar bile.

18. *"Türkiye'de anayasa, laikliği devletin her dine eşit mesafede olması olarak tanımlar. Laiklik kesinlikle ateizm değildir. Ben Recep Tayyip Erdoğan olarak Müslümanım; ama laik değilim. Fakat laik bir ülkenin başbakanıyım. Laik bir rejimde insanların dindar olma ya da olmama özgürlüğü vardır. Ben Mısır'ın da laik bir anayasaya sahip olmasını tavsiye ediyorum. Çünkü laiklik din düşmanlığı değildir. Laiklikten korkmayın. Umarım ki, Mısır'da yeni rejim laik olacaktır. Umuyorum ki benim bu açıklamalarımdan sonra Mısır halkının laikliğe bakışı değişecektir."* [19]

19. Cumhurbaşkanı Erdoğan: *"Bunlar ya bu asırda yaşamıyorlar, çok farklı bir dünyada yaşıyorlar. Çünkü İslam'ın güncellenmesinin gerektiğini bilmeyecek kadar da aciz bunlar. İslam'ın hükümlerinin güncellenmesi var. Siz İslam'ı on dört asır öncesi hükümleri ile bugün uygulayamazsınız."* [20]

20. 24 Haziran seçimlerinin ertesi günü seçim sonuçlarıyla ilgili olarak Batı medyasında yapılan yorumlar Türkiye'deki demokratik seçimlerin sonuçlarından ve bu sonuçlarla ortaya konan derin bölünmüşlük ve kamplaşma manzarasından hayli memnun olduklarını göstermekteydi:

- *"Batılılar Erdoğan'ın bir işe yaramayan zaferinden memnun olacaktır; ama muhalifleri ABD ve AB'nin onu bu kadar süre desteklemesinden mutsuz."*

- *"Türkler (Türkiye halkı) ülkelerinde derin bir şekilde bölünmüş durumda ve oy verdikleri politikacıları birleştiren tek şey Türkiye'nin geleneksel Batılı ortaklarıyla ilişkisine dair duydukları hayal kırıklığı."* [21]

---

10. *2004*
11. *Bk. Orta Öğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Ders Kitabı 11. Sınıf, MEB Yayınları, İstanbul 2006, s. 65, İslam Düşüncesinde Amelî-Fıkhi Yorumlar.*
12. *Hâlen AK Parti hükümetinde Bakanlık koltuğunda oturmaktadır.*
13. *21.08.2004 , Vakit Gazetesi.*
14. *2004*
15. *2004*
16. *Resmî olmayan nikah akdi suç, resmî veya gayriresmî zina ise serbest!*
17. *23.11.2005, Vakit Gazetesi.*
18. *31.05.2007 tarihli gazeteler.*
19. *Recep Tayyip Erdoğan'ın 2011 Mısır ziyaretindeki konuşmasından.*
20. *08.03.2018 tarihinde Beştepe'deki "8 Mart Dünya Kadınlar Günü" programında yaptığı konuşmadan.*
21. *25 Haziran 2018 tarihli İngiliz gazeteleri.*

Allah'ın müminlere verdiği izzetten yüz çevirerek bâtılın egemenliği/ hakimiyeti altında Müslümansı kadroların iktidarına kail olmak orta, uzun vadede eldeki nimetlerden de mahrum olmanın başta gelen sebeplerindendir.

Şüphesiz ki, bu örnekleri birkaç kat daha artırmak mümkündür. Fakat mesele sadece falanın filanın şenaatlarının ortaya dökülmesi meselesi değildir. Bu manzara demokrasinin, demokratik siyaset anlayışının ve batılı anlamda demokratik değerlerin ülkenin en ücra köşesindeki dindar/muhafazakâr bir esnafı da İslamcı söylemler kullanan bir politikacıyı da tevhid ve sünnet nizamından ve fıtri ölçülerden nasıl da uzaklaştırdığını en yalın bir biçimde göstermektedir.

Bir ülkede egemenlik/hakimiyet ancak ve yalnız Allah'a *subhanehu ve teâlâ* ait değilse orada Allah'ın halife kıldığı müminlerin iktidarından da söz edilemez.

Müminlerin iktidarında Kur'an'ın kanunları esastır. Çünkü Kur'an tüm ilke ve esasların esasıdır. Şer'i Şerif'e göre bir iktidarın meşru olabilmesi için Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* kitabında bulunan ve Rasûlullah'ın *sallallahu aleyhi vesellem* sahih sünnetinde yer alan tüm hükümlerin hakikat olduğuna itikad edilmesi ve *"İşittik ve itaat ettik."* diyerek tatbik edilmesi gerekir.

Allah'ın *subhanehu ve teâlâ* müminlere verdiği izzetten yüz çevirerek batılın egemenliği/hakimiyeti altında Müslümansı kadroların iktidarına kail olmak orta, uzun vadede eldeki nimetlerden de mahrum olmanın başta gelen sebeplerindendir. Sözümüzü sözlerin en güzeliyle bitirelim:

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٩٣﴾

"Sizi yeryüzünde halifeler yapan O'dur. Artık kim küfrederse küfrü kendi aleyhinedir. Kâfirlerin küfürleri, Rabblerinin katında kendilerine buğzdan başka bir şey artırmaz. Kâfirlerin küfürleri kendilerine zarardan başka bir şey artırmaz." [22]

Davamızın sonu, âlemlerin Rabb'i olan Allah'a hamd etmektir.

22. 35/Fatır, 39

Hayret Bir Şey!

Mahi
mahi@tevhiddergisi.net

Dini uğruna tüm zorlukları göze alabilirken, çocuğuyla baş başa bir gün vakit geçirmeyi hayal dahi edemeyen, ona bir saat dahi katlanamayan babalara HAYRET EDİYORUM.

Çok çalıştığı için çocuklarıyla vakit geçiremeyen ve: *"Sizin için çalışıyorum!"* diyen babalara HAYRET EDİYORUM.

Gecesini gündüzüne katıp insanların İslam olması, şirkten arınması, ıslah olması için çalışıp; yavrusunun ifsadına onunla ilgilenmeye vakit ayıramayarak zemin hazırlayan babalara HAYRET EDİYORUM.

Kendi sportif aktiviteleri, gezileri ve piknikler için dahi fırsatlar oluşturup yavrusunun *"Parka gidelim mi babacığım?"* sorusuna "Çok işim var, başka zaman." diyen babalara HAYRET EDİYORUM.

Dışarıda güler yüzlü ve sevecen tanınıp evde asık suratı ve öfkesi nedeniyle çocuklarının yanaşamadığı babalara HAYRET EDİYORUM.

Çok yakın arkadaşlarının hatalarını görmezden gelebilip affedebilirken, ufacık yavrusunun hatası karşısında yanardağ gibi patlayan babalara HAYRET EDİYORUM.

Dini uğruna tüm zorlukları göze alabilirken, çocuğuyla baş başa bir gün vakit geçirmeyi hayal dahi edemeyen, ona bir saat dahi katlanamayan babalara HAYRET EDİYORUM.

Babalığı, çocuk sahibi olmaktan ibaret sanan, evladına karşı sorumluluklarının farkında olmayan babalara HAYRET EDİYORUM.

Akşam yemeklerinde ailesi ile birlikte olmayı değil de arkadaşlarıyla vakit geçirmeyi tercih eden babalara HAYRET EDİYORUM.

Dışarıda herkesin yardımına koşan, evde hanımına bırakın yardım etmeyi iş yükünü daha da arttıran buyurgan babalara HAYRET EDİYORUM.

Dükkana gelen müşteriyle kibarca konuşan, eve girerken karısına selam dahi vermeyen adamlara HAYRET EDİYORUM.

Babalığı, çocuk sahibi olmaktan ibaret sanan, evladına karşı sorumluluklarının farkında olmayan babalara HAYRET EDİYORUM.

Kendi bakımını yapıp en güzel giysilerle toplum karşısına çıkan, çocuklarının yırtık ayakkabılarının, ütüsüz kıyafetlerinin farkında olmayan adamlara HAYRET EDİYORUM.

Haftanın üç, beş günü manevi eğitim için dersler alıp çocuğunun maneviyatını hiç düşünmeyen, bunun için kılını dahi kıpırdatmayan babalara HAYRET EDİYORUM.

Ve soruyorum: SİZ HANGİ DİNİN MENSUBUSUNUZ? İ'RABDA (İSLAM'DA) MAHALLİNİZİ BULAMADIM DA!

Dı Qelsbûn Û Dı Hêzdarîyê De Helwesta Milletê Îbrahîm A Neguherbar: Îstîqamet

Osman SADIKOĞLU

Esil ew e ku; li her derê û di her demê de buxz û neyartî û dûrketin û redkirina kafir û taxûtan li ser temamê misilmanan wacib e.

Ew da'weta Rasûlan û Nebîyan *aleyhîmûsselam* û yên ku îman bi wan anîne, weke ku me anî ser ziman şahdeyî li vê heqîqetê dike. Di nava însanan de yên leqayî îmtîhan û musîbetên herî giran bûne ew in. Lê ew musibet û îmtîhanên herî giran bi tu awayî tesîrê (bandorê) li ser nûra da'wetê nekiriye. Bîlakis ev tişt ji bo pêkanîna nûfûza da'wetê li qelbê însanan û belavbûna da'wetê di navbera însanan de zêdetir bibe, bûye wesîle. Hetanî ji wan kesên ku di rêya da'weta da'wa tewhîdê de dimeşin re îro jî weke nûra hîdayetê ye.

Em dixwazin der heqê vê mijarê de bi dawî vêya jî bibêjin. Tê gotin ku, eger komek ji misilmanan dijminî û berî bûna xwe li hember kafirên bi înyad eşkere bikin û îlahên wan ên sexte û batilên wan red bikin, ev qaîde ji ser wan misilmanên din dikeve. Helbet di vê rewşê de ji sitûketina vê qaîdeya berpirsîyarî, pêşî ji bo belengazan/ji bo mustez'efan muteber e. Lê belê ne bitenê buxz û neyartîya bi qelb tê qest kirin.

Ev, meseleya bi eşkerehî îlan kirina neyartîya kafiran e. Esil ew e ku, li her derê û di her demê de buxz û neyartî û dûrketin û redkirin kafir û taxûtan li ser temamê misilmanan wacib e. Çimkî çawa ku me di wan pelên borî de dîyar kiribû ev jî, hewcetîyên Laîlaheîllallah ê ne ku misilmanîtî bitenê bi wê pêk tê.

Eşkere kirina neyartîya kufrê, di da'wetên Enbîya de *aleyhimûsselam* qaîdeyeke bingehî bû. Mixabin di programên da'wetvanên îroyîn de windabûyî maye û ji refan hatiye hildan.

Ya rastî, mustez'efan ku hewcetî bi 'xwe veşartin û hicretê' dikirin û leqayî îşkenceyan dibûn yek sebebekî wê hebû. Ew jî; eşkerehî û belavbûna da'weta tewhîdê bû.

Ev amelên hanê piştre derketine holê. Bi rastî kar û amelên pir xerîb in. Spartekê van pratîkên qaşo da'wetvanên ku ji xeynî menheca Nebî *aleyhissalâtuwesselam* rêyên din dişopînin û taqîb dikin; di her halûkarê de teqîyyeyê ji xwe re dikin dîn. Nemûhîm dîtina durûtî yê, dûr neketina munafiqîyê û qebûl kirin û daxil bûna partîyên demokratîk ku bingeha wan li ser îdeolojîyên beşerî ne û pejirandina/qebûlkirina rêbaz û usûlên partîgirîyê ne.

Mirovek li ser pratîkên sûnneta Nebî *aleyhissalâtuwesselam*, ew dema ku misilman qels bûn bi baldarî bisekine û bifikre dê vê heqîqetê bibîne. Em zêde nakevin teferrûetê, lê emê li qîsseya Amr b. Abese es-Sûlemî bidin dest. Di vê qisseyê de qisimê ku têkilî meseleya me ye wisan e:

"Min (Amr b. Abese) ji Nebî re wiha got: 'Ez dixwazim tabiê te bibim.' Wî (Rasûlullah) wiha got: 'Di van rojan de tu nikarî vê barê hilgirî. Tu rewşa min û wan mirovên din dibînî. Vegere cem qewmê xwe û te çi wextî seh kir/bihîst ku ez bûme xwedî quwwet û hêz, wê gavê were cem min."

Îmam Newewî *rahîmehullah* Der heqê vê hedîsê de wiha dibêje:

"Maneya vê hedîsê ev e: Amr b. Abese dibêje, 'ez dixwazim li vê derê misilmanîtîya xwe eşkere bikim û bi te re bimînim û tabiê te bibim.' Li ser vê, Rasûlullah jî wiha cewab dide wî: 'Ji ber ku îro quwweta misilmanan zeîf e, tu yê nikaribî vê barê hilgirî. Em ditirsin ku kafirên Qureyşî tehdeyî li te bikin. Tu li ser îslâmê sebat bike û vegere cem qewmê xwe û heyata xwe li ser vê aqîdeyê bidomîne. Dema ku te seh kir ez bûm xwedî hêz wê gavê were ba min.' Weke ku tê dîtin Nebî -aleyhîsselam- der barê eşkere nekirina dîn de musaede daye wî sehabîyê xwe. Lê ya rast di wê dewrê de dînê Allah û da'weta Nebî bi eşkerehî dihat naskirin û belavbûyî bû. Gotina Nebî -aleyhîsselam- ji vê halê re delîl e: 'Tu rewşa min û wan mirovên din dibînî.'

Ji van mîsalan yek jî qîsseya der heqê misilman bûna Ebû Zer ê Xifarî -radîyallahuanh- e ku ev jî di Sehîha Bûxarî de dibore.

Rasûlullah a*leyhîssalatuwesselam* ji Ebû Zer re wiha gotibû: 'Ya Ebû Zer! Vê rewşa xwe biveşêre û vegere welatê xwe. Dema te seh kir ku em bûn xwedî hêz, wê demê were ba me'

Digel vê yekê ji bo îttîbaê li sûnneta Nebî *aleyhîsselam* bike û meqseda tabî bûna helwesta Rasûlullah *aleyhîssalatuwesselam*, çû di nava mûşrîkan de nasnameya xwe ya muwahhîd bi eşkerehî îlan kir. Çawan ku di hedîsê de hatiye dîyarkirin tevlî ku êrîşeke giran li wî bibe jî û wî îlana îmana xwe gelek caran dubare/tekrar kiribe jî, Nebî vê amelê wî rexne nekir û piştgirîya xwe jê kêm nekir û weke gotinên da'wetvanên îroyîn tiştekî wiha jê re negotibû:

"Ev rêya ku hûn me jî gazî wê dikin dê me û pîlanên me deşifre bike û tûnebûna fêkîyên ku wê netîce bide me dilezlezîne!"

Bêguman Nebî *aleyhîsselam* ji gotina tiştekî wisan mûnezzeh e. Ew *aleyhissalâtuwesselam* di mijara da'wetê de ji bo însanan heta roja qîyametê mîsal û nimûne ye. Îzhar kirina dîn û meseleya xweveşartina hin misilmanên mustez'ef ji hev dû cuda ne. Da'weta

Nebî *aleyhîsselam* apaşkere bû. Herkesî dizanî bû ku temela qaîde û mihwera da'weta wî; bi her awayî îbadet xweser ji Alllah re *azze ve celle* bê kirin û red kirina taxûtan e. Ya rastî, mustez'efan ku hewcetî bi 'xwe veşartin û hicretê' dikirin û leqayî îşkenceyan dibûn yek sebebekî van hebû. Ew jî; eşkerehî û belavbûna da'weta tewhîdê bû. Ew durûtî ya bi hin însanên îroyîn re heye hema biçek jî bi wê nesla bijare re hebûya, qethîyen bi wan musîbet û îmtîhanên giran ve rûbirû nediman. Lê belê em wan ji tişteke wisan tenzih dikin. Ev kitekit/teferûet bê fêmkirin, dema ku dîn eşkere bibe û esasên qaîdeya da'wetê belav bibe, cewaza xirandina kafiran û di qada şer de veşartina komek misilman ku bikevin nav sefên wan jî dê bê fêmkirin. Di bin van şertan de bi hedîseya/bi bûyera sûîqesta Ka'b b. Ebî'l Eşref û yên wekî wî delîl bê anîn, (delîl anîneke wiha) rast e. Mixabin gelek însan bi mehneyên alîkarî û pîştgirîya dîn û da'wetê ûmrê xwe di artêşên/di ordîyên taxûtan de heba dikin û bi vê awayê dîn tevlîhev dikin û tewhîdê bin erd dikin.

Ev amelên hanê wekî ku li serê xerbê be û da'wet û sûnneta Nebî -aleyhîsselam- jî wekî ku li serê şerqê ye... Yanê ji hevdû wisan dûr in. Milletê Îbrahîm ev e. Di da'weta tewhîdê de rêya yekane ye ku tê de pêk anîna veqetandin û birîna têkilîyên kafiran heye.

Hetanî berî bûna ji meqam û sazîyên fermî/resmî pêk newe û ji rêveberîyên şirkê buxz neyê kirin û qesr û hevser/hevjîn û rihetî/konfor winda nebin û ev kesên ku dixwazin dînê Allah *azze we celle* hakim bikin lê digel vê yekê parastina rêyên xwar û rêbaz û usûlên rêşaşî terk nekin Milletê Îbrahîm pêk nayê û ew jî, ne ji Milletê Îbrahîm in. Eger alîgirên van rêyan îdîa bikin ku ew rêya pêxemberan û selefê salih dişopînin, ev îdîayên wan betal e û rewşa wan nagûherîne. Em bi halê wan baş dizanin. Me dîtîye ku ewana çawa rûkenî nîşanê munafiqan û zaliman û hetanî ew kafirên neyarên Allah *azze we celle* û Rasûlê wî *aleyhissalâtuwesselam* re didin. Sebebê vê rûkenîya wan ne da'weta dîn e an jî daxwazîya hîdayeta wan e. Bîlakîs xayeya wan tesdîq kirina batilên wan û şalûzîtîya ji wan re ye. Digel ku ew taxût bi awayên curbecur li hemberî îslâm û misilmanan derîyê cengê vekirine, ji wan re bi navên 'Serok' an 'Birêz Melîk' an 'Reîsê Hêja' an 'Serokwezîrê bi îman' an jî 'Emirû'l Mûmînîn' xîtab dikin û wan ta'zîm û mezin dikin.

Belê, qesem bi Allah be me mirovekî ji wan ê ku serê sibehê ji mala xwe dertê û di bedela hin metaên dinyê de ku qîmeta wî, ji pera mêşekî jî kêmtir e, dînê xwe difroşe û dane êvarê divegere mala xwe; tehqîqa tewhîdê dike û dersên tewhîdê dide, piştre jî sonda girêdayîbûna makeqanûnê û digel qanûnên kufrê dixwe, şahdeyiyê lî bêalîtîya qanûnên beşerî dike û reşahîya zaliman zêde dike me bi çavên xwe dîtin. Lê ya rastî ew van ayetên ku ewana ji meyildarîya zaliman men dike û îteat û razîbûna batilên wan jî qedexe dike bêdawi dixwîynin. Ji wan ayetan hin jî ev in:

وَلاَ تَرْكَنُواْ إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُواْ فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ
اللّهِ مِنْ أَوْلِيَاء ثُمَّ لاَ تُنصَرُونَ

"Meyl li zilimkaran nekin, nexwe dê agir bi we bigire. Jixwe ji Allah pê ve alîkarê we tûne û hûn alîkarîyê jî nabînin." [1]

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللّهِ يُكَفَرُ بِهَا
وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلاَ تَقْعُدُواْ مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ
إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ إِنَّ اللّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا

"(Allah) di kitêbê de ji we re ferman kiribû û gotibû: 'Dema we bihîst ku ayetên Allah tên înkarkirina û tinaz bi wan tê kirin, heta ew qala tiştekî din nekin (mijara xwe neguherînin) bi wan re runenên. Yan na hûnê jî bibin wekî wan.' Bêguman Allah, dê temamê kafir û munafiqan di cehennemê de li hev bicivîne." [2]

Şêx Suleyman b. Abdullah *rahîmehullah* der barê vê ayetê de wiha dibêje: *"Ayet, li gorî maneya zahir tê nirxandin. Li gorî vê ew kesê ku ne di bin îkrahê de be û li hemberî gotinên wan dernekevedi wê gavê de bi lez ji wan dûr nebe, tevlî gotinên tinaz û înkarkirina ayetên Allah azze ve celle-re di meclîsa kafiran de rûniştina xwe bidomîne ger ew fîêlên wan neke û beşdarî gotinên wan nebe jî, ew bixwe jî êdî weke wan dibe kafir. Lewrw ev tişt ji kufrê re riza ye. Razî bûna ji kufrê jî kufr e. Aliman der heqê gunehkarîya ew kesê ku ji gûnehekî razî be, ji ayetan delîlan dane pêş ku; ew kes, bi qelbê xwe kerîh dîtina wê gunehê îdîa bike jî*

1. 11/Hud, 113
2. 4/Nisa, 140

ev îdîaya wî jê nayê qebûl kirin. Çimkî hikûm li gorî zahir e. Kesê ku kufr îzhar bike, ew kes dibe kafir." [3]

Belê, ew kes dîsa vê ayetê jî dixwîynin:

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُواْ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ

"Dema te ew ên di heqê ayetên me de dikevin munaqeşê dîtin, heta derbasî gotineke din nebin rû ji wan bizivirîne..." [4]

Hesenê Besrî *rahîmehullah* wiha dibêje: *'Dixwaze der heqê ayetên Allah de bi neqencî mijul bibn û dixwaze ne der heqê ayetan de mijul bibn, rûniştina bi wan re ne caîz e.'*

Bizanibin ku bitenê kesên sefîh û kêmaqil ji Milletê Îbrahîm rûyên xwe vedigerînin.

Dewama wê ayetê jî, ji vê mijarê re delîl e:

وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلاَ تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِي

"... Eger şeytan bi te bide jibîrkirin piştî ku hat bîra te bi wî qewmê zalim re rûnenê." [5]

Vê ayetê jî dixwîynin:

وَلَوْلاَ أَن ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدتَّ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلاً ﴿﴾ إِذاً لَّأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لاَ تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيراً

3. Ed-Dureru's Seniyye, Qisima Cîhadê, 79
4. 6/En'am, 68
5. 6/En'am, 68

"Eger me tu xwedî semax nekirana bi rastî hindik mabû ku te hinekî meyla wan bikira. Lê wê demê bêguman me yê ezabê heyatê û yê mirinê qat bi qat bi te bida tamkirin. Paşê te li hemberî me ji xwe re alîkar jî nedidît." [6]

Şêx Suleyman b. Abdullah *rahîmehullah*-wiha dibêje: *'Ev xîtaba giran jî Rasûlullah re be, ku ew di nav mexluqatan de yê herî bi rûmet e. Gelo dê halê wan kesên ji xeynî wî çawan bibe?'* [7]

Belê, ew dîsa vê ayeta ku Allah *azze we celle* xusûsîyetên mumînan dîyar dike, dixwîynin:

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

"Ew (mumîn) berê xwe ji lexwê (ji tiştên bê feyde û vala) vedigerînin." [8]

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

"Ew ên ku şahdehîya derewîn nakin û dema rastî lexwekî re (tiştên bê feyde û vala) bibin bi weqar rûyê xwe jê vedigerînin û diborin." [9]

Ev kesên ku em der heqê wan de dinivîsin, xwe li rêya selefê salih nisbet dikin. Hal ev e ku selefê salih ne tenê di dewrên ku zilim û neheqi dihat kirin de bitenê, heta di dewrên rêveberên girêdahîyê şer'a şerîf û li ser hîdayetê bûn jî, ji derî û meqamên wan dûr diman.

Qesem bi Allah be, ji bo ku têkevin parlamentoya kufrê tu kesî an jî hêzî li ser serê van mirovên hanê şûrên xwe nehejandine û ji lingên xwe jî nehatine daleqandin.

Bilakîs ew bixwe û bi hemdê xwe (bi îradeya xwe) vê amelê dikin. Di muqabilê vê, bi berîtîyên dîplomatîk û bi mal û meqaman hatin xelat kirin. Em ji hewayên nefsê û ji windabûna besîretê xwe dispêrin Allah *azze we celle*. Xwezî li xwe danîyana û bigotana 'Herê, me ev tişt ji ber hêrsa xwe yê dinyayê kir'. Lê vêya nabêjin. Ew dibêjin em vê, ji bo mesleheta da'wê û ji bo alîkarîya dîn dikin.

6. 17/İsra, 74-75
7. Ed-Dureru's Seniyye, Qisima Cîhadê,47
8. 23/Muminun, 3
9. 25/Furkan, 72

Hê gelî rebenan!

Hûn bi kî re tinazan dikin?

Bi feqîrên wekî me re?

Bêguman quwweta me û yên wekî me tune ku zirarê bidin we. Nexwe hûn tinazê xwe bi wî Allah ê ku erd û asîmanan di bin serwerîya xwe de digire û tiştekî jê veşartî tune û bi veşaritîyên we jî dizane (hûn tinazê xwe pê) dikin?

Kesên di van mijaran de muxalif û rexnekarên wan in, yanê wan tenkîd dikin jî, bi bê însafî tên sûcdar kirin. Van sûcan têxin situyê misilmanan: Dibêjin; yên ku me rexne dikin fêmkor in û bê tecrûbe ne. Û der heqê da'wetê de ji hikmetê mehrûm in. Û di civandina fêkîyan de lezgîn in. Û der barê waqîeyên îroyîn û sunnetullah a kewnî de bê besîret in. Û di mijarên sîyasî de acemî û nezan in.

Ya rastî, ev rebenokên hanê bi van xusûsîyetan ne tenê koma muxalifên xwe di bin tohmetê de dihêlin. Di heman demê de dîn û da'weta temamê Rasûlan *aleyhîmûsselam* û Milletê Îbrahîm jî bi wan xusûsîyetan sûcdar dikin lê ew ne di hemdê xwe de ne.

Çimkî meseleya Rasûlan *aleyhîmûsselam* û Milletê Îbrahîm yê herî muhîm ev bû: Berî bûna ji dijminên Allah *azze we celle* bi eşkerehî, red kirina wan û rêya wan û neyartî û buxza ji sîstema/pergala kufrê ku bieşkerehî derêxin holê.

Her wiha, Allah *azze we celle* Îbrahîm *aleyhisselam* û mûmînên pê re paqij û berî kiriye û me jî bi tabî bûna wan mes'ul girtîye. Allah wiha ferman kiriye:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاء مِنكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاء أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَه

"Bi rastî ji we re di Îbrahîm û yên bi wî re de, mîsalek xweşik heye. Wan ji qewmê xwe re gotibûn: 'Em ji we û ji wan tiştên ku hûn ji Allah pê ve ji wan re îbadet dikin dûr in (berî ne). Em we înkar (tekfîr) dikin. Heta ku hûn îman bi Allah tenê neynin, di navbera me û we de, dijminantî û kerbek ebedî dest pê kiriye.' ..." [10]

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لله وَهُوَ مُحْسِنٌ واتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلاً

"Qey ji yê ku bi duristî teslîmê Allah bibe û tabiê dînê Îbrahîm bibe ku ew henîf bû, ji hêla dîn ve kî baştir heye? Allah, Îbrahîm ji xwe re kiribû dost." [11]

Allah *azze we celle* Îbrahîm *aleyhisselam* ji sefîhtîyê/ji kêmaqilîyê tenzîh kiriye û bi rûşd û hîdayetê wesifandîye.

Allah *azze ve celle* wiha ferman kiriye:

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِه عَالِمِينَ

"Sond be; me di berî vêya de rûşd dabû Îbrahîm. Jixwe me bi wî zanîbû." [12]

Weke ku berê de jî me dîyarkiribû Allah *,i* beyan dike ku; bitenê kesên sefîh û kêmaqil ji Milletê Îbrahîm rûyên xwe vedigerînin.

Ew kesên sefîh û kêmaqil wê hikmetê û eşkerehîya îstilahan û rasterastîya rê û menheca da'wê ji ku derê bizanibin?

Davîya beşa (5.) Pêncemîn (Dê berdewam be, înşallah.)

10. 60/Mümtehine, 4

11. 4/Nisa, 125

12. 21/Enbiya, 52

Beni de Çağır

Çileyi koklayıp gül niyetine
Zindana girersen beni de çağır
Sabrı, kanaati bal niyetine
Ekmeğe dürersen beni de çağır.

Bazen iki dünya sığar içime
Bazen iki güneş doğar içime
Bazen gam yağmuru yağar içime
Sen beni ararsan beni de çağır.

Dostların var ise divanelerden
Gözyaşın aktıysa minarelerden
Binlerce senelik viranelerden
Birşeyler sorarsan beni de çağır.

Ezelin ezelden öncesi vardı
Yine sonsuzluktur sonsuzun ardı
Zaman yumağına bizi kim sardı
Aklını yorarsan beni de çağır.

Dışarda göz yanar, içerde yürek
Taahhüt ehline tahammül gerek
Mazlum yarasına merhem diyerek
Gözyaşı sürersen beni de çağır.

Abdürrahim KARAKOÇ

Getat çerçevesinde hekimlere verilen Fitoterapi eğitiminde, tedaviler sanılanın aksine aktardan alınan bitkilerin kaynatılıp ilaca dönüştürülmesiyle yapılmaz. Fitoterapi ilaçları doğal ekstrelerden eczacılık teknolojileri kullanılarak elde edilir ve hastalara ilaç formlarında verilir.

GETAT-Fitoterapi

Dr. Seyfullah İSLAM
seyfullahislam@tevhiddergisi.net

Allah'a hamd, Rasûlü'ne salât ve selam olsun.

GETAT dahilinde yer alan Geleneksel Tıbbın tedavi yöntemlerinden fitoterapi, bitkilerin insan sağlığı alanında nasıl kullanılabileceğini inceler. Bitki özlerinden elde edilen ilaçlar (damla, hap, çay ya da krem gibi değişik formlarda) hastalıkların tedavisinde kullanılır.

Geleneksel tıbbın içerisinde Fitoterapi suistimale en açık olan alanlardan biridir. Kendine ait çok ciddi bir pazarı olmaya başladı ve bu da beraberinde onu bir sektör hâline getirdi. Hâliyle kapital sistemlerdeki sektörleşmenin getirmiş olduğu kirliliği de kendinde barındırmaya başladı.

Bitkilerin bilinmesi ve insanların istifadesine sunulmasının tarihi, insanın varoluş tarihine kadar uzanmaktadır. Bu bilginin ışığında en eski fitoterapi uzmanına tüm insanların babası olan Âdem *aleyhisselam* olduğunu söyleyebiliriz. Bunu Allah *subhanehu ve teâlâ* bize: *"(Allah) Âdem'e her şeyin esmasını öğretti."* [1] ayeti ile işaret etmiştir. *"Her şeyin esması"* derken bunun içerisinde elbetteki bitkilerin ilmi de vardır. Bilinen ve mevcut bilgilerle, bilinmeyen tüm nebatatın esmasını yani isimlerini, ne işe yaradığını, nasıl kullanılabileceğini Allah öğretmiştir. Ve bu bilgi nesilden nesile aktarılagelmiştir.

1. 2/Bakara, 31

Son yüzyıla kadar ilaç sanayisinin yaygınlaşması ile beraber bitkilerden basit usullerle elde edilen ilaç anlayışı terk edildi. Bu yetmedi bitkiler ve bitkisel reçeteler hor görülüp aşağılandı, koca karı ilaçları, çer, çöp, ot gibi isimlerle bitkilerin kullanımı itibarsızlaştırıldı. Bu arada da antibiyotik devrimi ve daha sonra ilaçların seri üretimleri ile *"tebabette yeni bir çağ"* dönemine girildi. *"Hekimlik"* artık günümüzde sadece ilaç reçete eden bir anlayışa kadar indirgenmiş oldu.

Zamanla kimyasal ilaçların beklenen etkiyi gösterememeleri ve yan etkilerinin fazla olmasıyla hor görülmüş bitkiler tedricen kullanılmaya ve daha sonra organize bir şekilde satışa sunulmaya başlandı. Son beş, on sene diliminde kimyasal ilaçlara karşı ciddi bir güvensizlik oldu ve insanların bir kısmı artık ilk tercihlerini doğal ilaçlardan/bitkilerden yana kullanmakta.

GETAT çerçevesinde hekimlere verilen Fitoterapi eğitiminde, tedaviler sanılanın aksine aktardan alınan bitkilerin kaynatılıp ilaca dönüştürülmesiyle yapılmaz. Fitoterapi ilaçları doğal ekstrelerden eczacılık teknolojileri kullanılarak elde edilir ve hastalara yukarıda da değinmiş olduğumuz ilaç formlarında verilir. Aktardan alınan bitki ve köklerin hangi koşullarda ve iklimde yetiştirildiği, rafta ne kadar beklediği tam olarak bilinmediğinden ve bu gibi konular bitkinin kimyasal içeriğini değiştirdiğinden aktardan alınan malzeme standardize değildir. Hekimlerin bakanlık nezdinde almış oldukları (GETAT) fitoterapi eğitiminde standardize olmayan bir bitkisel takviye/ilaç hastaya tedavi amaçlı verilememektedir.

Bitkisel Kürlere Yaklaşım Nasıl Olmalıdır?

Fitoterapiden faydalanabilmek için hastanın konunun uzmanına gitmesi gerekiyor. Yani sadece bitkilere değil aynı zamanda hastalıklara da vakıf olması gerekir. Kişinin şikâyeti, hassasiyetleri, hastalık öyküsü dinlenerek bir tedavi yolu önerilir. Amaç tedavi etmekten ziyade vücudun normal işlevlerini yerine getirmesini ve kendi halinde iyileşmesini sağlamaktır.

Biraz daha açacak olursak aynı şikayetten mustarip olan insanlarda, hastalığın yani şikayetin oluş mekanizması aynı olmayabileceği için uygulayıcının/fitoterapistin hastayı klinik olarak değerlendirebilme yetisine sahip olması gerekir. Örneğin, baş ağrısı olan bir hastaya yaklaşımda hastanın yaşı, geçmiş hastalık öyküsü, çevresel şartları göz önünde bulundurularak, baş ağrısı yapan tüm nedenleri tespit etmek gerekir ve daha sonra bu baş ağrı nedenlerinden hangisi/hangileri bu hastada mevcut ona göre bir tedavi yolu belirlenir. Daha açık bir ifadeyle baş ağrısı sebeplerinden (stres, uykusuzluk, kabızlık, tansiyon, tiroit, böbrek, diyabet...) her birini ayrıca iyi bilmeden hastanın baş ağrısı dışında diğer fiziksel durumlarını muayenesi ile birleştirmeden tam tedavi sağlanamaz.

Durumun vahametinin anlaşılabilmesi için farklı bir örnekle; bayanlarda adet düzensizliği veya olması gerekenden uzun süren bir kanama için kara düzenle verilmiş bitki küründe; var olan kanamanın nifas (lohusa), hayız (aybaşı), istihaze (hastalık kanı) ayrımı yapılmış mı, hastanın yaşına bağlı hormonal düzeyleri veya buna sebep olabilecek rahim problemleri dikkate alınmış mı, hastanın yeni başlamış bir gebeliği var mı? Bunca durumun göz ardı edildiği bir tedaviden yarar beklenirken zararla karşılaşılması kuvvetle muhtemeldir.

Yani tüm durumları göz önünde bulundurulup hastaya özel bir kür olmadan kulaktan dolma ezberle yapılan tüm kürler yanlışa mahal vermeye gayet müsaittir. Bu, hastalığına çare arayan insanın hakkına girmek, umuduyla oynamak ve bazen hayatını tehlikeye atmaya kadar varabilir.

Dualarımızın sonu, âlemlerin Rabb'i olan Allah'a hamd etmektir.

Kitap telifi hususunda her yazar veya ilim ehli ortaya çabasını koyar ve emek verir. Ama herkes ihsan ve ihlas gibi iki rızkı elde etmeye, bu ikisini bir araya getirmeye muvaffak olmayabilir. Hüsnü zannımız odur ki İmam Nevevi'nin telif ettiği bu kitapçık iki eşsiz nimeti kendisinde barındırdığı için Allah, ümmetin kalbine kabulünü koymuştur.

Mukaddime

Ömer AKDUMAN

Kur'an-ı Kerim'ini insanlığa bir nur, muttakilere hidayet, salihlere göz aydınlığı kılan Allah'a hamd olsun. En güzel salatlar ve en temiz selamlar sözleri, fiilleri ve takrirleri Kur'an'ın açıklayıcısı kılınan, âlemlere rahmet olan, insanlığın en değerli öğretmeni ve eğiticisi Muhammed Mustafa'nın üzerine olsun.

Sünnet vahiydir. Ehli sünnet ve'l cemaat Kur'an'ın vahiy olduğuna inandığı gibi sünnetin de vahiy değeri olduğuna inanır. Kur'an ile problem yaşayan bir insanın imanı zandan ibaret olduğu gibi, türlü kılıflar altında sünnet ile problem yaşayan insanların da imanları zandan ibarettir.

İslam âlimleri sünneti vahiy kabul ettikleri için Kur'an'a gösterdikleri ehemmiyeti sünnete de göstermiş ve sünnetin açıklanması ve amel edilmesi konusunda eşine az rastlanır inanılmaz bir çaba ortaya koymuşlardır. Bunun en kesin şahidi tarih ve tarih boyunca İslam âlimlerinin yazdığı hadis kitapları ve şerhleridir. Kimi âlimler ömürlerini hadislerin tedvini[1], tasnifi[2], senedlerinin[3] tenkidi[4] ve kapalı lafızlarının açıklanması gayesine adamışlardır. Bizim de kısa bir zaman içerisinde temin edebildiğimiz İmam Buhari'nin *rahimehullah* Sahihi'nin, on altı yıllık koca bir çalışmanın ürünü olduğunu bilmek herhâlde bize bu konuda genel bir fikir verecektir.

---

1. *Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem hadislerinin herhangi bir düzen veya başlık gözetmeksizin kitaplarda toplanması işlemi.*
2. *Tedvin edilmiş olan hadislerinin konu başlıkları, bablar vs. gözetilerek yazılmasıdır.*
3. *Hadisi yazan âlim ile Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem arasındaki adamlar/raviler zinciri.*
4. *Ravilerin durumlarının incelenmesi sonucunda hadise zayıf, hasen veya sahih hükmü verilmesi.*

İslam âlimleri hicri birinci asırda hadis kitaplarını tedvin etmiş, ikinci ve üçüncü asırlarda da hadisler tasnif edilmiştir. Hadis kitapları tasnif edilirken siyer-meğazi[5], sünen[6], cami[7], müsned[8], musannef[9] şeklinde hadis kitabı türleri ortaya çıkmıştır.[10]

Değerli İmam ilim talep ederken ilmin çeşitli dallarında günde on iki ders görür, derslerden çıktıktan sonra almak istediği notları alır veya notlarını temize geçerdi. "Bedenimi yumuşatıp uykumu getireceğimden korkuyorum" diyerek meyve yemekten kaçınmıştır ve hayatının sonuna kadar evlenmemiştir.

Peygamberden *sallallahu aleyhi ve sellem* birçok yoldan rivayet olunan, ancak her tarikinde zayıflığın olduğu söylenen bazı hadisler İslam âlimlerini hadis kitapları oluştururken yeni bir tür oluşturmaya sevk etmiştir. *"Erbaun"* diye tabir edilen, Türkçe'de *"kırk hadis"* diye bildiğimiz hadis türü oluşmuştur.[11] Âlimlerimiz bu türün örneği olabilecek sayısı hesap edilmesi zor birçok kitapçık telif etmişlerdir. Kimisi hadislerde zikredilen faziletlere kavuşmak için bunu yaparken, bazıları da bu hadislerden ilham almak ile beraber zayıflığını da kabul ederek *"erbaun"* türü eserler vermişlerdir.

Kitap telifi hususunda her yazar veya ilim ehli ortaya çabasını koyar ve emek verir. Ama herkes ihsan ve ihlas gibi iki rızkı elde etmeye, bu ikisini bir araya getirmeye muvaffak olmayabilir. Hüsnü zannımız odur ki İmam Nevevi'nin telif ettiği bu kitapçık iki eşsiz nimeti kendisinde barındırdığı için Allah, ümmetin kalbine kabulünü koymuştur. İlme başlayan öğrencilerin birçoğunun ezberlediği ilk hadis kitapçıklarından biri olması, bazı âlimlerin deyimi ile elli dolaylarında matbu (basılmış), mahtut (yazma) veya mefkud (kaybolmuş) şerhinin olması bunun şahitlerindendir.

Allah'ın izin ve imkân verdiği ölçüde İmam Nevevi'nin Kırk Hadis'ini Ebu Hanzala Hocamızdan öğrendiğim ilim ve usul çerçevesinde şerh etmeye çalışacağım. Ümidim Allah'ın bana kolay kılması ve rızasına muvaffak kılmasıdır. Kolay yalnızca O'nun kolay kıldığıdır.

İmam Nevevi'nin *rahimehullah* Kırk Hadis'ine yazılmış olan meşhur şerhlerden bazılarını zikredelim:

1. Camiu'l Ulumi ve'l Hikem: Hicri 736-795 yılları arasında yaşamış olan, İbnu'l Kayyım'ın *rahimehullah* öğrencilerinden Hafız b. Receb'in eseridir. Kırk hadis üzerine yazılmış olan en güzel şerhlerden birisi kabul edilmiştir. Türkçe'ye Semerkand ve İtisam yayınları tarafından *"Hadisler ile İlim ve Hikmet"* adı ile kazandırılmıştır.

2. Et-Ta'yin fi Şerhi'l Erbain: Necmeddin Süleyman b. Abdulkavi et-Tufi adında bir âlimin kırk hadis üzerine yazdığı şerhtir.

3. Et-Tebyin fi Şerhi Erbain en-Neveviye: Hicri 749-819 yılları arasında yaşamış olan İbnu'l Cemaa ismi ile maruf âlim tarafından, bir önceki maddede zikredilen et-Tayin isimli şerhe ihtisar/özet olarak yazılmıştır.

4. Fetfu'l Mubin bi Şerhi'l Erbain: Hicri 909-974 yılları arasında yaşamış olan İbni Hacer el-Heytemi'ye ait olan şerhtir.

5. *Hadislerin içerisinde sadece siyer ile ilgili olanların seçilip bir araya getirilmesi ile oluşan hadis kitabı. İbni Hişam ve İbni İshak'ın siyerleri bu sınıfta değerlendirilir.*

6. *Hadisleri fıkıh bablarına göre tasnif edilmiş olan hadis kitabı. Ebu Davud, Tirmizi, Nesai, İbni Mace, Beyhaki bu kısma verilebilecek örneklerdendir.*

7. *Sadece fıkıh veya siyere dair değil; ahlak, akide, tefsir vb. konuları da içinde barındıran hadis kitabı. Buhari ve Müslim buna örnek olabilir.*

8. *Hadisleri sahabe isimlerine göre tasnif eden hadis kitabı İmam Ahmed'in Müsned'i buna örnektir.*

9. *Sünenler gibi fıkıh baplarına göre düzenlenmiş olmakla beraber sahabe ve tabiin fetvalarını da içinde barındıran hadis kitabı. Musannef İbni Ebi Şeybe ve Musannef Abdurrezzak en meşhurlarındandır.*

10. *Bu konuda tafsilatlı bilgi için Hocamızın Hadis Tarihi 2. ders dinlenebilir.*

11. *Bu konuda geniş bilgi edinmek isteyenler Diyanet Ansiklopedisi'nde (DİA) "kırk hadis" maddesine bakabilirler.*

İmam Nevevi'nin Hayatı

Yahya b. Şeref el-Havrani en-Nevevi İmamın tam ismidir. Dımeşk/Şam'ın kasabalarından olan Havran'ın Neva nahiyesinde hicri 631 yılında doğmuştur. Bu beldeye nispeten *"Nevalı İmam"* anlamında İmam Nevevi ismiyle meşhur olmuştur.

Eğitimini babası üstlenmiş ve oğlu Yayha'yı küçüklüğünden itibaren ilme teşvik etmiş, ilim sevgisi ile büyütmüştür.

Yasin b. Yusuf el-Merakeşi İmam ile alakalı karşılaştığı bir durumu şöyle anlatmıştır: *"Ben İmam'ı daha on yaşlarında iken Neva'da görmüştüm. Çocuklar onun ile oyun oynamayı sevmiyorlardı. O da yaşıtlarından uzaklaşıyor, oyuna almadıkları için ağlıyordu. Ağlarken bir yandan da Kur'an okuyordu. Bu durumunu görünce kalbim ona ısındı. Babası onu, kendi dükkanlarına çalışması için koymuştu. Ancak alışveriş onu Kur'an okumaktan alıkoymuyordu. İmam'ın öğretmenine geldim. Ona tavsiyede bulundum: 'Zannediyorum ki Yahya döneminin en büyük alimi ve zahidi olmak istiyor. Bu durumda insanlar ondan faydalanırlar.' Öğretmeni bana: 'Sen müneccim misin?' dedi. 'Hayır, bunu Allah bana (ilham ederek) söyletiyor.' dedim. Babası bunu duyunca oğlunu Kur'an'ı hıfzetmeye daha fazla teşvik etti. Henüz buluğa erdiğinde Kur'an hafızıydı."*

Neva'da ilim talep edip de artık bölgenin ilmi onun açlığını doyurmaya yetmeyince babası 649 yılında onu Dımeşk'e getirdi. İlk olarak Revahiyye medreselerinde kaldı. Bu medreseye ilk geldiği zamanlarda iki yıl boyunca uzanıp rahat bir uyku uyumadığını söylemiştir. Dört buçuk ayda *"et-Tenbih"*'i ezberledi. El-Mühezzeb adlı eserin dörtte birini ezberleyip hocasına ezberden okudu.

İmam Ebu Şame'nin vefatından sonra Eşrefiyye'de Daru'l Hadis medreselerinin hocalığına getirildi. Vefatına kadar da burada yöneticilik ve baş hocalığa devam etti.

İmam Nevevi ilmin ve vaktin kıymetini bilen, âdeta ilme aşık olan birisiydi. Değerli kitabı el-Mecmu'un *"müteallimin adabı"* bölümünde ilim talebelerine yaptığı tavsiye bunun açık bir kanıtıdır: *"Öğrencinin edeplerinden (birisi şudur): Himmeti/hedefi/arzusu yüksek olmalıdır. Çok ilim elde etme imkanı varken az ile yetinmemelidir. İlim öğrenirken ertelememelidir. İmkanı olduğunda bir faideyi öğrenmeyi –basit bile olsa- geciktirmemelidir. Bu geciktirme bir saat olsa bile (çok fazla ertelemiş sayılır.) Çünkü geciktirmek bir afettir. Ve yine (geciktirmediği zaman) ikinci bir (sonraki) vakitte başka bir faideyi öğrenme imkânı olacaktır."* [12]

Değerli İmam ilim talep ederken ilmin çeşitli dallarında günde on iki ders görür, derslerden çıktıktan sonra almak istediği notları alır veya notlarını temize geçerdi. *"Bedenimi yumuşatıp uykumu getireceğimden korkuyorum."* diyerek meyve yemekten kaçınmıştır ve hayatının sonuna kadar evlenmemiştir.

Muhammed Allah'ın kulu, Rasûlü, habibi ve halilidir. (O Rasûl ki) yılların geçmesine rağmen devamlı mucize olan Kur'an-ı Aziz ve doğruluğu arayanlar için bir aydınlık olan sünnet ile kendisine ikram edilmiştir.

Henüz kırk beş yaşında vefat etmesine rağmen geride öyle bir ilim miras bırakmıştır ki onun ilim ve imamlığı konusunda yeterli bir belge olmuştur. Müellefatının tümü toplanıp ömrünün günleri sayısına bölününce her güne onlarca sayfa düşecek şekilde yazı yazdığı görülmüştür. Bu hayretleri celbeden bir durumdur ki bu imam bir taraftan ilim talep etmiş, bir taraftan oldukça fazla değerli kitaplar telif edebilmiştir.

12. *Kıymetu'z Zemen kitabından naklen, s. 38.*

Allah ona rahmet etsin, kabrini genişletip nurlandırsın. Bizlere de onun ilminden faydalanmayı kolaylaştırsın.[13]

İmam Nevevi'nin Mukaddimesi

"Er-Rahman ve Er-Rahim olan Allah'ın adıyla.

Hamd, gökleri ve yerleri ayakta tutan, bütün yaratılmışların işlerini düzenleyen, mükellef olan kulların hidayet bulması için ve kanunlarını kat'i deliller, kesin ve açık hüccetler ile beyan etmeleri için rasûller aleyhimusselam gönderen, âlemlerin Rabb'i olan Allah'a aittir.

Âlimlerin kimisi usulu'd din/akide konusunda, kimisi furu konularında, bazıları cihad, zühd, adap veya hutbeler konusunda (muhtelif) kırk hadis kitapları telif etmişlerdir. Hepsi salih amaçlar ile toplamışlardır.

Bütün nimetleri için ona hamd ediyor, lütuf ve cömertliği ile (verdiği nimetlerini) artırmasını diliyorum.

Şahitlik ediyorum ki Allah'tan başka ilah yoktur. O El-Vahid, El-Kahhar, El-Kerim ve El-Ğaffar olandır. Ve şahitlik ediyorum ki yaratılmışların en faziletlisi olan, kendisine özel olarak cevamiu'l kelim özelliği ve dinin müsamahası/kolaylığı verilmiş olan Muhammed Allah'ın kulu, Rasûlü, habibi ve halilidir. (O Rasûl ki) yılların geçmesine rağmen devamlı mucize olan Kur'an-ı Aziz ve doğruluğu arayanlar için bir aydınlık olan sünnet ile kendisine ikram edilmiştir.

Allah'ın salâtı ve selamı bizim Peygamberimize, diğer peygamberlere, ailelerine ve sair salihlerin üzerine olsun.

Bundan sonra:

Ali b. Ebi talib, Abdullah b. Mesud, Muaz b. Cebel, Ebu Derda, İbni Ömer, İbni Abbas, Enes b.Malik, Ebu Hureyre, Ebu Said el-Hudri, -Allah hepsinden razı olsun- birçok yol ile çeşitli rivayetler ile Rasûlullah'ın şöyle dediğini bizlere rivayet etmişlerdir:

'Kim ümmetime din konusunda kırk hadis hıfzedip naklederse Allah onu kıyamet gününde fakihler ve âlimler zümresinde diriltir.'

'Allah onu fakih ve âlim olarak diriltir.'

Ebu Derda'nın rivayetinde: 'Ben kıyamet gününde ona şefaatçi ve şahit olurum.'

İbni Mesud'un rivayetinde: 'Ona denilir ki: 'Cennetin hangi kapısından istiyorsan oradan gir.' '

İbni Ömer'in rivayetinde ise: "Âlimler zümresinden yazılır. Şehitler ile beraber diriltilir."

Hadis hafızları bütün yollarına rağmen bu hadisin zayıf olduğuna hükmetmişlerdir.

Âlimler –Allah onlardan razı olsun- bu türde sayısız eserler vermişlerdir. Bu konuda ilk eser verenler -bildiğim kadarıyla- şöyledir: Abdullah b. Mübarek, sonra Rabbani âlim Muhammed b. Eslem et-Tusi, sonra Hasen b. Sufyan en-Nesevi, Ebu Bekr el-Acurri, Ebu Bekr Muhammed b. İbrahim el-Esbahani, Darekutni, Hakim, Ebu Nuaym, Ebu Abdurrahman es-Sulemi, Ebu Said el-Maliyini, Ebu Osman es-Sabuni, Abdullah b. Muhammed el-Ensari, Ebu Bekr el-Beyhaki ve daha sayamayacağımız nice mütakaddimin ve müteahhirinden âlimler bu konuda eserler tasnif etmişlerdir.

Ben, imam ve önder olan bu âlimlere, İslam'ın koruyucularına uymak açısından kırk hadis toplama konusunda Allah'a istiharede bulundum.

Âlimler fadailu'l a'mal (faziletli ameller) konusunda zayıf hadisler ile amel edileceği konusunda ittifak etmişlerdir.[14] Şu da var ki ben bu hadislere dayanmı-

13. *İmam'ın hayatını yazarken faydalandığım eserler: Kıymetu'z Zemen, Abdulfettah Ebu Gudde; Şerhu Taftazani ala Erbain en-Nevevi; Kırk Hadis Şerhi, Nazım b. Muhammed, Guraba Yayınları.*

14. ***Zayıf hadis:** Kendisinde sahih hadisin ve hasen hadisin şartlarını bulundurmayan hadistir. Şöyle de söylenebilir: Senedinde sakt/herhangi bir kopukluk bulunan veya ta'n/ravilerinin yerilmesi durumu olan hadisler zayıf olan hadislerdir.*

Fazailu'l a'malda zayıf hadis ile amel edileceğine dair İmam'ın aktar-

Önemli konuları içerdiği ve bütün taatler konusunda uyarılar bulunduğu için ahireti arzulayan her Müslümanın bu hadisleri bilmesi gerekir.

yorum. Aksine sahih hadislerde geçen Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem sözlerini dayanak kabul ediyorum:

'Sizden burada olanlar burada bulunmayanlara ulaştırsınlar.' [15]

'Allah sözümü işiten, kavrayan, sonra insanlara (aynen) işittiği gibi ulaştıran kişinin yüzünü aydın kılsın.' [16]

Âlimlerin kimisi usulu'd din/akide konusunda, kimisi furu konularında, bazıları cihad, zühd, adap veya hutbeler konusunda (muhtelif) kırk hadis kitapları telif etmişlerdir. Hepsi salih amaçlar ile toplamışlardır. Allah salih amaçları umanlardan razı olsun.

Bütün bu yazılmış kırk hadislerden daha önemli olan bir kırk hadis yazmayı düşündüm. Her bir hadisinin dinin temel kaidelerinden bir kaide olduğu ve hadisleri için âlimlerin 'İslam'ın üzerine döndüğü asıl', 'İslam'ın yarısı', 'üçte biri' vb. sıfatlar zikrettikleri hadisler olmasını istedim.

Sonra bu hadislerin sahih olmasına ve çoğunun Buhari ve Müslim'den olmasına dikkat ettim. Ezberinin kolay olması ve daha fazla insanın –Allah'ın dilemesi ile- faydalanması için senedlerini hazfederek/silerek zikrettim. Sonra kırk hadis'in ardından 'kapalı lafızların izahı' için bir başlık açtım.

Önemli konuları içerdiği ve bütün taatler konusunda uyarılar bulunduğu için ahireti arzulayan her Müslümanın bu hadisleri bilmesi gerekir. Hadislerin üzerinde tefekkür eden kimseler, durumun söylediğim şekilde olduğunu göreceklerdir. Güvendiğim varlık El-Kerim olan Allah'tır. İşlerimi O'na havale ediyor ve O'na dayanıyorum.

Nimette hamd'da O'na aittir. Başarı ve hatalardan korunmak yalnızca O'nun yardımıyladır."

dığı bu ittifak sabit değildir. Bu konuda farklı görüşler zikredilmiştir. Alimlerimizin kitaplarını okuduğumuz zaman dikkat etmemiz gereken hususlardan birisi ittifak ve icma iddialarıdır. Bir alim icma olduğunu söylerken başka bir alim ihtilaf zikredebilmiştir.

Zayıf hadis ile itikadi konularda amel edilmeyeceğinde alimler ittifak etmişler. İtikad dışındaki meselelerde ise farklı görüşler bulunmaktadır:

***1.Görüş:** Dinin hiçbir alanında zayıf hadis ile amel edilmez.*

***2.Görüş:** İtikad dışındaki meselelerde amel edilebilir.*

***3 Görüş:** Ahkâmda (helal ve haram konularında) zayıf hadis ile amel edilmez. Ama fazailu'l a'mal/faziletli amellerde bazı şartlar ile beraber amel edilebilir.*

(Geniş bilgi için bk. Mustalahu'l Hadis/Hadis Usulü derslerinden 8. ders 30. dakika.)

15. *Buhari, 67; Müslim, 1679.*
16. *Tirmizi, 2657; Ahmed, 4157.*

Aşılarla ilgili daha önce sadece kamu spotları oluşturulurken şimdilerde çok daha organize ve sert bir yol izlenmektedir. Aşı yaptırma yuvaları (aile/toplum sağlığı merkezleri) tarafından çocuklarına yapılacak aşıyı reddediyor diye dava edilen bir aile lehine Anayasa Mahkemesi'nden ebeveynlerin rızası alınmadan aşının yapılmamasına yönelik karar çıkmıştı. Elbette ki bu, Türkiye'de bizim adımıza iyi bir sonuç; lakin sağlık merkezlerinde boş durulmayıp girişimler hâlâ devam etmektedir.

Global Tezgâhın Promosyonu Aşılar

Dr. Seyfullah İSLAM
seyfullahislam@tevhiddergisi.net

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla!

Küresel emperyalizmin insanları sömürürken kullanmış olduğu en etkili tekniki *"illüzyon"*dur.[1] Bu teknikle insanları bazen hiç hissettirmeden bazen de kendine hayran bırakarak öyle bir kıvama getirir ki insanları gönüllü kullara dönüştürür. Tüm bunları yapabilmek için *"kurduğu düzenekler ve kullandığı malzemeler"* vardır. Ana gayesine etkili bir biçimde ulaşabilmesi için insanı *"kendisine muhtaç olduğuna inandırarak"* tasarladığı senaryoyu oynamaya mecbur eder.

Bu düzenekler âdeta aynı el tarafından ve neredeyse hepsi aynı dönemde kurulmuşlardır Bunlardan başlıcaları: FDA *"Amerikan Gıda ve İlaç Kurumu (1906)"*, TWB *"Dünya Bankası (1944)"*, Birleşmiş Milletler (1945), CDC *"ABD Hastalık Kontrol ve Korunma Merkezleri (1946)"*, UNİCEF *"Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (1946)"*, FAO *"Gıda ve Tarım Örgütü (1945)"*, İsrail Devleti (1948), WHO *"Dünya Sağlık Örgütü (1948)"*, OAS *"Amerikan Devletleri Örgütü (1948)"* ve daha onlarca yan kuruluşlar. Bunlar Makyavelist[2] bir yaklaşımla; hastalık, ilaç, aşı, gıda, para, petrol, sınırlar, savaş, barış ve daha birçok amaca götürecek bütün argümanları, silahları ve yöntemleri meşru görürler.

1. *İllüzyon: Gerçekte olmayan bir şeyi oluyor gibi gösterme işi veya var olan bir şeyi olduğundan değişik algılatmak.*
2. *Makyavelizm: Amaçların kendilerinin araçları meşru kıldığı görüşüne dayalı, yönetimde ahlaki ilkelerin işlevsizliğinin ve esas belirleyici faktörün güç olduğunu savunan anlayıştır. Devlet menfaati için her şeyin yapılabileceği ilkesini benimseyen yönetimsel öğretidir.*

Aşıların büyük bir kısmı insanlara hoş gösterilen sözlerin neticesinde gönüllü kurban esasıyla yapılmakta iken bu hoş laflara kanmayan veya uyanan çok az insana ise zorunlu veya korku esaslı, dayatmacı bir üslup kullanılmaktadır.

"İnsanlardan öyleleri vardır ki onlar en azılı düşmanlarınız iken dünya hayatı hakkında bazı 'sözlerini size hoş gösterirler.' Onlar hakimiyete geldiklerinde yeryüzünde ekini ve nesli ifsat ederek bozgunculuk çıkarırlar. Hâlbuki Allah bozguncuları sevmez." [3]

Ayetten yola çıkarak yeryüzünde yönetime geldiklerinde, bozgunculuğu ekini ve nesli ifsat ederek yaptıklarını ve bunun için de tohumların üzerinden gıdayı bozmaları, çocukluk aşıları ile de nesilleri hedeflerine aldıklarını söyleyebiliriz. Elbette ki bu, işin sadece tek bir boyutudur. İfsat etme yöntemlerinin kirliliği ve çokluğu bu yazımızda ele alamayacağımız kadar geniş bir yer tutar.

Aşıların büyük bir kısmı insanlara hoş gösterilen sözlerin neticesinde gönüllü kurban esasıyla yapılmakta iken bu hoş laflara kanmayan veya uyanan çok az insana ise zorunlu veya korku esaslı, dayatmacı bir üslup kullanılmaktadır.

2011'de, tüm dünyaya adalet (!) dağıtan ABD Yüksek Mahkemesi, aşıların *"kaçınılmaz şekilde emniyetsiz, güvenilmez"* olduğuna, aşı firmalarının aleyhine dava açılamayacağına (daha önce defalarca açılan davalardan aşı üreticileri yüksek meblağlarda tazminatlar ödedi), aşıların yol açabileceği riskleri tamamen ailenin üstlenmiş olduğuna ve aşıların zorunlu olarak yaptırılacağına yönelik kendi adalet (!) sistemine layık bir karar çıkardı.

Mahkemeye sunulmuş belgelerin incelenmesi sonucunda, mahkemenin aşıların güvensiz olduğuna kanaat getirmesine rağmen ilaç firmalarına sağlanan bu dokunulmazlığın ve hukuki korumanın ardında yatan sebep ne olabilir?

3. *2/Bakara, 204-205*

Aşılar, kitleleri imha etme silahları mı?

Toplu katletme bunları asıl emellerine ulaştırmaz, ters tepecek olan kitlesel reaksiyonları göze alacak da değiller. Öyleyse aşılar ile bazen doğurma çağındakine bazen de doğmak üzere olan bebeğe müdahalede kullanılmaktadır.

Aşılara yaptığı büyük bağışlarıyla da bilinen hayırsever (!) Bill Gates'in: *"Dünya'da 6,8 milyar insan var ve bu rakam 9 milyara doğru çıkıyor. İyi bir aşılama programı ve sağlık hizmetiyle bunu %10-15 azaltabiliriz."* sözleri, bazı Afrika ve Ortadoğu ülkelerinde yapılan aşı kampanyaları sonrası oluşan ölümler, kalıcı hasarlar, kısırlaştırmalar ve düşükle sonuçlanan gebelikleri akla getirmektedir.

Kenya Katolik Derneği doktorları Dünya Sağlık Örgütü ve UNICEF tarafından 2,3 milyon kıza ve kadına uygulanan bir aşıda düşüklere neden olan bir antijen bulduklarını duyurdu. Kenya'daki rahiplerin, cemaatlerine aşının reddedilmesini tavsiye ettikleri bildiriliyor. Kenya'nın Katolik piskoposları, Kenya hükümetinin sponsor olduğu aşılama programı kapsamında milyonlarca kız ve erkeği kısırlaştırdığını söyleyerek bu iki Birleşmiş Milletler örgütünü suçluyorlar. Tabi haberin devamında; ilgili ülkenin sağlık bakanlığı ve aşı komite doktorları yapılan açıklamanın hemen akabinde hiç araştırma gereği duymaksızın öncelikle haberi yalanlamış, bu derneğin doktorlarını disiplin cezası ile tehdit etmiş ve daha sonra işin dindarlık boyutunu/katolik mezhebini ön plana alarak olayı sabote etmeye çalışmışlar. Katolik Derneği'nin ayak diretmeleri sonucunda yanlışlıkla (!) HCG antijeni kullandıklarını itiraf etmişler.[4]

4. *https://www.lifesitenews.com/news/a-mass-sterilization-exercise-kenyan-doctors-find-anti-fertility-agent-in-u*

Bazen de öldürmeden hasta bırakıp hayat boyu tedavi anlamına gelen hastalıklar[5] oluşturup insanları sadece kendi dertleri ile baş başa bırakıp koyun gibi güdüldüğünün farkına varmamasını sağlamak, kendi ilaçlarına entegre bir yaşam sağlamak mı asıl emelleri?

Geçen sene İtalya'da büyük toplumsal tepkilere rağmen çocuklara bütün aşıların yapılması mecburi hâle getirildi.[6] Kızamık ve diğer dokuz hastalığa karşı aşıları olmadıkça kreş veya anaokuluna kaydolamamak, aşıları yapılmadığı tespit edilen ailelere 500 € kadar para cezası kesmek gibi yaptırımları olan bir kanun yürürlüğe koyuldu. Bu mahkeme kararından önce her fırsatta sağlık camiasından; İtalya Sağlık Bakanlığı ve aşı komitesinden aşıların mutlaka yapılması ile ilgili çıkan haberler ve aşı muhaliflerine karşı yapılan basın açıklamalarının[7] ardından kısa süre sonra (tahmini iki, üç yıl süren bir süreçte) bir siyasi parti tarafından aşıların zorunlu hale getirilmesi mahkemeye taşınmıştı.

Aşı karşıtlarının seslerini yükselttiği bir diğer ülke de İsveç. İsveçliler de aşıların zorunlu olmasına karşı. Bu İtalya sürecine benzer bir hamle İsveç'te de başladı fakat şimdilik ise akamete uğramış gibi gözükmektedir. İsveç Anayasa Mahkemesinden çıkan kararda: *"Aşıların ciddi yan etkileri olması sebebi ile mecburi olan çocukluk aşıları yasa ile mecburi olmaktan çıkarıldı."* [8]

Peki ya, Türkiye'deki Bilim Adamlarının Aşı Hakkındaki Kıymetli (!) Görüşleri Nedir?

Türk Tabipler Birliği ikinci Başkanı Prof. Dr. Sinan Adıyaman'ın bilimsellikten yoksun konuşmasını aynen aktarıp (cevap verilecek çok şey var ama) birkaç hususa değinmekle yetineceğiz. Dr. Adıyaman: *"Yaptığımız araştırmalara göre iki tür aile var. Bir tanesi, 'okumuş' ama batıdan etkilenmiş, bu doğal yaşamı savunan aileler, çocuklarını doğal büyütmek istedikleri için aşıyı reddediyorlar.*

İkinci grup da 'muhafazakâr' aileler, dini birtakım sebeplerden dolayı, referanslardan dolayı aşıyı reddediyorlar. Spekülasyonlardan biri bu ikinci grup için, aşının domuz serumundan yapıldığı, imal edildiği bu konuda bir spekülasyon var ki böyle bir şey kesinlikle söz konusu değil. Türkiye'de ithal edilen aşılar, çocukluk aşıların hiçbiri domuz serumundan elde edilmiyor. Son zamanlarda bu ikinci grupta biraz daha fazla artış oldu. Son beş sene içerisinde çok artış oldu. Bu 'aşı reddi' dediğimiz olay, rakamlarla verecek olursak 2014'te bin üç yüz yetmiş aşı reddi vardı, 2016'da on bir bin dört yüz yetmiş ve 2017 de yirmi üç bin yani bir sene içerisinde %100 den fazla arttı ve bu artık endişe verici boyutlara ulaştı.

Metil ve etil cıva diye iki çeşit cıva vardır. Metil cıva kullanılıyor aşılarda ama bu metil cıva vücuttan hemen atıldığı için birikip de bir zehirlenme yapmıyor. Bu, aşının etkisini artırmak için kullanılan bir yöntem. Bir de alüminyum, evet alüminyum kullanılabiliyor bazı aşılarda ama kesinlikle tehlikeli boyutta, biriken boyutta, insanları zehirleyecek boyutta değil, hatta şunu da söyleyebilirim bazı aşılarda alüminyum var diye son zamanlarda spekülasyon yapıldı grip aşıları için, grip aşılarında ise alüminyum hiç yok.

Çok büyük bir tehlike altındayız şu anda, şöyle söyleyeyim KIZAMIK hemen hemen eradike edildiydi Türkiye'de, çok azdı. Fakat en son 2014 te zannediyorum bir kızamık salgını oldu. Şimdi tabi bir de mülteciler var göç var Türkiye'ye, oradan aşılanmamış çocuklar geliyorlar ve kızamık sayısı ciddi boyutlara ulaştı. Eğer yirmi üç bin bin biraz daha artarsa bu aşı reddi, büyük tehlikeli boyutlara ulaşabilecek kızamık salgını oluşacaktır ve böyle bir salgında da %20 çocuğun ortalama kaybedilmesi beklenir bütün dünyada.

Aşılanmanın mutlaka zorunlu olarak, zorunlu hâle getirilmesi gerekir yani ailelerin isteğine bırakılmaması gerektiğine inanıyoruz. Çünkü burada ailenin bir hakkı olabilir; ama o yeni fikir yürütemeyecek

---

https://www.lifesitenews.com/news/kenyan-gvmt-launches-probe-into-claim-un-is-using-vaccines-for-mass-sterili

5. *Bağışıklık sistemi hastalığı olan otoimmün hastalıklar, otizm ve diğer kronik hastalıklar.*
6. *https://www.thelocal.it/20180116/italy-election-compulsory-vaccine-law*
7. *https://www.thelocal.it/20170317/threefold-increase-in-measles-cases-as-anti-vaccine-movement-grows-in-italy*
8. *https://yournewswire.com/sweden-mandatory-vaccinations/*

büyüklükteki ufacık çocukların bebeklerin kendini ifade edemeyecek bebeklerin de hakları olduğuna inanıyoruz." [9]

1. İki ayrı sınıf diye kategorize ettikten sonra birincisine *"okumuş"* demesi aslında ikinci gruba *"okumamış, gerici dindar"* yakıştırması yapıyor. Birinci grubu sekiz, dokuz saniye konuştuktan sonra geri kalan konuşmasının tümünü ikinci gruba mal ederek konuşmaya devam ediyor.

2. Metil cıvanın hemen vücuttan atılıp herhangi bir tahribat bırakmaması ise tamamen uydurma ve bilimdışı bir söylem. Aksine metil cıva; cıvanın en toksik (zehirli) formudur. vücuttan tabii olarak bir miktar atılabilir. Ancak önemli ölçüde bir azalma sağlanabilmesi için aylar, hatta yıllar gerekebilir. Metil cıvanın insan sağlığına etkisi çok şiddetli olabileceği gibi, çok sinsi ve uzun sürede ortaya çıkan bir etki şeklinde de olabilir. Bazı durumlarda (denizlerin cıva ile kirletilmesi sonucu balıklarda da bir miktar tespit edilebilmekte) ise hiçbir etkisi olmayabilir. Özellikle, cenin, bebek ve çocukların gelişmekte olan sinir sistemleri metil cıvadan çok etkilenir. Metil cıva temel olarak sinir sistemine etki eder. Sinirlilik, hafıza kaybı, güçsüzlük, uykusuzluk ve depresyon şeklinde nörolojik semptomlara yol açar.

3. *"Çok büyük bir tehlike altındayız, büyük tehlikeli boyutlara ulaşabilecek kızamık salgını oluşacaktır. Tüm dünyada çocukların % 20'sini kaybederiz."* gibi kullanmış olduğu gerçek dışı söylemlerle dinleyiciyi manipüle ederek (yönlendirerek istediğini düşündürtmesi) asıl kendisi spekülasyon (kurgu) yapmaktadır.

4. Türkiye'de yılda bir milyon üç yüz bin kadar yeni doğum olmakta iken aşı yaptırmamış olan bu yirmi üç bin çocuk sizin için neden tehlike arz etsin.

Dünyada yıllık yeni doğan bebek sayısı yüz elli milyon dolaylarında (tüm Türkiye nüfusunun yaklaşık iki katı) bunun %20'sinin (yani otuz milyonun) kaybedilmesi ne denli doğru bir yaklaşım, üstelik sadece kızamık salgınında.

5. Aşı karşıtı Prof. Dr. Alişan Yıldıran hocanın kaleminden: *"Okumadan, kulaktan dolma bilgiler ile allame olan meslektaşlarımız ve diğerleri, aşılara muhalefetin yakın zamanda birtakım gericiler tarafından başlatıldığını ve yurdumuza özgü olduğunu zannetmektedirler. Hâlbuki, daha 1870'de mecburi aşılamanın çok büyük bir malpraktis (hatalı ve zararlı uygulama) olduğu ve ölümlere sebep olduğunu, çiçek aşısının tetanoza yol açtığını yazan kitaplar yayınlanmakta idi."*

6. Başkalarına/çocuklarına dayatmış olduğunuz herhangi bir konuda tercih hakkı tanımıyorsanız, bunu onlara zorla yaptırma hakkını nerden alıyorsunuz?

"Aşı yaptırmayanlar yüzünden aşı yaptıranlar da tehlikede" diyerek, aşı yaptırmamış ailelere halktan bir tepki oluşmasını sağlamak, halkın sopasıyla aşı yaptırmayacak olanlara da bir gözdağı vermek gibi bir kamuoyu oluşturmaktadır.

Peki, Bu Çocukluk Aşılarıyla İlgili Uzmanlarımız, Profesörlerimiz Ne Tür Çalışmalar Yapıyor?

Prof. Dr. Mehmet Ceyhan basına yaptığı açıklamalarda; aşı reddinin yirmi üç binlere çıktığını belirterek: *"Bunun sonuçları giderek ağırlaşıyor. Aşı olan çocuklarda da kızamık görülmeye başlandı. Yaklaşık on beş yıldır böyle bir tablo ile karşılaşmamıştık. Aşı reddi elli binleri bulursa Türkiye'de salgın meydana gelebilir."* ... Aşı reddi oranının bu şekilde artması durumunda kızamık gibi hastalıklarla ilgili bir salgın kaçınılmazdır. *"Çalışmalarıma göre aşılanma yapılmadığında on dört binden fazla çocuğu kaybedebiliriz."*

Türkiye yakın zamanda çok büyük bir göç aldı. Sadece Suriyeli değil, Irak'tan, Afganistan'dan göç eden önemli bir kesim var. Aslında Sağlık Bakanlığı göçmen çocukların aşılanmasında yüksek bir ora-

9. https://www.youtube.com/watch?v=MYOGne8SFf0

Kızamık veya benzeri hastalıklarla mücadelede tek yolun "aşılar" olduğunu düşünen bilim insancıkları, dünyada kızamık aşılarının yapılmama oranı ülke nüfuslarının %5-8'i kadar iken geri kalan %95-92'nin bunlar yüzünden ölebileceğini düşünmeleri, yaptıkları aşıların başarısızlığı değil midir?

na ulaştı. Ancak bu kişiler sabit değil, sürekli şehir değiştiriyorlar ve onların yerine sürekli aşılanmamış yeni bir grup geliyor. Dolayısıyla bu çocuklarda da aşılanmama oranı artarsa, diğer çocukların sağlığını etkileyecektir.

"Aşı yaptırmayanlar yüzünden aşı yaptıranlar da tehlikede" diyerek, aşı yaptırmamış ailelere halktan bir tepki oluşmasını sağlamak, halkın sopasıyla aşı yaptırmayacak olanlara da bir gözdağı vermek gibi bir kamuoyu oluşturmaktadır.

Peki, bu savlarınıza göre; aşı takviminizde on ikinci ayında kendilerine kızamık aşısının ilk dozu yapılan çocuklar, bir yaşına kadar kızamık geçirme tehlikesi ile karşı karşıya değiller mi? Bu aşı yapılacak olan çocukların da (bir yaşına kadar aşısız olduklarına göre) kızamık salgını diye bahsetmiş olduğunuz salgının oluşmasında bir rolleri mi oluyor? O zaman doğar doğmaz elinizdeki tüm aşıları çocuklara zorunlu olarak yaptırmaya ne dersiniz Sayın Profesör?

Peki, ilaç/aşı firmaları ile herhangi bir bağlantısı, ilişkisi var mı Dr. Mehmet Ceyhan'ın?

Türkiye'de 2005 yılında Sağlık Bakanlığı bünyesinde kurulmuş ve o günden beri de *"ulusal aşı sempozyumları"* düzenleyen bir aşı çalışma grubu var. Bu aşı çalışma grubunun koordinatörlüğünü Prof. Dr. Mehmet Ceyhan yapmaktadır. Aşı çalışma grubunda gurur tablosu (!) profesör ve uzmanlarımızla beraber dünya devi ilaç/aşı firmaları temsilcilerinin de aşı çalışma grubunda bulunma sebebi ne olabilir?[10]

10. *http://www.asicalismagrubu.org/asi-calisma-grubu/grup-uyeleri/*

Bir başkası ise Prof. Önder Ergönül: " *'Kızamık artık az görülüyor.'* dersiniz, sonra kızamık öyle bir salgın yapar ki *'Vay benim aşım niye yok?'* dersiniz."

Peki, aşısı yapıldığı hâlde kızamık geçiren binlerce çocuk kime ne demeli Sayın Profesör?

Bir ağızdan konuşur gibi her ülkede bilim (!) adamlarının özellikle *"bu gidişle kızamık salgını olacak"* söylemleri, kızamık veya benzeri *"suni bir salgın yapabileceklerini"* bunun için de yapılan bu tarz açıklamaların salgın öncesi bir ön hazırlık olabileceğini düşündürtüyor. Ya da *"kızamık aşısının doz sayısını artırarak"* da tek sesli söylemlerin oluşturacağı korkunun etkisinin daha güçlü olmasına karar vermiş olabilir birileri.

Bunların söylemleri neden *"aşılar mutlaka yapılmalı ve yapılmadığı takdirde…"* diyerek felaket tellallığı yapmaktan öteye geçmez? Kızamık veya benzeri hastalıklarla mücadelede tek yolun *"aşılar"* olduğunu düşünen bilim insancıkları, dünyada kızamık aşılarının yapılmama oranı ülke nüfuslarının %5-8'i kadar iken geri kalan %95-92'nin bunlar yüzünden ölebileceğini düşünmeleri, yaptıkları aşıların başarısızlığı değil midir? Bir salgında aşılılar değil de aşısızların korkması gerekmez mi?

Kızamıkla ilgili böyle *"ürkütücü ve öldürücü"* açıklamalarınıza harcadığınız çabanın çok az bir kısmını *"bağışıklık sistemi nasıl güçlendirilir, enfeksiyonla mücadele öncesi vatandaş neler yapmalı"* gibi çalışmalara da harcasanız ya…

Gidin öncelikle hastaneleri iyi bir denetleyin (zaten çok yoğun olan acillerde, polikliniklerde uzun uzadıya

"bulaşıcı hastalık bildirim sistemi" ile uğraşılmadığını görürsünüz). Daha sonra da kızamık ve suçiçeği vakalarının dediğinizden daha çok olduklarını görmüş olursunuz, üstelik kızamık ve suçiçeği vakalarının neredeyse tamamının daha önce aşılanmış olan çocuklarda ortaya çıktığını, görürsünüz. Hiç de dediğiniz gibi ölümcül olmadığını, hekimler tarafından genel itibariyle hasta en fazla antiviral ve ateş düşürücü ile reçete edilerek (bana göre ikisi de çok gereksiz), önerilerde bulunulup çocukların taburcu edildiğini de görmüş olursunuz.

Profesörlerimiz tarafından olabilecek kızamık salgınının sebeplerinden biri olarak gösterilen mültecilere gelince, aşı üreticilerinin kolu kanadı olan o hayırsever kuruluşların merhametinden (!) kaçabileceklerini mi düşündüler?

2014'te Dünya Sağlık Örgütü ve Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu (UNICEF) öncülüğünde Suriye'nin İdlib kentinde çocuklara yapılan aşı kampanyasında, kızamık aşısının içeriğinde kullanmamaları gereken bir maddeyi yanlışlıkla (!) kullanmaları sonucu aşı yapılmış tüm çocuklar hastaneye kaldırılıyor ve bunların büyük bir kısmı bilincini kaybederken bir kısmı da ölüyor.[11]

Aşılarla ilgili daha önce sadece kamu spotları oluşturulurken şimdilerde çok daha organize ve sert bir yol izlenmektedir. Aşı yaptırma yuvaları (aile/toplum sağlığı merkezleri) tarafından çocuklarına yapılacak aşıyı reddediyor diye dava edilen bir aile lehine zannediyorum 2016 yılında, AYM'den (Anayasa Mahkemesi) ebeveynlerin rızası alınmadan aşının yapılmamasına yönelik karar çıkmıştı. Elbette ki bu, Türkiye'de bizim adımıza iyi bir sonuç; lakin sağlık merkezlerinde boş durulmayıp girişimler hâlâ devam etmektedir.

Amerika, İtalya, İsveç, Ukrayna'daki hamlelerin benzeri Türkiye'de de denendi, aşılar defaatle konuşuldu, her fırsatta gündem edildi, küçük küçük gruplar hâlinde basın açıklamaları yapıldı, sloganı geliştirilerek her platformda gündeme getirildi. En son gelişme olarak geçtiğimiz Nisan ayında; TTB'nin aşı konusunda hazırladığı yasa değişikliği önerisi HALK'ın İYİ'liğini düşünen (!) CHP'li ve İYİ Partili milletvekillerince Hıfzıssıhha kanununda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifi meclise verildi.

Rabbimizden bu global ve yerli şer odaklarının emellerini/tuzaklarını başlarına geçirmesini ve kendi arzında zulümle sürdürdükleri bu hükümlerine son vermesini niyaz ederiz.

Dualarımızın sonu, âlemlerin Rabb'i olan Allah'a hamdolsun.

11. *https://www.saglikaktuel.com/haber/suriyeli-doktor-olum-asisini-anlatti-42143.htm*

Tih Çölü'nden Çıkış Var mı?

Bedirhan EREN

Haçlı siyonistler İslami hareketleri yok etmek için giriştikleri hummalı faaliyetleriyle aslında hakkından gelemeyecekleri ve güç yetiremeyecekleri nesli terbiye etmektedirler ve bu Rabbani bir tedbir ile ve onların farkedemedikleri bir şekilde gerçekleşmektedir. Sanki yüce Allah'ın kaderi, bu nesli kendi elleriyle çıkarsınlar diye onları sürüklüyor gibidir.

Kitabın Künyesi

Kitabın Adı: Tih'ten Çıkış

Kitabın Yazarı: Prof. Muhammed Kutub

Yayınevi: Buruc

Basım Tarihi: Ağustos 2009

Basım Yeri: İstanbul

Sayfa Sayısı: 157

Cilt/Kâğıt: Ciltsiz, 2. Hamur

Yazara Dair

Muhammed Kutub 1919 yılında Mısır'ın Asyut şehrinde doğdu. Seyyid Kutub'un en küçük kardeşidir. Kahire Üniversitesi, İngiliz Filolojisi bölümünü ve yüksek öğretmen okulunu bitirdi. Üniversite yıllarında bir yandan psikoloji üzerine eğitim görürken, öte yandan da İslami araştırma ve incelemelerde bulundu

Seyyid Kutub'un 29 Temmuz 1965'te tutuklanmasından birkaç gün önce hükümeti devirmek maksadıyla Mısır'ın politik ve kültürel liderlerine yönelik suikast tertipçiliği iddiası ile tutuklandı. Seyyid Kutub 1966'da idam edildi;

Bugün yeryüzünün değişik coğrafyalarında yaşayan ve resmî kayıtlara göre Müslüman olarak adlandırılan bir buçuk milyarlık bir kitleye; içinde bulundukları ahval ile İslam'a göre gerçek durumlarının birbirinden oldukça farklı olduğunu anlatmaya çalışmaktadır.

ancak Muhammed Kutub'un idam cezası affedilerek 1972'de serbest bırakıldı. Sonrasında İhvan'ın diğer üyeleri ile birlikte Arabistan'a iltica etti.

Muhammed Kutub'un yirminin üzerinde eseri var ve çoğu Türkçe'ye çevrildiği için Türkiye'de iyi tanınan bir İslam mütefekkiridir. Muhammed Kutub'un *"20. Asrın Cahiliyesi"* adlı eseri, belki de en çok tanınan kitabıdır. Muhammed Kutub'un Müslümanlar arasında popüler olan bir diğer eseri ise *"İslam: Yanlış Anlaşılan Din"*dir.

Muhammed Kutub uzun yıllar hapislerde kalmış bir ilim ve fikir adamıdır. Mısır'ın Firavunî rejimine karşı verdiği mücadeleden dolayı hayatının bir kısmını da sürgünlerde geçirdi.

Kitaplarında tevhid akidesi bağlamında dinin yanlış anlaşılması ile itikadî, fikrî ve siyasî savrulmalar zemininde Müslümanların özellikle 20. yüzyıl sonlarına doğru daha da ağırlaşan sorunlarını ele aldı.

Muhammed Kutub'un sabır ve azim dolu hayatı sürgünde bulunduğu Arabistan'da 4 Nisan 2014'te son buldu.

Gelin Tih Çölü[1]nün Karanlıklarından Çıkalım!

"Gelin Tih Çölü'nün Karanlıklarından Çıkalım! Bu, dili ile 'La ilahe illallah Muhammedun Rasûlullah' diyen ümmetin tümüne bir çağrıdır..." şeklinde bir giriş yaparak başlar kitabına Muhammed Kutub.

Kitabı elinize alıp okumaya başladığınızda yazarın aktardıklarına hem güncel gelişmelerden hem kısaca dahi olsa tarih okumalarınızdan hem de sohbetlerden aşina olduğunuzu hemen fark edersiniz. Önemli bir konudaki basit ve akıcı anlatım okuyucuyu kitap okuma faaliyetinden ziyade adeta bir sohbet havasına sevk ediyor.

Öncelikle tarihsel Haçlı Siyonist düşmanlığını ve ümmet coğrafyasında yönetimi ellerinde tutan yerli mürted işbirlikçilerinin çok yönlü yıkıcılığını anlaşılır bir şekilde okuyucunun dikkatine sunuyor.

Dinde Evanjelist (Siyonist Hristiyan), siyasette demokrat, ekonomik politikalarda kapitalist, ahlakta ve kültürde İbahî[2], işgal ve sömürüde tecrübeli ve birikimli Haçlı Batı uygarlığının İslam medeniyetini ezmeye ve kendine boyun eğdirmeye çalışmasını, bununla yetinmeyerek kendi dinini, kültürünü ve sistemini dayatma çabalarını bazı örneklerle de destekleyerek özet fakat anlaşılır bir şekilde izah etmektedir.

Muhammed Kutub bugün yeryüzünün değişik coğrafyalarında yaşayan ve resmî kayıtlara göre Müslüman olarak adlandırılan bir buçuk milyarlık bir kitleye; içinde bulundukları ahval ile İslam'a göre gerçek durumlarının birbirinden oldukça farklı olduğunu anlatmaya çalışmaktadır.

Kitabına başlık olarak *"karanlığın, çaresizliğin, yenilginin, umutsuzluğun ve teslimiyetçiliğin"* sembolü olarak Tih Çölünü seçmiştir. Aşağılanmanın, köleleşti-

1. *Korkak, sahtekâr dönek ve sözde durmaz Yahudilerle ilgili (Tih Çölü'nde kırk yıl başıboş bırakılmaları hususundaki) kıssanın aktarıldığı Maide Suresi 20-26. ayetlerin Fi Zilali'l Kur'an'daki tefsirinin okunması faydalı olacaktır.*

2. *Dinî emirlerini ve ahlak kurallarının bağlayıcılığını kabul etmeyip her şeyi mubah gören sapkın anlayış.*

“

Sıçrama, her zaman için insanların nazarında ölüm ile hayatın eşit olduğu yahut da ölümün insanlara yaşamaktan daha kolay olduğu zamanlarda gerçekleşir.

rilmiş olmanın ve zulüm altında sindirilmişliğin; hem kişilerin hem de milletlerin fıtratını yozlaştırdığını kendi dönemindeki misallerle yalın bir şekilde aktarır.

Okuyucu bu kitabı bitirdiğinde (özellikle de geçmişte ilk, orta ve lise okumuş olanlar) okul kitaplarında yer alan tarih, toplum, düşünce, sosyal ilişkiler, ahlak, keşifler ve daha birçok konuda anlatılanların ve aktarılanların Haçlı, Siyonist odaklarca aynı merkezde üretilmiş İslam ve Müslüman karşıtı yalanlar ve hezeyanlarla dolu olduğunu görecektir.

Saptırılmış İslam anlayışının doğal bir sonucu olarak kendilerini İslam'a nispet eden *"ümmet"*in hayatındaki yanlışlıkların İslam şeriatından değil bizzat söz konusu *"ümmet"*ten kaynaklandığını dile getirir. Bu yanlışın tedavisinin de ancak İslam'ın gerçek anlamda temel ilkelerine yeniden sarılmakla mümkün olabileceğini savunur.

Kör taklitçiliğin ümmete ne denli ağır bedeller ödettiğini türlü örneklerle okuyucunun dikkatine sunar. Kendi dönemindeki zorluklar ve mahrumiyetlerin izlerini taşıyan tespitleri okuyucu için ufuk açıcıdır. Kendi dönemine özgü bazı saptamaları her ne kadar karamsarlığa kapı aralasa da geleceğe dair taşıdığı ümit okuyucu üzerinde *"İslam'ın değişmez düşmanlarını daha iyi tanıma ve dinin doğru anlaşılması için"* daha fazla çaba gösterme hususunda gayrete getirici bir etki bırakır.

"Onlar (Haçlı siyonistler) İslami hareketleri yok etmek için giriştikleri hummalı faaliyetleriyle aslında hakkından gelemeyecekleri ve güç yetiremeyecekleri (istikbalde çıkması umulan muvahhid) nesli terbiye etmektedirler ve bu Rabbani bir tedbir ile ve onların farkedemedikleri bir şekilde gerçekleşmektedir. Sanki yüce Allah'ın kaderi, bu nesli kendi elleriyle çıkarsınlar diye onları sürüklüyor gibidir.

Sıçrama, her zaman için insanların nazarında ölüm ile hayatın eşit olduğu yahut da ölümün insanlara yaşamaktan daha kolay olduğu zamanlarda gerçekleşir."

Âlemlerin Rabb'i olan Allah'a hamdolsun duamız ile...

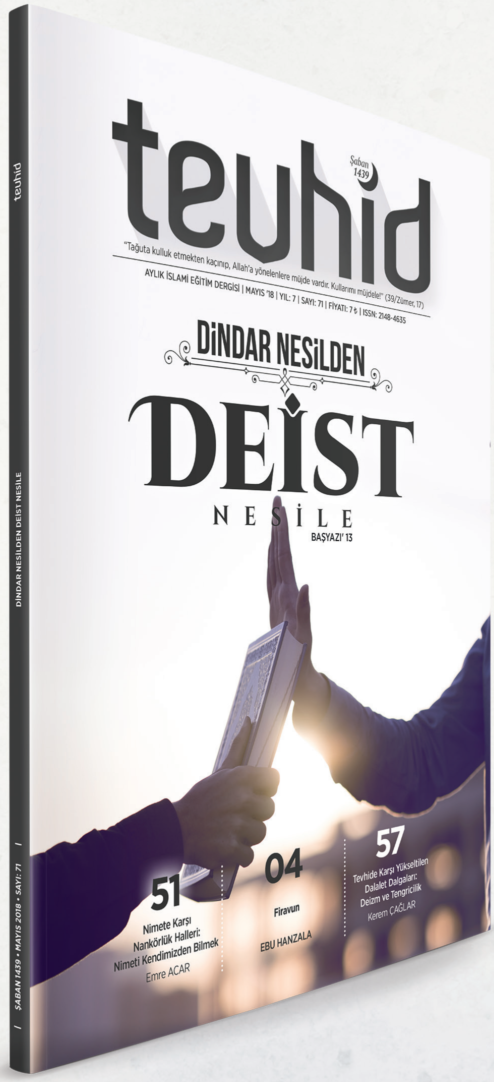
Rasûlullah (sav) şöyle buyurdu:

"Ramazan orucunu tutan ve buna Şevval ayında altı oruç daha ekleyen kişi bütün seneyi oruçlu geçirmiş gibi olur."

(Müslim)

“Tağuta kulluk etmekten kaçınıp Allah’a yönelenlere müjde vardır. Kullarımı Müjdele!”
(39/Zümer, 17)

teuhid

MOBİL UYGULAMA

TEVHİD DERSLERİ

TEVHİD DERGİSİ

TEVHİDİ GÜNDEM

RADYO TEVHİD

ISSN 2148-4635
9 772148 463504

ABONELİK İÇİN
tevhiddergisi@gmail.com
www.tevhiddergisi.net
0545 762 15 15